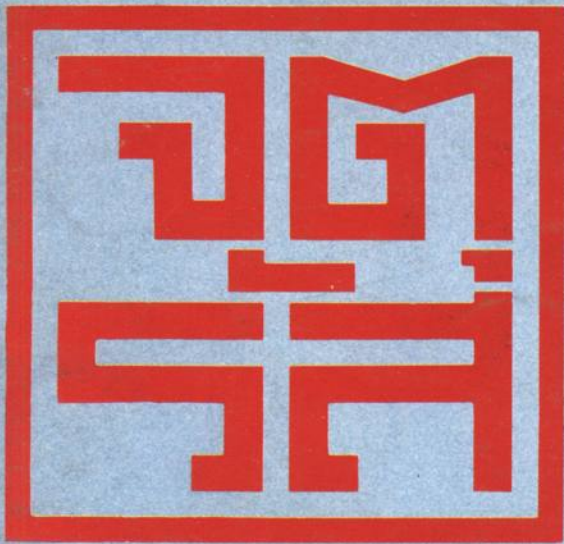

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๒๑ วันอังคารที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๑๘

ศึกชิงเรือที่หนองคาย

คุยกับผู้ถูกกล่าวหาว่า
เป็นนายกฯ รัฐปัตตานี

ความเดือดร้อนที่ไม่ยุติ
เหมืองภาคเหนือ

๕ บาท

20 Dec 2518

การจมน้ำไม่ยอม ประชาชนชาติ

วันพุธที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๑๘

ฉบับพิเศษ ราคา ๑

กฤษฎา: เตรียมพร

เมื่อคืน พลเอก กฤษณ์...
ฉันได้ดูทีวีรับเสด็จ...
จึงทราบ เตรียมพร้อม...
เมื่อคืน พลเอก...
นายทหารชั้นนาย...
ส่วนนักวิ่งก็...
จนกว่าจะ...
เพราะประ...
เมื่อคืน...
จึงได้...

สภาพบ้านนายแพทย์กฤษณ์...
หลังจากถูกถล่มด้วยระเบิด

กฤษณ์-พด
พล เอกกฤษณ์ สีวะรา ผู้
บัญชาการกองทัพบก กล่าว
ถึงความรู้สึกส่วนตัวว่า

คำขาดห้าไม่ง้อ

ประชาชน
อ่าน
ประชาชน
เพราะ
ประชาชน
เป็นบอง ประชาชน

ข่าวกรอง หนังสือพิมพ์ธุรกิจ ชั้น ๓ อาคารเอ็ม เอ เอฟ.

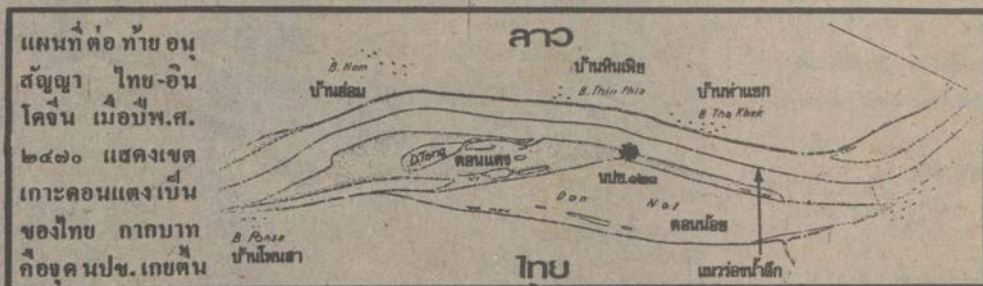
๔๒ ถนนสุรวงศ์ กรุงเทพฯ ๕

....กระทรวงการคลังจะออกขายพันธบัตรรัฐบาลไทยในสลาคยูโรคอสลาร์....ตลาดเงินยุโรป
แจ้งว่า เพราะรัฐมนตรีการคลังไทยไม่สามารถหาเงินกู้ดอกเบี้ยถูกจากธนาคารในสหรัฐ ฯ
เมื่อคราวไปสหรัฐ ฯ เร็ว ๆ นี้ กระทรวงการคลังไทยจึงตัดสินใจจะกู้เงินจากตลาดเงินยุโรป
คอสลาร์เร็ว ๆ นี้ หากเป็นจริงก็นับเป็นครั้งแรกที่รัฐบาลไทยออกขายพันธบัตรในยุโรป คาดว่า
ดอกเบี้ยจะสูงประมาณ ๑๐ หรือ ๑๒ ต่อปี

.....เคโซ ลิตธิสารินทร เชื้อสายผู้คิดค่อคนสำคัญระหว่างเสรีไทยกับผู้นำสาวเก่า เป็น
ผู้ช่วยธนาคารอินโดจีนในเวียงจันทน์ ขณะนี้ถูกทางการลาวควบคุมตัวไว้ ด้วยเหตุผลแทรกแซง
เศรษฐกิจ..... ส่วนสาวริกา น้องสาวคนสวยผู้เป็นชายาเจ้าบุญญาโอรสของเจ้าสุวรรณหงษา
ยังหมั้นกันไปมา กรุงเทพฯ ปารีส เหมือนเดิม

.....เฮโรอินและมอร์ฟีนที่หายไปจากโกดังเก็บของกระทรวงสาธารณสุขกว่าร้อยกิโลกรัม
ซึ่งนายแพทย์อุดม ไปะเกษณะ อดีตรัฐมนตรีสาธารณสุข เลื่อนค่อคณะรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี
มีมติให้ส่งโทนายชววิทย์ อดีตผู้อำนวยการกองอาหารและยา แต่นายชววิทย์อุทธรณ์ว่าตนมิได้ผิด
คนเดียว นายประชุม รัตนเพียร รัฐมนตรีคนปัจจุบัน ซึ่งเป็นคนสนิทของ พล.ท.อ.ประเสริฐ
รุจิรวงศ์ ใ้รื้อกันคดีขึ้นใหม่ และพยายามล้มคดีนี้ไปโดยไม่ต้องมีผู้รับผิด นายประชุมได้
เรียกประชุมคณะกรรมการและอธิบดีกรมต่าง ๆ เมื่อวันที่ ๑๒ พ.ย. ๒๕๒๔ ปรากฏว่าอธิบดี
กรมต่าง ๆ ไม่ล้มคดีด้วย นายประชุมเลยแต่งตั้งกรรมการใหม่ มีผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี
ผู้แทนจากกรมตำรวจ ผู้แทนจาก ปปป. เพื่อสอบสวนเรื่องใหม่ โดยไม่มีผู้แทนจากกระทรวง
สาธารณสุขเลย

.....เมื่อเรือไทยเกยตื้นที่เกาะคอนคำ ทางทหารฝ่ายรัฐบาลไทยเชื่อว่า เรือไทยลำแคน
ลาวจริง จึงต้องการจะลากเรือกลับ ๒ วันหลังจากนั้น เมื่อเปิดแผนที่ดูกัน ปรากฏว่าเกาะ
คอนคำอยู่ในเขตไทย เลยตกลงทิ้งเรือไว้ แม้เอกอัครราชทูตไทยประจำลาวเอง ก็มาเห็น
ด้วย เมื่อได้ดูแผนที่ ท้ายสนธิสัญญาไทย-ฝรั่งเศส
ทวน..... พันธบัตร/ ..เคโซ/.....เฮโรอินและมอร์ฟีน/... เกาะคอนคำ....

บรรณาธิการที่ปรึกษา
เชิดชู ไสภณพนิช
บรรณาธิการบริหาร
พนศักดิ์ วัฒนรัตน์
บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
ธัญญา ผลอนันต์
บรรณาธิการข่าวในประเทศ
พิภพ ธงไชย
บรรณาธิการข่าวต่างประเทศ
คณิศร คณิศร
บรรณาธิการข่าวเศรษฐกิจ
รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์
บรรณาธิการบทความ
สุชาติ ศวศักดิ์ศรี
บรรณาธิการศิลป์
นิวัติ กองเพชร
ผู้ช่วยศิลป์: ปรีดา สุวิทย์เสถียร
การตูน : กวน
ผู้สื่อข่าวในประเทศ
ปนัดดา เลิศล้ำอำไพ
มนตรี จิงศิริอารักษ์

ช่างภาพ: ชวดี ธนาพิทยา Goran Gester

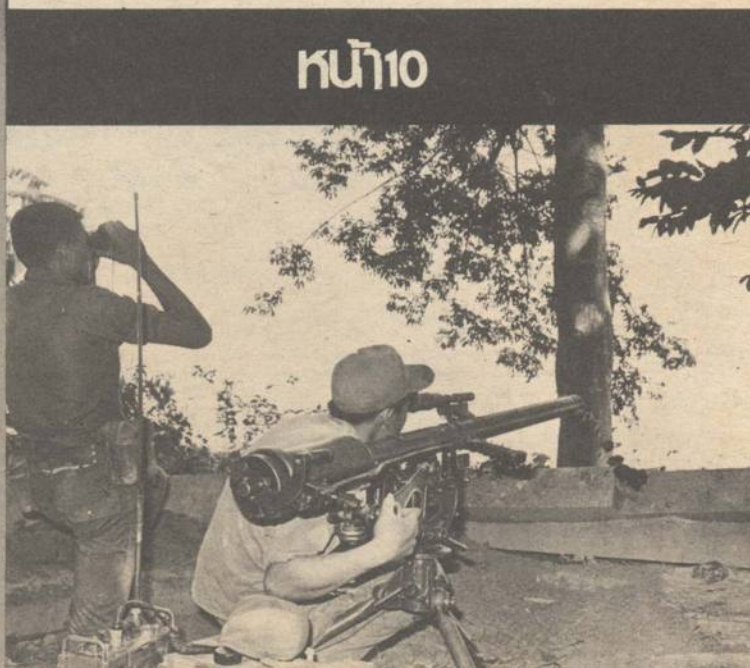
ฝ่ายพิสูจน์อักษร
สมศักดิ์ วงศ์รัฐบุญญา
ผู้สื่อข่าวพิเศษต่างประเทศ
Marcel Barang, Singapore
Mike Morrow, S.E. Asia
Ken Ohara, Tokyo
Jean Thoraval, Hanoi
Jean Louis Arnaud, Saigon
John Everingham, Vientiane
Paul Wilson, Kuala Lumpur
W. Burchett, Paris
T.D. Allman, New York
B. Goodfellow, Washington D.C.

Staffan Hildebrand, Stockholm
ผู้จัดการ มงคล วุฒิสงห์ชัย
ฝ่ายหาโฆษณา
อมรศรี ถิระบุญชาศักดิ์
สำนักงานกองบรรณาธิการ
๔๒ อาคารเอ็ม.เอ.เอฟ. ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์
กรุงเทพฯ ๑๕

โทร. ๓๓๓๑-๕, ๓๓๓๐๑-๕ ต่อ ๔๒
และ ๓๕๐๒๕, ๓๕๐๑๘, ๓๖๓๒๘, ๓๖๘๖๖
ต่อ ๒๓

บุษกร นริการ : จัดจำหน่าย
๑๕๓/๑ ซอยบรมวงษ์ ถนนสุวิทย์รัชต์วิชัย
โทร. ๘๑๐๐๘๘
พิมพ์ที่ กรุงเทพมหานคร
๔-๑๐ ถนนราชบพิธ กรุงเทพฯ ๑๒
พ.ศ. ๒๕๑๘ โทรศัพท์ ๒๒๕๑๖๖-๘

จตุรัส ๒

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๒๑ วันอังคารที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๑๗

๑	ข่าวกรอง	
๓	จดหมาย	จม. เปิดผนึกถึงกงสุลอเมริกัน/ตั้งคำว่า 'เจ๊ก'
๖	จตุรัส	แผ่นดินนี้เป็นดินแดนที่อาภัพสันติภาพหรือ
๘	ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์	ถอนทหารสหรัฐฯ/เกรียงศักดิ์พูด ชาติชายพบเอียงซาร์/ตั้งตามใจ/ผู้ว่าฯ กล่าวหาหมอ
๙	เพื่อนว่า	อ้าวไม่ใช่ลูกเสื่อธรรมดา
๑๐	บ้านเรา	รายงานจากชายแดน: สักซิงเรือที่หนองคาย/ให้ฝ่ายไทย กลานมาหาเราเองซี/เหมืองภาคเหนือ: ความเดือดร้อนที่ยังไม่ ยอมยุติ/เมื่อลมมรสุมเปลี่ยนทิศ เท็มก็ก็เข้ามา
๒๐	ข่าวบ้านเขาในรอบสัปดาห์	ฮานอยหนุนลาว/เนวินกับปักกิ่ง/จะมี เลือกตั้งในเวียดนาม/ญ. ปันต๋าน บี.๕๒/ต้านคำส่งรัฐในอินเดีย
๒๑	เพื่อนว่า	นโยบายสองหน้าของไทยต่อลาว
๒๒	บ้านเขา	ฟอร์ตหนึ่งผืนกิสัน/เวียดนามไปจีนกับรัสเซีย/พม่าต้อง การเงิน จีนก็ต้องการพม่า
๒๘	สัมภาษณ์	เสนีย์ มะดากะกุล "ระยะหลังนี้ ผู้ว่าฯ เริ่มเหลวไหล"
๓๔	บทความพิเศษ	ซัมมิต เรื่องของการเมืองกับเงิน
๓๘	จารกรรม	จารชนและงานจารกรรมในทัศนะของขุนว
๔๐	วิทยาศาสตร์การแพทย์	ไครบวัย/ข่าวการแพทย์
๔๒	นิสิตนักศึกษา	อีกก้าวหนึ่งของขบวนการนักศึกษา
๔๔	ของกินของใช้	เครื่องเรือนตำราเรีจรูป
๔๕	ของใหม่	รถเก็บขยะไฟฟ้า
๔๖	ธุรกิจ	รถเล็กสี่พระยา/ระวังถูกโกงน้ำมัน
๔๗	แฟชั่น	"ถึงร้อยรสบุปผาสุมาลัย..."
๔๘	จดหมายจากบั๊กซ์ไค	เมืองเถื่อนยังไม่เปลี่ยนแปลง
๕๐	ลมหายใจ	นิทัศน์การคนยาก
๕๒	หนังสือ	ก่อนกลับบ้านเกิด/นศ. จีนแนวหน้าขบวนการปฏิวัติสังคม
๕๔	คุยเฟื่องเรื่องหนัง	คุณครูคนใหม่
๕๖	เสนขนานจตุรัส	ผู้สื่อข่าวสงคราม

จดหมาย

จดหมายเปิดผนึก

ถึง กงสุลอเมริกันประจำจังหวัด
เชียงใหม่
เรื่อง คนสัญชาติอเมริกันก่อความ
สงบสุขของประชาชนไทย
เรียน กงสุลอเมริกันประจำจังหวัด
เชียงใหม่

เนื่องด้วยในเวลาประมาณ ๐๐.
๐๕ น. ของวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน
๒๕๑๗ อันเป็นเวลาวิกาล ได้มีคน
อเมริกันกลุ่มหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าไม่
ทราบว่าเป็นใครหรือทำอะไรอยู่ใน
แผ่นดินไทย แต่เข้าใจว่าเป็นทหาร
อเมริกัน ซึ่งกำลังปฏิบัติหน้าที่อื่นไม่
เปิดเผยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ ได้มา
มั่วสุมอยู่ในสโมสรของเหล่าทหาร
อเมริกันในบริเวณแฟลตริศคำ หลัง
โรงแรมริศคำ ต. สุเทพ อ. เมือง
จ. เชียงใหม่ ได้กระทำการอันเป็น
การรบกวนความสงบสุขของประชา
ชนคนไทยในละแวกนั้น กล่าวคือ
ได้มีการรวมกลุ่มเล่นฟุตบอล บน
ถนนหน้าบ้านเรือนของคนไทยตั้งอยู่
ในระหว่างการเล่นได้มีการส่งเสียง
เอะอะเอ็ดตะโรและทะเลาะเบาะแว้ง
กันเป็นเวลาพักใหญ่ ต่อจากนั้นก็ได
ถูกลามไปถึงการจู่โจมประทัตอย่าง
ขนานใหญ่ โดยมีได้คำนึงถึงว่า ผู้
คนในละแวกนั้นจะถูกรบกวน และ
เกิดความตระหนกตกใจเพียงใด
เพราะเป็นยามดึกดื่น การจู่โจมประทัต
ได้กระทำให้ติดต่อกันเวลานานกว่าครึ่ง
ชั่วโมง ที่ร้ายแรงที่สุด ได้มีการยิง
ปืนหลายนัด อย่างไม่ยั้งหระคอกฎ
หมายบ้านเมืองไทย การก่อความ

สงบสุขของคนไทย โดยคนอเมริกัน
กลุ่มนี้ดำเนินไปอย่างเมามัน เป็น
เวลาชั่วโมง โดยไม่มีผู้ใดห้าม
ปราม

การกระทำของคนอเมริกันกลุ่ม
นี้ นอกจากจะเป็นการละเมิดกฎ
หมายไทยโดยไม่มีวาทะการพแมแต่
น้อยแล้ว ยังเป็นการกดข่มเหงทาง
ด้านจิตใจต่อประชาชนคนไทย ที่อยู่
ในละแวกนั้นด้วย ทำให้เกิดความ
รู้สึกในหมู่คนไทยในละแวกนั้นว่า
คนอเมริกันกลุ่มนี้ เห็นว่าประเทศ
ไทย เป็นอาณานิคมหรือเมืองขึ้นของ
อเมริกันหรืออย่างไร จึงได้กระทำ
การเหยียดข่มเหงและกดขี่และความสงบ
สุขได้อย่างปราศจากสติยังคิด

ในฐานะที่ท่านเป็นตัวแทนของ
รัฐบาลอเมริกัน โดยถูกต้องตามกฎ
หมาย มีหน้าที่และความรับผิดชอบ
ที่จะควบคุมและสอดส่องให้คนอเมริ
กันประพฤติตัวอยู่ในกรอบของกฎ
หมาย และศีลธรรมอันดีของคนไทย
จึงใคร่ขอเรียนถามท่านว่า ท่านจะ
มีมาตรการประการใด ที่จะจัดการ
กับเรื่องที่เกิดขึ้น

นอกจากนั้น ขอให้ท่านชี้แจง
ต่อประชาชนชาวจังหวัดเชียงใหม่ว่า

๑. บุคคลเหล่านั้นเป็นใครกัน
เข้ามาประเทศไทยในฐานะอะไร
และประกอบอาชีพหรือมีหน้าที่การ
งานอะไร

๒. บุคคลประเภทนี้มีจำนวน
เท่าไร ในจังหวัดเชียงใหม่

๓. ถ้าบุคคลเหล่านั้นเป็นทหาร
หรือพลเรือน ทำหน้าที่เกี่ยวกับ
ทหาร บุคคลเหล่านั้นอยู่ในข้อตกลง
ที่จะถอนตัวออกจากประเทศไทยด้วย
หรือไม่เพียงไร และถ้าอยู่ในข้อตก
ลงของการถอนตัว จะถอนออกไป
เมื่อไร

สุดท้ายนี้พวกข้าพเจ้า หวังโดย
หน้าที่และความรับผิดชอบ ที่ท่านมี
จตุรัส ๔

อยู่โดยตรง ว่าท่านคงจะได้ชี้แจง
ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับเรื่องนี้ แก่
ประชาชนชาวเชียงใหม่ จงอย่าเห็น
ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องเล็กน้อย ในทัศนะ
ของพวกข้าพเจ้า ประชาชนไทยไม่
จำต้องทนยอมรับสภาพการเหยียดข่ม
เหงา และการกดขี่ทางจิตใจเช่น
นี้ เพราะประเทศไทยมีเอกราช อธิปไตย
เท่าเทียมกับประเทศของท่าน
จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนิน

การ ☐

ขอแสดงความนับถือ
ประชาชนไทย
๑๔ พ.ย. ๑๙

หมายเหตุ
เหตุการณ์แบบนั้น ไม่ได้เกิดขึ้น
ครั้งแรก แต่ได้เกิดขึ้นมาแล้วหลาย
หน ครังนี้เป็นครังที่รุนแรงและกรีก
โครมมากที่สุด

ถึงคำว่า 'เจ๊ก'

จตุรัสของคุณจัดทำได้ดีมาก แต่
ผมใคร่ขอร้องอย่าให้คุณใช้คำว่า
'เจ๊ก' ในหนังสือจตุรัสจะได้ไหม ผม
คิดว่ามันจะเพิ่มคุณค่าขึ้นอีกพอสมควร
โดยเฉพาะจตุรัสของคุณไม่มี
วางขายในจังหวัดสุรินทร์ ผมใคร่ขอ
ให้คุณติดต่อส่งมาขายจะเป็นการดี
มาก เพราะปกติผมต้องไปซื้อจังหวัด
อื่น ☐

ศักดิ์
สุรินทร์

เพิ่มเติมย้อนนิตราย

สืบเนื่องจากเรื่องย้อนนิตรายที่
ลงพิมพ์ในหนังสือจตุรัสฉบับวันอัง
คารที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๑๙ ที่ผ่านมานี้
มีข้อความบางตอนยังคลาดเคลื่อน
จากความเป็นจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
รายชื่อย้อนนิตรายที่ยกมามีหลาย

ตัวเป็นยาควบคุมพิเศษตามประกาศ
ของกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งผมได้
พยายามหาตัวยาในรายชื่อเหล่านั้น
ส่วนใหญ่ประกอบด้วยพินิวติดาโซน
กับเพรคินโซโลน และมีหลายตัวที่
หารายละเอียดไม่ได้

เพื่อเป็นการชี้แจงให้ท่านผู้อ่าน
ได้เข้าใจอย่างถูกต้อง ผมได้แนบบท
ความมาพร้อมกับจดหมายนี้ หวังว่า
ท่านคงจะพิจารณานำมาตีพิมพ์ต่อไป

สุรินทร์ สุรนนันต์
คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาฯ

เห็นหัวเรื่องแล้วจะเป็นลม

ฉบับที่ ๒๐ น่าสนใจ (ไม่ใช่
เพราะผม) แต่นานๆ จะเห็นคน
เขียนคอลัมน์ดีสักคน เช่น คอลัมน์
'ผู้ชาย' ที่ว่าเขียนดีเพราะ

๑. สร้างฉากได้น่าสนใจ
๒. เก็บรายละเอียดได้ดีและถูก
ต้อง

๓. ไม่พยายามขัดเคียดค้านยิม
อันร้อนแรงให้คนอ่าน (เหมือน
คอลัมน์ 'วาระสุดท้ายของพรรค
ประชาธิปไตย' เห็นหัวเรื่องแล้วจะ
เป็นลม)

๔. ไม่ดูถูกคนอ่าน ถือว่าการ
บ้านพอสมควร
สรุปว่าดีมากกว่าเลว ไม่นั้น
บอกเลิกไปแล้ว ☐

กมล สมวิเชียร
กรุงเทพ ฯ

ปล. คนเขียนคอลัมน์ดีๆ น่าจะ
ลงชื่อจริง โอ้ทีเลวข้างมันเถอะ ☐

ภัย

กึ่งคมดาสดรปริทัศน์

เหลืองภาค 3

แผ่นดินนี้เป็นดินแดน ที่อาภัพสันติภาพหรือ

จตุรสีได้เคยเตือนไว้ก่อนแล้วว่า
อนาคตของเอเชียอาคเนย์หลัง ๓๐
เมษายน ซึ่งเป็นวันไชน่ถอนแค้นนั้น
มีโอกาสที่จะเปลี่ยนแปลงใหม่ โดย
ที่ประเทศบนผืนแผ่นดินเอเชียอาค
เนย์จะต้องหาทางตกลงกันเองถึง
อนาคตของประเทศต่อประเทศมหา
อำนาจทั้งหลาย ด้วยความจริงใจ
ที่สามารถแสดงให้เห็นได้ โดยต่าง
ฝ่ายต่างไม่ใช้มหาอำนาจหนึ่งมหา
อำนาจใดมาบีบขังกันและกัน เพราะ
การทำเช่นนั้นมันแต่จะเป็นการหันเว
ลาของประวัติศาสตร์กลับไปสู่การ
เผชิญหน้า ซึ่งลุลูกที่จะเปลี่ยนกันไป
ตามลักษณะของการเมืองระหว่างประ
เทศแบบที่เป็นอยู่ทุกวันนี้

หลังวันไชน่ถอนแค้นนี้ประเทศ
ไทยจะต้องเดินสองทาง
ทางหนึ่งนั่นก็คือ ไทยหวังว่าจีน
นั้นจะสามารถบีบเวียดนามเหนือและ
เวียดนามใต้ให้ไทยได้ โดยคำนึงว่า
เวียดนามนั้นจะต้องเกิดแก่นในการ
ที่ไทยได้ยินยอมให้สหรัฐฯ ใช้ผืน
แผ่นดินไทยเป็นสนามบินเพื่อการทง
ระเบิดในเวียดนามมาเป็นเวลาสิบ
กว่าปี

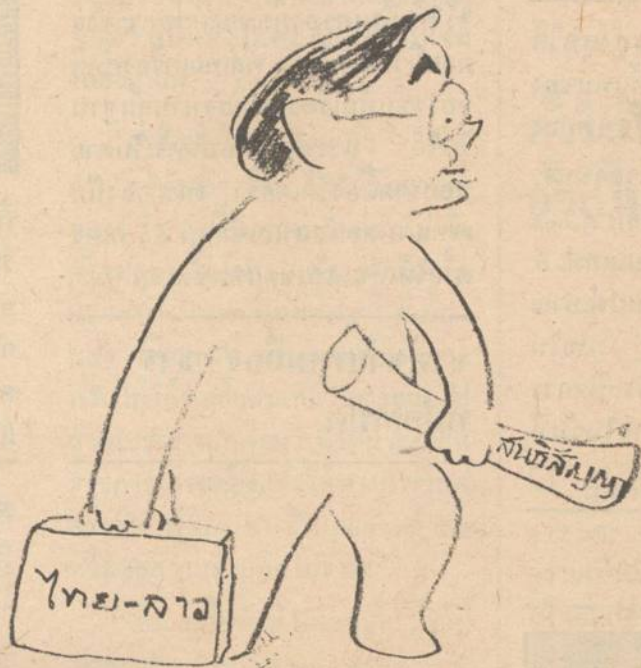
ในความเห็นของไทยนั้น เวียดนาม
เหนือมีความสนิทสนมกับรัสเซีย
มากกว่าจีน อีกทั้งอิทธิพลของเวียดนาม
เหนือในลาวนั้นก็มีมาก แต่เขมร
นั้นจีนเคยบอกไทยว่า “ยังไม่สาย
เกินไป”

เมื่อเป็นเช่นนั้น ไทยเองก็หวังว่า

การใช้สมาคมอาเซียนและจีน และ
หากเป็นไปได้ก็อาจจะเป็นเขมรอีก
ประเทศหนึ่ง โดยความช่วยเหลือ
ของจีน ก็จะสามารถปิดล้อมเวียดนาม
ทางการทูต

ทางเลือกอีกทางหนึ่ง ก็คือ ไทย
และเวียดนามหาทางตกลงกัน โดย
คำนึงว่า ประเทศทั้งสองนี้เป็นประ
เทศเล็ก ซึ่งจำเป็นต้อง
หาทางตกลงถึงฐานะของเอเชียอาค
เนย์ในอนาคตต่อมหาอำนาจทุกประ
เทศว่าจะเป็นอย่างไร โดยทั้งสอง
ฝ่ายจะไม่ใช้มหาอำนาจใดมหาอำนาจ
หนึ่งมาเป็นเครื่องมือต่อรองของกัน
และกัน ไม่ว่ามหาอำนาจนั้นจะชื่อ
รัสเซีย หรือสหรัฐอเมริกา

ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าไทยนั้น

ไม่ควรมีความสัมพันธ์ในระดับปกติกับประเทศดังกล่าวก็หาไม่ ตรงกันข้าม ไทยควรจะทำอย่างยิ่งในทางเลือกที่สอง

แต่ทางเลือกที่สองนั้นขอแม้อยู่ที่ทั้งไทยและประเทศเพื่อนบ้านอีกฝั่งหนึ่งของแม่น้ำโขงนั้นควรคำนึงถึงความจริงที่ว่า อนาคตของเอเชียอาคเนย์นั้นเป็นของคนเอเชียอาคเนย์เองเท่านั้น เราจะต้องหาจุดยืนเกี่ยวกับความมั่นคงร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของทางเศรษฐกิจ หรือทางการเมืองก็ตาม

โลกไม่ได้เป็นโลกแบบเมื่อยสิบกว่าปีที่ผ่านมา ซึ่งมีความหมายแก่ 'โลกเสรี' หรือ 'โลกคอมมิวนิสต์' เท่านั้น แต่โลกทุกวันนี้ถูกแบ่งออกเป็นโลกในความเห็นของประเทศมหาอำนาจ

ทางการเงินและการทหาร โลกของประเทศเล็กที่ด้อยพัฒนาหรือยังไม่ได้ใช้ทรัพยากรธรรมชาติของตนเองอย่างเต็มที่ และโลกของบรรษัทระดับระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นนิติบุคคลที่ไม่คำนึงถึงระบบการเมืองหรือกฎหมายของประเทศใด ไม่ว่าประเทศนั้นจะเรียกตัวเองว่าคอมมิวนิสต์หรือไม่ก็ตาม

ประเทศของเราจะต้องพยายามไม่ตกเป็นเครื่องมือทางการเมืองหรือทางการทหารของประเทศมหาอำนาจหนึ่งมหาอำนาจใด ไม่ว่ามหาอำนาจนั้นจะมีชื่อปะหน้าว่าเป็น 'เสรีนิยม' หรือ 'สังคมนิยม' ก็ตาม

เราจึงต้องไม่ยอมเป็นเครื่องมือของบรรษัทนิติบุคคลระดับระหว่างประเทศ เพื่อหาเงินโดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ที่พึงมีพึงได้ของประชา

ชน

แต่มาตั้งวันที่เกิดการยิงกันขึ้นระหว่างทหารของรัฐบาลลาวกับรัฐบาลไทยนั้น เรื่องดูเหมือนว่าไม่อยู่ที่ใครผิดใครถูก มีอยู่แต่เพียงว่าน่าเสียดายชีวิตของคนไทยและคนลาว ซึ่งต้องสูญเสียไปเพราะว่ารัฐบาลไทยกับรัฐบาลของประเทศเพื่อนบ้านไม่สามารถเข้าใจถึงโอกาสของการเปลี่ยนแปลง ความสัมพันธ์ซึ่งมีขึ้นเมื่อไข้ร้อนและพมเปญแตกรวมทั้งเกิดการเปลี่ยนแปลงในลาวด้วย

จระงันนโยบายพมมหาอำนาจจระงันนโยบาย 'กอดฟ้าเธอร์' เมื่อเราหากอดฟ้าเธอร์ได้ เขาก็มีความจำเป็นต้องหากอดฟ้าเธอร์ด้วยเหมือนกัน อนาคตของเราและของเขา ก็จะเป็นอนาคตที่ขุ่นหมอง เอเชียอาคเนย์ก็จะกลายเป็นดินแดนที่อาภัพสันติภาพอีกครั้งหนึ่ง □

บ้านเราในรอบสัปดาห์

ถอนทหารสหรัฐฯ อีกห้าพันคน

กองบัญชาการทหารสูงสุดได้แถลงเมื่อวันที่ ๑๔ พย. ว่าผู้แทนของรัฐบาลไทยและรัฐบาลสหรัฐฯตกลงร่วมกันว่าจะได้มีการลดกำลังทหารสหรัฐฯ ในประเทศไทยลงอีก ๕,๐๐๐ คน และเครื่องบินขับไล่แบบเอฟ. ๔ อี. กับเอฟ. ๔ ดี รวมทั้งสิ้นประมาณ ๗๐ เครื่องจากฐานบินอุดร ภายในวันที่ ๓๑ ธ.ค. ๒๕๑๘ กับจะปิดการปฏิบัติการพื้นฐานบินอุดรภายในวันที่ ๓๑ ม.ค. ๒๕๑๙ ด้วย □

เกรียงศักดิ์พูด

พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ผู้ช่วย ผบ. สูงสุดได้เปิดเผยเมื่อวันที่ ๑๔ น. ตน อับดุลราซัค นายฯ มาเลเซีย กับนายอหฺ รมต. มหาดไทย มาเลเซีย โดยยืนยันอย่างหนักแน่นว่าจะร่วมมือกับไทยในการปราบปรามผู้ก่อการร้าย ซึ่งทางมาเลเซียยืนยันว่าหากคนทางฝ่ายนั้นเข้ามาก่อความไม่สงบในฝั่งไทยแล้วกลับเข้าไปในมาเลเซียจะจัดการให้ แต่ถ้า

เกิดในเขตไทย ให้ไทยจัดการเองเกี่ยวกับกรณีทว่าตำรวจมาเลเซียได้เข้ามาในเบตง แล้วทั้งอาวรวัวให้เป็นเครื่องมือของผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์นั้น พลเอกเกรียงศักดิ์กล่าวว่า เป็นเรื่องเก่าที่ยังหาหลักฐานไม่ได้ และยังจับไม่มั่นคนไม่ตาย นอกจากนั้นยังได้เผยว่า ไทยกำลังปักเขตแดนต่อกับมาเลเซียทุก ๕๐ เมตร เพื่อให้เห็นเส้นเขตแดนชัดเจน □

ชาติชายพบเอียง ชาร์ ที่ปอยเปต

เมื่อวันที่ ๑๘ พย. รมต. ต่างประเทศไทยได้เปิดการเจรจากับนายเอียง ชาร์ รองนายกฯ ฝ่ายกิจการต่างประเทศกัมพูชา ที่อำเภอปอยเปตของเขมร ซึ่งที่ประชุมได้ตกลงตั้งกรรมการไทย-กัมพูชา เพื่อจะติดต่อกันและเป็นสถานที่อนุญาตให้ประชาชนทั้งสองประเทศข้ามแดนได้ สำหรับการแลกเปลี่ยนสินค้าระหว่างกันได้ตกลงลงว่า ไทยจะเอาน้ำมันและเกลือไปแลกไม้และปลาของกัมพูชาโดยตกลงกันว่ากัมพูชาต้องการเกลือเดือนละหนึ่งหมื่นตัน ในต้นปีหน้าจะเพิ่มถึงเดือนละสองหมื่นตัน ส่วนน้ำมันนั้นยังไม่ได้กำหนดปริมาณ

ส่วนที่ไทยจะซื้อปลาจากกัมพูชา ก็จะผ่าน ๒ จุด คือที่เกาะกงด้านจังหวัดตราดของไทยจะเป็นจุดรับซื้อปลาทะเล ส่วนที่ปอยเปตจะเป็นจุด

รับซื้อปลาจัด สถานที่ติดต่อใหม่ระหว่างประเทศทั้งสองที่ปอยเปต อร์ณูญประเทศนั้นจะทำให้กรุงเทพ ฯ กับกัมพูชาสามารถติดต่อกันได้โดยตรงโดยผ่านสำนักงานสองฝั่งชายแดน □

ตั้งตามใจเป็นผู้จัดการธนาคารกรุงไทย

เมื่อวันที่ ๒๐ นายกรัฐมนตรีได้เปิดเผยว่า กรณีที่รัฐบาลส่งนายตามใจ จำกโต ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีและรองเลขาธิการพรรคชาติไทยไปเป็นกรรมการผู้จัดการ ธนาคารกรุงไทย ว่าการหาบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งเป็นรองนายกฯ ทงนได้ปรึกษากับนายบุญชู โรจนเสถียร แล้วซึ่งก็ยอมรับว่าหายากเช่นกัน พร้อมทั้งขยายความอีกว่า นายตามใจเป็นคนที่มีความสามารถมาก และยังให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ด้านเศรษฐกิจแก่นายกรัฐมนตรีได้มากเช่นกัน อย่างไรก็ตามเขาเป็นพรรคชาติไทยหรือพรรคไหน

ก่อนหน้านี้ ได้เกิดมีการวิพากษ์วิจารณ์ในการธนาคาร ที่รัฐบาลส่งพ่อค้าที่เป็นพวกพ้องของตนเข้าควบคุมกิจการของธนาคารแห่งนี้ ด้วยเกรงว่าการเงินของชาติจะถูก 'ผัน' ไปให้พวกพ้องอยู่อย่างไม่ถูกต้องการ ถึงกับการประชุมหารืออย่างเป็นทางการภายในพิจารณาสถานการณ์ล่วงหน้า

เพราะเกรงว่าเหตุการณ์แบบนี้จะเป็น
การทำลายเสถียรภาพทางการเงิน
ของประเทศอีกทางหนึ่ง

นอกจากนี้ยังมีข่าวว่า รัฐบาล
จะส่งนายเกษม จาติกวณิช ผู้ว่า
การไฟฟ้าฝ่ายผลิต นายไพโรจน์
ชัยพร ผอ. องค์การสะพานปลา
และนายดำรง ดารกานนท์ เจ้าของ
บริษัทชิปวินส์ เข้ามาเป็นกรรมการ
บริหารธนาคารแห่งนี้ซึ่งเป็นรัฐ
วิสาหกิจ

ผู้ว่าฯ กล่าวหาหมอ

นายชำนาญ พงณา ผู้ว่าฯ มหา
สารคาม ได้กล่าวกับประชาชนที่
อำเภอพยัคฆภูมิพิสัยในงานทอดกฐิน
โดยกล่าวหาว่า นายแพทย์วิชัย โชควิ
วัฒน์ หัวหน้าศูนย์แพทย์และอนา
มัยอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย เป็นผู้ชอบ
สร้างความวุ่นวาย ชอบด่าทอนัก
ศึกษาเข้ามาของชาวบ้าน มีพฤติ
กรรมที่เบียดเบียนชีวิต บกพร่องใน
หน้าที่การงาน ชอบพบปะกับประชา
ชนและนักศึกษามาก อาจจะต้องส่ง
ย้ายหรือนำประชาชนขับไล่ นอกจากนี้
ผู้ว่าฯ ยังให้สัมภาษณ์ ถึงเหตุการณ์
ที่ประชาชนกลุ่มหนึ่งชุมนุมขับไล่
นักศึกษาที่หมู่บ้านหนองบัวแก้ว อ.
พยัคฆ์ฯ และพาดพิงว่านายแพทย์
ผู้ชกนักนักศึกษาเข้าไป จะต้อง
เรียกไปสอบสวน

นายแพทย์วิชัย โชควิวัฒน์ ได้
ให้สัมภาษณ์โต้กลับไว้ว่า “ผู้ว่าฯ
พูดเหมือนคนหลับตา ทว่าตนชอบ
ไปปลุกระดมที่โน่นที่นี่ เช่นที่นา
เชือก ที่ปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด
นั้นตนไม่เคยไปเลย หากผมไปพูดที่
ว.ก. มหาสารคาม ทงๆทวันนั้นผม
อยู่ที่พยัคฆ์ฯ ทั้งวัน และทว่าผมไม่
สนใจในหน้าที่การงานนั้น ยังเป็น
เรื่องตลก เพราะผมชอบเงินเดือน

ไปเพียงขั้นเดียว แต่จังหวัดเพิ่มให้
ผมเป็น ๒ ขั้น ถ้าข้าราชการโดย
เฉพาะผู้หนาทอย่างผมชอบพบปะ
ประชาชนและนักศึกษาเป็นเรื่องผิด
ก็นับว่าเป็นความตลกอีกชั้นหนึ่ง
ทีเดียวแหละ”

ส่วนกรณีหนองบัวแก้ว นาย
แพทย์วิชัยกล่าวว่า ทำให้สัมภาษณ์
ของผู้ว่าฯ เป็นการดึงตนเข้าไปพัว
พันเหตุการณ์ด้วย เพราะความจริง
แล้วการชุมนุมขับไล่ศึกษาทมิเบอง
หลัง โดย นสพ. เป็ดเผยแล้วนั้นชาว
บ้านไม่ได้พูดถึงตนเลย “การออกไป
สู่ชนบทของนักศึกษา ก็ไม่มีระเบียบ
ราชการที่จะต้องแจ้งให้ทางรรู้แต่
อย่างไร ผู้ว่าฯ เองก็ไม่เคยออกคำสั่ง
หรือขอความร่วมมือไปยังผม”

ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๐ พย. ได้มี
ประชาชนประมาณ ๓๐๐ คน จาก อ.
พยัคฆ์ฯ พากันไปชุมนุมที่กระทรวง
สาธารณสุข และตัวแทนใดคนหนึ่ง
สั้ร้องเรียนเพื่อยับยั้งการโยกย้าย
นพ. วิชัย โดยยื่นข้อร้องปลัดกระ
ทรวงแก้ไขข้อกล่าวหาของผู้ว่าฯ เพราะ
ความเป็นจริงแล้วนายแพทย์ผู้
เป็นผู้เอาใจใส่ต่อชาวบ้าน ช่วยรักษา
ในยามเจ็บป่วย และสามารถเข้าถึง
ชาวบ้านได้ดี นอกจากนั้นตัวแทน
ราษฎรยังได้ทำหนังสือถึงปลัดกระ
ทรวงมหาดไทย เพื่อให้โยกย้ายนาย
ชำนาญ พงณา ออกจากจังหวัด
พร้อมทั้งแจ้งพฤติกรรมบางอย่างใน
หนังสือร้องทุกข์ฉบับนั้นด้วย

กลุ่มราษฎรยังได้เคลื่อนย้ายเข้า
พบนายกรัฐมนตรีที่ทำเนียบรัฐบาล
เพื่อแจ้งพฤติกรรมบางอย่างของผู้ว่าฯ
กนั้น ว่าสมคบกับพ่อค้าสร้างความ
เดือดร้อนให้กับราษฎร และพยายาม
ที่จะให้ นพ. วิชัยและคนทเขาไม่ชอบ
ว่าเป็นคอมมิวนิสต์

เมื่อวัน

อวไม่ใช้ลูกเสือธรรมดา อวเป็นนายอำเภอ

เมื่อวันที่ ๘ พย. รองนายกองค์
การว.ก. นครสวรรค์ ได้ร้องขอ
ความเป็นธรรมต่อ ผอ.ก. ถึง ผวก.
ให้สวดส่องพฤติกรรมของนายอำเภอ
บรรพตพิสัย ที่ได้มีขุ้่นักศึกษาที่ไป
ฝึกสอนที่ รร. หนองนาเขี้ยว อ.
บรรพตพิสัย

เรื่องมีอยู่ว่า เมื่อวันที่ ๘ ตค.
กลุ่มนักศึกษาที่ไปฝึกสอนรวม ๖ คน
ได้ไปกินอาหารที่ร้านประเทืองโภชนา
ซึ่งอยู่ห่างบ้านพักครูประมาณ ๓๐๐
เมตร ในขณะนั้นได้มีนายอำเภอ
ศึกษาอำเภอและกำนันผู้หนึ่ง ได้นั่ง
ดื่มสุร่าอยู่ในร้านนั้นก่อนแล้ว และ
นายอำเภอซึ่งอยู่ในชุดลูกเสือ ได้
เรียกนักศึกษาคนหนึ่งเข้าไปหา แล้ว
ถามว่าชื่อเป็นใคร เมื่อนักศึกษาได้
ตอบว่าเป็นนักศึกษาฝึกสอน นาย
อำเภอก็ใช้วาจาข่มขู่ทันทีว่า

“ลั้วใหม่ว่าอวไม่ใช้ลูกเสือธรรม
ดา อวเป็นนายอำเภอ

แล้วนายอำเภอก็ได้ใช้วาจาข่มขู่
นักศึกษาเป็นการแสดงอำนาจ และ
ได้กระชากคอเสื้อนักศึกษา โดยที่
นักศึกษาไม่ได้โต้ตอบแต่ประการใด

รายงานจากชายแดน

ศึกชิงเรือทหนองคาย

“เรือ นปช. กับเกาะดอนต่ำ
เป็นของไทย ๕๐๐ เปอร์เซ็นต์”

พลเรือเอกสงัด ชลออยู่ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด กล่าวกับผู้สื่อข่าว จตุรัส ในระหว่างตรวจแนวรบริมหาด ตำบล ท่ามะเพือง อ. ท่าบ่อ เข้าของวันที่ ๑๘ พ.ย. ผู้สื่อข่าว จตุรัสเดินทางถึงจังหวัดหนองคาย ลงจากรถ สามล้อก็เข้ามาถามว่า

“จะไปไหนครับ เป็นท้าวจะไปท่เขียงกันใช่ไหม ผมรู้ว่าเมือวานทางลาวยังข้ามแม่น้ำมาถูกบ้านเรือนเราพังทะลาย”

พวกเราชักตื่นตื่น รีบหารถสองแถวเพื่อจะเข้าไปสู่แนวรบจากคำบอกเล่าอันน่ากลัว รถสองแถวที่วิ่งมารับเรารีบอาสาจะไปส่งพร้อมกับบอกราคาและถนนหนทางอันแสนจะทุรกันดารให้ฟัง เมื่อออกเดินทางกันขึ้นรถสองแถวบนไปตลอดทางด้วยไม่รู้ว่าไกลและลำบาก เพราะความอยากไปเห็น

หลังจากเราผ่านหมู่บ้านเล็กๆ มาสองสามหมู่บ้าน บรรยากาศสงบ ประชาชนยิ้มแย้มแจ่มใสทักทายกับรถเราตลอดทาง นักเรียนยังคงไปเรียนหนังสือขี้อายกันไปตามคันกันน้ำริมแม่โขง

เมื่อเราเขตนบ้านมะเพือง เราพบรถเอ็มสี่จอดอยู่สองคัน รถขับขนาดกลาง ๑ คัน และรถจีปเล็กอีกสองคัน เราให้รถสองแถวจอดขอลงและให้เขากลับไปได้ เขาขอบอกขอบใจรีบกลับรถกลับไป เมื่อเดินทางจากคันนี้เข้าไปที่กองทหาร ทหารทักทายกับเราอย่างดี พร้อมกับเล่าให้ฟังอย่างไม่ต้องถาม พาไปดูรอยกระสุน

ที่ยิงมาถูกภูผา วัด สะเก็ดระเบิดถูกพระประธานเป็นรูปเกือกทององค์

กองกำลังทหารที่มาจากหน่วย ผส. ๑๓ ของจังหวัดอุดร ไม่เปิดเผยจำนวน อวุธที่ใช้คือปืนเอ็ม. ๑๖ เหลือใช้จากสงครามเวียดนามเก่าคร่ำคร่า วิชยสนาม ๑ เครื่องใช้รหัสว่า ‘หงส์หยก’

ในขณะที่เรากำลังคุยกันกับทหารอยู่นั้น วิชยสนามได้ติดต่อกับหน่วย ‘อรสา’ เพื่อถามว่าอาหารหรือยัง ในระหว่างนั้นมีชาวบ้านใส่เสื้อม่อฮ่อมขี้อายมาที่กองทหาร เขาเดินเข้ามาถามว่า

“มาขอข้าวหรือเปล่า” พร้อมเสริมว่าตัวเขานั้นจะมาขายข้าว

ยังไม่ทันที่เราจะตอบ เขาก็เดินไปที่นายทหารยศพันตรี แล้วรายงาน ว่า

“ทางฝั่งลาวมีทหารจากเวียดนาม มาช่วยรบทางกองร้อย” และพูดยืนยันว่าเขานี้ได้มาจากฝั่งลาวโดยตรง

นายพันตรีก็รับฟังด้วยท่าทางเชื่องๆ และไม่คำตอบ แล้วชายผู้นั้นก็จากไป

ตามบริเวณที่ตั้งของฝ่ายไทย เราพบกล่องกระสุนที่มีเครื่องหมายความช่วยเหลือจากสหรัฐฯ ตกอยู่

ผู้สื่อข่าวจตุรัสได้ถามถึงตำแหน่งเรือที่เกยตื้นอยู่ ว่าพอจะมองเห็นได้จากฝั่งเราตรงไหน ก็ได้รับคำตอบว่าต้องย้อนกลับไปบ้านเวียงคุกตรงที่เราผ่านมา และพร้อมกันให้เราอาศัยรถไปด้วยก็ได้

ในระหว่างทางที่ไปเวียงคุก พลทหารทั้งมาในตอนท้ายรถก็อรรถาธิบายเรื่องบนเอ็ม. ๑๖ กับ เอ็ม. ๑๕

และนายอำเภอได้ว่าจะจับนักศึกษาในฐานะจรวด และไม่ได้รายงานตัวทั้งที่ก่อนหน้านักศึกษาไปฝึกสอน ทางวิทยาลัยครูได้ส่งหนังสือ แจ้งไปยังหน่วยงานตามระเบียบแล้ว และก่อนที่จะปล่อยตัวนักศึกษาผู้นั้นออกมา นายอำเภอได้กล่าวอาฆาตนักศึกษาผู้นั้นก่อนที่จะกลับมาศึกษาต่อที่วิทยาลัย อาจจะต้องมีการตายเกิดขึ้นเนื่องจากสาเหตุรถชนหรือถูกทำร้าย

หลังจากนั้นทางด่านนายอำเภอได้ส่งคนไปสอดส่องความเคลื่อนไหวของนักศึกษาตลอดเวลา จนทำให้ทั้งนักศึกษาฝึกสอนทั้งหมดเกิดความหวาดกลัว และไม่กล้าออกจากที่พัก เพราะคำขู่ของนายอำเภอ องค์การได้รายงานเรื่องนี้ต่อทางวิทยาลัยแล้วให้โรงเรียน

นายอำเภอผู้หนึ่งเคยข้ามา เรื่องหมู่บ้านคอมมิวนิสต์ที่บ้านหนองนาขุ่น ต. บ้านแดน เสนอต่อทางจังหวัดและถึงกับนายก มรว. กฤษณ์ ปรามิขะ ต้องบินมาพิสูจน์ความจริง ผลปรากฏว่าไม่มีมูลตามที่เขากล่าวเกรี้ยวกราวไปแล้ว □

เพื่อประชาชน

หนังสือพิมพ์รายวันฉบับนี้จัดทำขึ้นโดย...

นครสวรรค์ ๑๑ พ.ย. ๒๕๑๘

รถถังกับรถลำเลียงพลของฝ่ายไทย

ที่เขาใช้อยู่ ว่าเป็นพื้นที่เหลือใช้
สงครามมาแจก มันเก่าจนต้องทำ
ความสะอาดมาก

เมื่อผู้สื่อข่าวจตุรัสถามถึงลูกปืน
ที่เขาใส่ช่องสะพานเติมให้ได้ว่าใช้ยิง
ไปบ้างหรือยัง เขาตอบว่ายัง

“ผมก็อยากยิงเหมือนกัน อยาก
จะปะทะเต็มที่ แต่ทางลาวก็ไม่บุกมา
จริง”

รถทหารพาเรามาถึงแหลมตรง
ปากห้วยเวียงคุก ซึ่งสามารถมองเห็น
เรือ นปช. จอดเกยตื้นอยู่ ชาวบ้าน
เข้ามาห้อมล้อมอธิบายเรื่องที่เกิดขึ้น
กันเมื่อวานอย่างสนุกสนาน

“ผมเห็นชัดเลยครับ เหมือนดู
หนังสงครามสมัยฮิตเลอร์ แต่ฝ่าย
เราแพ้ ผมเสียใจครับที่เราสู้เขาไม่
ได้”

หลังจากที่ผู้สื่อข่าวจตุรัสได้ถ่าย
รูปเรือที่อยู่ห่างจากท่าเวียงคุกประมาณ
๑ กิโลเมตร ได้รูปเรือเท่าหัวแม่มือ
ระหว่างนั้นชาวบ้านได้นำข้าวเหนียว
กล้วยหอม ปลาย่าง เนื้อย่าง น้ำพริก
สารพัดชนิดทยอยกันมาให้

ทหารที่รับของจากชาวบ้านพูด
กันว่า “ทหารนี่ก็ขอกินเหมือนพระ
แต่ก็เป็นที่รารณาใจ”

“ขอให้ได้รับชัยชนะสมปรารถนา
และรักษาย่านเมืองเอาไว้ได้” ชาว
บ้านหญิงชราพูดอวยชัยให้พรแก่
ทหารหลังจากนำอาหารมาให้

“มีพวกแกวกับลาวอพยพมาอยู่
ในบ้าน ๓-๔ คน ขอให้ทหารระวังตัว
มันมาอยู่แถวๆบ้านสี่เหลี่ยม” ชาวบ้าน
ที่นำอาหารมาให้ทำทางคล้ายส่ายลับ
กระชับกับทหาร แล้วเดินหายไป

รถทหารกลับมาส่งเราที่เดิม และ
ชวนเราเดินกินข้าวของชาวบ้านกับ
พวกเขาด้วย ระหว่างนั้นมรดกไปเข้า
มา ขอพลทหาร ๔ นาย นายสิบ ๑
นาย เพื่อจะก็นำขบวนคุ้มกันผู้

บัญชาการทหารที่จะมาถึงโรงเรียน
ท่ามะปรางในชน

เมื่อเตรียมทหารเรียบร้อยแล้ว เรา
ขอติดรถเข้าไปที่โรงเรียนด้วย สอง
ข้างทางที่รกรุงรังนั้น หลังคันกัน
นามบนครกตงเรียงรายเป็นระยะห่าง
กันประมาณ ๑๐ เมตร ต่อ ๑ กระบอก
และกระสุนใช้แล้วกองอยู่ อีกด้าน
หนึ่งของคันกันนาด้านริมแม่น้ำโขง
ชาวเขากำลังนำข้าวอยู่เป็นประจำ
และชาวบ้านแถบนั้นยังอยู่ข้างตง
บนเป็นกลุ่มๆ

เมื่อรถมาถึงที่โรงเรียนบ้านท่า
มะปรางเรารู้ว่า ที่โรงเรียนเอง
เป็นกองบัญชาการใหญ่ เราพบรถถัง
เอ็ม. ๔๐ เกือบ ๕ คันมีคันหนึ่ง
สายพานก็ไม่มี กับรถลำเลียงพล
เอฟซี. อีกคันหนึ่งจอดอยู่หน้าสนาม
โรงเรียนคนละคัน มีรถขับทหาร
สามคัน เสาธงโรงเรียนกลายเป็น
เสาอากาศใช้ติดต่อสื่อสาร ที่โรงเรียน
มีทหารทุกหมู่เหล่า ทหารเรือ ทหาร
อากาศ ทหารบก ตำรวจ และหน่วย
นาวิกโยธิน ทั้งหมดมาเพื่อรอรับผู้
บัญชาการทหารสูงสุด ที่จะมาถึง
ก่อนเที่ยง รวมกันแล้วประมาณ ๓๐
นาย

“ขอให้อ่านคำสั่งถึง กอ.รมน.
ทวนอีกครั้ง ในข้อสอง...”

เสียงจากเครื่องรับวิทยุทหาร
แว่วมา พร้อมกับคำสั่งให้รายงาน
การเดินทางของผู้บัญชาการทหาร
สูงสุด

ระหว่างนั้นผู้สื่อข่าวจตุรัสเดิน
ไปสำรวจทางด้านรถถัง ได้ยินเสียง
ทหารคุยกันว่า

“มีรายงานจำหน่ายกระสุนไป
เท่าไรวะ”

“สามสิบ” อีกคนหนึ่งตอบ กน
ถามจึงเอออมาว่าตรงกันพอดี

ผู้สื่อข่าวจตุรัสจึงถามถึงเหตุ
การณ์เมื่อวันที่ ๑๗ พลประจำรถถัง
เล่าอย่างภาคภูมิใจว่า

พล. ร.อ. สังข์ชลอยู่ วันเดินทางไปเยี่ยมกองทหารไทย

“เราได้ยิงปืนใหญ่ประจำรถถัง
ไปหลายนัด แหม... น้าเจ้านาย
เขาเชื่อผมนะครับ ใช้อาวุธที่มีอำนาจ
ทำลายสูงกว่านี้ บ้านทางโน้นแตก
ไปแล้ว”

เมื่อคุยกันต่อไปจึงได้ความว่า
รถถังหมวดคนบรรทุกชนรมาจากรา
ราช

หลังจากนั้นผู้สื่อข่าวจตุรัสก็เดิน
ไปคุยกับทหารอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งเล่า
ให้ฟังว่า

“เมื่อวานนี้รถถังเราหวิดพังไป

บน ก. ทดงมันอยู่หลังคันกัน

และกระับ มีอย่างรักรับ มาถึงกวาง
ไปจอดไว้ตรงลานวัดริมทะเล ไม่มี
ที่กำบังอะไร ฟังโน้นมันก็เห็นเราชัด
เราไม่เห็นมันเลย พอมันยิงมาสาม
นัด เราเลยต้องถอยรถถังครูดมอยู่
หลังคันกันนานแหละครับ”

“หยุดส่งสรุปข่าว ขอให้ฟังคำ
สั่งจากทางน เรืองลับ” เสียงพลวิทยุ
ข้างๆ พุดกรอกลงไปในเครื่องส่ง

“ลับมากไหม” เสียงตอบกลับมา

“ไม่มากหรอก ลับที่สุด” หลัง
จากนั้นก็เห็นเสียงเลขสลากกินแบ่ง

ลำดับเหตุการณ์ การปะทะไทย-ลาว

๑๗ พย. ๒๕๑๔

๑๕.๒๐ น. เรือ นปช. ๑๒๓ เกยตื้น ทจต พ. ๕๐๕๑๒๕ เพราะถูกยิงใต้ท้องเรือรว พลเรือกระสุนหมด จึงคลานกลับเข้าฝั่งไทย ทงศพลุเสียชีวิตไว้บนเรือหนึ่งศพ นปช. ๑๒๕ พยายามช่วย แต่ช่วยไม่ได้ เพราะ

ตชด. ยิงมายังฝ่ายไทย ตชด. ส่งเรือคิดอาวุธ ๔ ลำมาจากทางใต้ เข้าปะทะกับ นปช. ทางตอนเหนือของเกาะ นปช. ๑๒๕ พยายามช่วยเหลือเรือทเกยตื้น และขอหน่วยนาวิกโยธิน (นย.) มาช่วยอีก ๑ หมู่ นย. พยายามบุกขึ้นไปรบตชด. เสียชีวิต แต่ไม่สำเร็จ ตชด. เสริมกำลังด้วยปืนใหญ่และรถถัง

๑๖.๐๐ น. ทางไทยมีหน่วยอาสาสมัคร (อส.) และตำรวจเข้ามาเสริมกำลัง

๑๕.๓๐ น. แม่ทัพภาค ๒ สั่งให้นำปืนปคส. ๑๕ เข้ามาตั้งทางฝั่งไทย

๑๒.๐๐ น. ไทยใช้ปืนครกกระดมยิงไปทางฝั่งลาว

๑๓.๐๐ น. ไทยยิงทาบตามไปฝั่งลาวอีกแต่ไม่ได้รับการโต้ตอบ

๑๔ พย. ๒๕๑๔

มีคำสั่งให้นำเรือกลับมาให้ได้ และเสริมกำลังรถถัง ๑ หมวดจากโคราช

๐๘.๑๐ น. พลตำรวจเอกศรีสุชมินทร์เทพ ไปเยี่ยมหมู่บ้านท่ามะเพือง

๐๕.๕๓ น. นย. เข้าไปใกล้เรือประมาณ ๖๐ เมตร เพื่อนำเรือกลับมาเกิดการปะทะกันขึ้นด้วยอาวุธหนัก

๑๐.๔๕ น. หยดยิง ฝ่ายไทยมีเครื่องบิน ท. ๒๕ ให้ความคุ้มครองทางอากาศ ผลการปะทะครั้งนี้ฝ่ายไทยบาดเจ็บเล็กน้อยหนึ่งนาย ภูมิพระเสีหายเล็กน้อยหนึ่งหลัง ฝ่ายไทยเปลี่ยนแผนใหม่ 'เอาศพกลับมาให้ได้' ส่วนเรือเอาไว้ก่อน สั่งการให้หน่วยทำลายได้ น้ำ ดำเนินการ เนื่องจากเป็นคืนวันเพ็ญเดือนสิบสอง แสงจันทร์สว่าง ไม่เหมาะกับการปฏิบัติการ จึงคอยชมอยู่จนดึก

๑๒.๐๐ น. อธิบดีกรมการเมืองกระทรวงการต่างประเทศของรัฐบาลผสมแห่งชาติลาว เชิญนายเสวตโกมลฤติ ไปพบพร้อมทั้งประທံว่า 'สาเหตุของการสู้รบก็เพราะว่า เรือ นปช. ของไทยล่องน่านน้ำลาว และระดมยิงปืนใส่ทหารลาวที่กำลังอาบน้ำอยู่ ฝ่ายลาวจึงยิงตอบ นอกจากนี้ ฝ่ายไทยยังนำเรือ นปช. อีก ๒ ลำเข้าโจมตีด้วย'

๑๓.๐๐ น. หน่วยทำลายได้ น้ำหนึ่งหมวด ดำเนินไปนำศพออกมาจากเรือ นปช. ๑๒๓ ได้สำเร็จ

๑๑.๐๐ น. พล.ร.อ. สังัด ชลออยู่มายังกองบัญชาการสนามชั่วคราวที่โรงเรียนท่ามะเพือง และมีการประชุมวางแผนกันในอาคารโรงเรียน

๑๓.๐๐ น. พล.ร.อ. สังัด ชลออยู่เดินทางกลับโดยเฮลิคอปเตอร์ ทงทหารหน่วยเดิมให้รักษาการณ์ คำสั่งไม่ปรากฏ

และข้อศั้วบ้านนาชนิดเรียงรายกันออกมาจาก เครื่องส่งของพลวิทยุ

ก่อน ๑๑ น. เด็กน้อย เหล่านายพัน นายร้อย นายอำเภอทยอยกันเป็นกลุ่ม ๆ ก็เดินมาขึ้นบนแถวหน้ากระดานเรียงหนึ่งอยู่หน้าเสาธงของโรงเรียน ท่ามกลางแดดเปรี้ยงของแสงตะวัน

"ร้อนเป็นบ้า วิชิตตามไปอีกทีว่ามาถึงไหนแล้ว มายืนตากแดดอยู่ได้" นายทหารบ่น

สักครู่ครู่ตำรวจก็นำขบวนเข้ามา ก่อน ตามด้วยรถถังสี่คันคันยาว และรถแลนด์ทหารเรือ เมื่อรถจอด นักข่าวก็กรูกันเข้าไป ช่างภาพหนึ่งก็กรูอยู่ เพราะไม่มีอะไรจะถ่ายก็กรูกันเข้ามาถ่ายรูป ระหว่างที่นายทหารรายงานตัวต่อผู้บัญชาการที่ละคน ถึงตำแหน่งหน้าที่ของแต่ละคน

"ผมไม่มีอะไรจะพูด และขอตัว" ผู้บัญชาการฯ บอกกับนักข่าว พร้อมกับเดินขึ้นไปบนโรงเรียน ทหารก็เข้ามาใกล้ นักข่าวไม่ให้ตามขึ้นไป และขอร้องให้รอหลังจากการประชุมเสร็จสิ้นแล้ว

การประชุมใช้เวลาประมาณ ๒๕ นาที ในระหว่างการประชุมเสียงรายงานก็ล่อออกมาให้ได้ยินตอนท้ายว่า

"... เรามีปัญหาอยู่ สองประเด็นคือ หนึ่งจะเอาเรือคนหรือไม่และสองจำนวนทหารที่อยู่ในเรือไม่สามารถไปกู้เรือกลับมาได้ ต้องเสริมกำลังเพิ่มมาก...

เมื่อเสร็จการประชุม ผู้บัญชาการก็เดินลงมา นักข่าวก็เขามตามแต่ไม่ได้รับคำตอบหากถูกบิดเบือนไปเป็นเรื่องสนุกสนาน

เมื่อผู้สื่อข่าวจตุรัสถามถึงคำเสียหายของเรือทเกยตื้นอยู่ ก็ได้รับคำตอบว่า

"เรืออเมริกันเขาเข้ามา ราคา มันก็ถูก สักสี่ห้าหมื่น เท่านั้น"

รองผู้บัญชาการนปช. ได้ขอให้
ผู้บัญชาการฯ เดินทางแนวนรอบ ที่ไม่
มีทหาร ถือให้เดินไปดุ่มน้ำโขง

ผู้บัญชาการถามว่า “ไหนพวก
ลาวตั้งอยู่ตรงไหน รถตั้งอยู่ไหน”

นายทหารตอบว่า อยู่ตรงชายป่า
พร้อมกับชมอุปประกอบ แล้วยื่นกล้อง
ส่องทางไกลให้ ในขณะที่กำลังส่อง
กล้องอยู่นั้น นักข่าวได้ถามว่า

“เห็นรถถังไหมครับ”

แต่ไม่มีคำตอบจากผู้บัญชาการ
ทหารสูงสุด

สักครู่ผู้บัญชาการก็เดินกลับ
พร้อมกับขอบหุสสุภักมวน ตอนนั้น

คนนับหุสสุภักมวนให้หลายซอง
เมื่อผู้บัญชาการเดินกลับมาถึง
โรงเรียน มีเฮลิคอปเตอร์ของกองทัพ
อากาศมารับ เพื่อไปเยี่ยมสหทหาร
ที่เพิ่งนำกลับมาได้เมื่อนั้น

ก่อนขึ้นเฮลิคอปเตอร์ ผู้บัญชา
การได้พูดกับผู้สื่อข่าวจตุรัสว่า

“เดี๋ยวจะหาว่าผมไม่ให้ข่าว ผม
จะบอกให้ ขอให้เราก็คอยกันไทย
ว่า เรือของเราเกยตื้นอยู่ในเกาะของ
เรา เราก็คงต้องไปเอากันมา”

แล้วก็เสี่ยงเถียงกันว่าศพอยู่ที่
ไหนแน่ แข่งกับเสี่ยงเฮลิคอปเตอร์
ที่กำลังจะบินขึ้น □

ความเห็นของเจ้าหน้าที่ชั้นสูง
ของสหรัฐฯ ก็คือ เมื่อเมืองไทยไม่
ต้องการเรา เราก็คงจะไม่อยู่ ไทยนั้น
ต้องการเรามากกว่าเราต้องการไทย
“ให้ฝ่ายไทยกลานมาหาเราเองซิ”

นั่นคือคำพูดประโยคหนึ่งของเจ้า
หน้าที่ชั้นสูงฝ่ายสหรัฐฯ ในวอชิงตัน

ในความเห็นของเจ้าหน้าที่ชั้น
สูงของสหรัฐฯ เองเห็นว่าเป็นเพราะ
ไทยยังไม่เชื่อใจท่าทีของเวียดนาม
เหนือ ดังนั้นไทยจึงยังต้องการความ
ช่วยเหลือของสหรัฐฯ อยู่

ท่าทีของสหรัฐฯ ต่อไทยนั้นดู
ได้จากการเสนอความช่วยเหลือทาง
ทหารของรัฐบาลสหรัฐฯ ต่อไทย ซึ่ง
เพิ่งเสนอให้รัฐสภาสหรัฐฯ พิจารณา
ซึ่งสังเกตได้ว่า ความช่วยเหลือแบบ
ให้เปล่านั้นได้ลดน้อยลงมาก

ในปี ๒๕๑๓ รัฐบาลสหรัฐฯ ได้
ให้ความช่วยเหลือแก่ไทยเป็นเงินให้
เปล่าถึง ๖๒๐ ล้านดอลลาร์ แต่ในปีงบประมาณ
๒๕๑๓ ทางรัฐบาลสหรัฐฯ
เสนอรัฐสภาให้เงินแบบให้เปล่า (ซึ่ง
มีมูลค่าเท่ากับอาวุธและบริการที่จะ
ให้) เป็นจำนวนเงิน ๕๖๖ ล้านดอลลาร์

ให้ฝ่ายไทยกลานมาหาเราเองซิ

ในจำนวนรัฐมนตรีของคณะรัฐ
บาลชุดนี้ ไม่มีใครเดินทางมากเท่า
รัฐมนตรีต่างประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็น
ไปปักกิ่งหรือไปในหมู่ประเทศอา
เซียนด้วยกัน

วันที่ ๒๓ เดือนนี้ ก็กำหนดจะ
ไปวอชิงตันอีก และคาดว่าจะพบกับ
นายคิสซิงเจอร์ ในวันที่ ๒๕ เดือนนี้
ด้วย

รัฐมนตรีชาติช่วยอ้างเหตุผลของ
การไปพบนายคิสซิงเจอร์ครั้งนี้ ว่า
เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความเห็น
เกี่ยวกับสถานการณ์ในภูมิภาคนี้
พร้อมทั้งจะต่อรองเรื่องการเปลี่ยน
แปลงสนธิสัญญาความช่วยเหลือทาง
เศรษฐกิจและการทหาร อีกทั้ง
จะขอร้องให้ทางฝ่ายสหรัฐฯ ทง
เครื่องมือบางอย่างที่ใช้ในสนามบิน
ต่างๆ ไว้เพื่อให้ทางกรไทยได้ใช้ต่อ
ไป

การเดินทางครั้งนี้ของรัฐมนตรี
ต่างประเทศไทยเป็นไปตามที่ทางเจ้า
หน้าที่ชั้นสูงของสหรัฐฯ ได้คาด
หมายไว้

จตุรัส ๑๔

ผู้สื่อข่าวพิเศษจตุรัสได้เดินทาง
ไปวอชิงตันเมื่อเร็ว ๆ นี้ และได้ราย
งานมาว่า ทงทงนั้นเป็นเพราะท่า
ทีของไทยในสถานการณ์เรือมายาเกช
ซึ่งรัฐบาลไทยได้แสดงท่าทีที่ทาง
รัฐบาลสหรัฐฯ ถือว่าไม่เป็นมิตรกับ
สหรัฐฯ

ฟอร์ดกำลังหัวเราะร่วมกับคิสซิงเจอร์

กิตติขิงเจอร์กำลังชื้อใบเบ

ชาติชายเมือซิกการตค

เงินนั้นเชื่อกันว่าไม่มีทางที่รัฐสภาสหรัฐจะอนุมัติให้เงินจำนวนนี้โดยไม่มีการค้า

หากรัฐบาลสหรัฐต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือทางทหารเพิ่มขนหรือเท่าระดับเดิมต่อกองทัพไทยอย่างแท้จริงแล้ว ตัวเลขที่รัฐบาลจะเสนอต่อรัฐสภานั้นควรเป็นตัวเลขที่สูงกว่านี้ เพื่อเผื่อการตัดของรัฐสภาสหรัฐที่รู้สึกเบื่อหน่ายต่อการให้เงินช่วยเหลือแก่รัฐบาลไทยอยู่แล้ว

จริงอยู่ รัฐบาลสหรัฐนอกจากจะเสนอให้ความช่วยเหลือแบบให้เปล่าแล้ว รัฐบาลสหรัฐยังได้เสนอขออนุมัติต่อรัฐสภาให้เครดิตช้ออาวุธแก่รัฐบาลไทยเป็นเงินถึง ๑๓๔ ล้านบาท (เงินจำนวนนี้อาจจะไม่ถูกตัด)

แหล่งข่าวฝ่ายทหารไทยบอกกับจตุรัสว่า โดยทั่วไปแล้วทางการไทยไม่ต้องการความช่วยเหลือประเภทนี้ เพราะว่าถึงอย่างไรฝ่ายไทยต้องจ่ายเงินช้ออาวุธอยู่ดี ถึงแม้ว่าจะไม่ต้องจ่ายในทันทีก็ตาม

ทางสหรัฐนั้นได้พยายามดันให้ไทยช้ออาวุธแบบเครดิตมาหลายปีแล้ว แต่ถูกทางการไทยปฏิเสธ มาครั้งนเนื่องจากเงินให้เปล่าลดลงมาก ฝ่ายทหารไทยจึงไม่มีทางเลือกเลย

ทางฝ่ายสหรัฐให้เหตุผลของการลดความช่วยเหลือแก่ทางการไทยว่า ปัจจุบันกองทหารไทยมีอาวุธเกือบจะเพียงพอแล้ว อีกทั้งเงินตราต่างประเทศที่เป็นเงินสำรองของไทยนั้นก็มีมาก ทำให้ไทยมีความสามารถที่จะช้ออาวุธเองได้แล้ว

ความเห็นเช่นนี้ดูจะเป็นความเห็นที่ฝ่ายกองทัพไทยไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ฝ่ายไทยได้เสนอขอของเหลือใช้สงครามของสหรัฐฟรีเป็นเงินอย่างน้อย ๒๖๐๐ ล้านบาท ไปเมื่อบทแล้ว แต่ทางรัฐบาลสหรัฐไม่ให้

แหล่งข่าวของสหรัฐในไทยเองก็บอกกับจตุรัสว่า ไทยนั้นไม่

หมองภาคเหนือ : ความเดือดร้อนที่ยังไม่ยอมยุติ

ปัญหาความเดือดร้อนของชาวบ้านเกี่ยวกับเหมืองแร่ในภาคเหนือที่สั่งสมกันมานาน จนกระทั่งกลายเป็นชนวนแห่งเลือดเนื้อและน้ำตา มีท่าทีว่าจะยังไม่ยุติลงง่ายๆ เพราะบุคคลหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่าง

พร้อมทั้งเรื่องอาวุธและระบบการขนส่ง ไม่พร้อมแม้แต่จะทำการรบกับประเทศเพื่อนบ้านเล็กๆ ของไทยเอง การเดินทางไปวอชิงตันของรัฐมนตรีต่างประเทศไทยในขณะที่ยังสถานการณ์ระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้านกำลังตึงเครียดอยู่นั้น จะเป็นอย่างไรไปไม่ได้ นอกจากจะไปขอความช่วยเหลือเพิ่มเติมอีก

ในความเห็นของผู้ชำนาญการปัญหาต่างประเทศและวงการทูตเองเห็นว่า นายกิตติขิงเจอร์คงจะไม่สามารถช่วยอะไรไทยได้เพราะรัฐสภาสหรัฐเองก็เพิ่งกล่าวโทษนายกิตติขิงเจอร์ไปหยกๆ ในฐานะที่ไม่ให้ความร่วมมือต่อรัฐสภาในการพิจารณาเกี่ยวกับปัญหาองค์การ ซีไอเอ อีกทั้งประธานาธิบดี ฟอร์ดก็เพิ่งเปลี่ยนคณะรัฐมนตรีใหม่ ทำให้การแก่งแย่งอำนาจในวอชิงตันเริ่มต้นขึ้นใหม่อีก ทุกอย่างจึงชักสั่นดิ

“เมื่อก่อนนี้ไทยเป็นประเทศเดียวในเอเชียอาคเนย์ที่เปรียบเสมือนเป็นแสงสว่างที่ปากอโง่งมอันมืดมน แต่หลังสงครามอินโดจีนแล้วในความเห็นของเราเห็นว่าไทยก็คือเหวลึกที่มืดมนดๆ นีเอง”

เจ้าหน้าที่ระดับสูงในวอชิงตันบอกกับผู้สื่อข่าวพิเศษจตุรัสเมื่อเร็วๆ น

ยังคนในวงการรัฐบาลเอง พยายามที่จะรอฟันเรื่องราวขมมาก ดังจะเห็นได้อย่างเด่นชัดจาก กรณีเหมืองแม่เลี้ยงที่ถูกถอนประทานบัตรไปแล้ว แต่ชาวบ้านก็ยังคงพบกับปัญหาต่อไปไม่รู้จักจบสิ้น

ความวุ่นวายที่เกิดขึ้นใหม่
หลายเสียงกล่าวกันว่านายบุญเท่ง
ทองสวัสดิ์ รัฐมนตรีบุญของมรว.
คึกฤทธิ์ ปราโมช มีส่วนร่วมผลประโยชน์
ในเหมืองที่สร้างความเสียหาย
แก่ผลิตผลของชาวบ้าน

เหตุผลที่มาสืบสวนความข้อ
นั้นก็เห็นได้จากการเสนอข่าวของ
หนังสือพิมพ์บางฉบับในระยะที่ยังไม่
มีการถอนประทานบัตร ระบุว่า นาย
บุญเท่งผู้เป็นสส. ลำปาง และมีตำแหน่ง
รัฐมนตรีระดับบารมีนั้น มี
หุ้นส่วนร่วมอยู่ด้วย และในการ
สมัครรับเลือกตั้งคราวที่แล้ว นายศรี
วรรณ สิทธิภูมิสถานเจ้าของเหมืองก็
เข้าร่วมสนับสนุนทางการเงิน จน
กระทั่งได้รับเลือกตั้ง

ต่อมาเมื่อถูกถอนประทานบัตร
แล้ว ก็มีความว่าก่อนหน้านี้จะมีการ
ถอนประทานบัตร นายบุญเท่งได้
เรียกนายศรีวรรณมาเพื่อขอให้ยอมให้
ทางการถอนประทานบัตร และตกลง
กันได้โดยฝ่ายเหมืองได้เงินไปถึง ๑๕
ล้านบาท เป็นค่าเสียหายเพื่อให้เรื่อง
ยุติ

ชาวบ้านแพร่ไปเร็วยิ่งกว่าไฟลาม
ทุ่งเสียอีก

ปลายเดือนตุลาคมขณะที่ความ
เจ็บช้ำไม่ทันจะจางไปจากความทรง
จำของชาวบ้าน ก็ชายแปลกหน้า
สามคนทราบชอกชืดเมื่อถูกกักตัวไว้
เพราะมีพริฐ ว่าชื่อนายนิม สรแสน
นายลั่น แปงสาย และนายวัน โยธา
เมื่อสอบสวนก็พบว่า เป็นมอญ
ได้รับการจ้างวานมาฆ่าผู้นำชาวบ้าน
โดยมีนายคำ ปงคำ ชาวบ้านผู้หนึ่ง
ให้การร่วมมือโดยให้อาวุธ ซึ่งผล
จากการค้นบ้านก็พบอาวุธร้ายแรง
เช่นปืนและระเบิดมอญอยู่ในบ้านจริง

การจ้างวานคราวนี้ ใครจะเป็น
ตัวการยังไม่อาจทราบได้ แต่หลังจาก
นั้นมาชาวบ้านก็เพิ่มความระมัด
ระวังตัวเองมากยิ่งขึ้น เวรยามตรึกษา
จตุรทิศ ๑๖

ผู้ว่าฯ ประชาชนเดินนำหน้าไปสู่เหมืองแม่วะเพื่อดูของจริง

ความสงบในหมู่บ้านมีภาระมากขึ้น
และก็มี การปล่อยข่าวลือในทางที่
สร้างความเข้าใจผิดให้ประชาชนที่
ไม่รู้อะไรจริงหนักขึ้น

ปล่อยข่าวเป็นเขตปลดปล่อย

สีแดงถูกนำมาใช้ในการละเลง
ชาวบ้านที่ไม่มีทางต่อสู้ตามแบบฉบับ
ของกลุ่มผู้เสียผลประโยชน์

แม่เลี้ยงถูกกล่าวหาว่าเป็นเขต
ปลดปล่อยไปแล้ว นักศึกษาแห่
กันเข้าไปในหมู่บ้านแล้วสอนลัทธิ
คอมมิวนิสต์ให้กับชาวบ้าน มีการฝึก
อาวุธสะสมเสบียง ปิดหมู่บ้าน ไม่

ส่วนหนึ่งของบริเวณเหมืองแม่วะของนางจรูญญา อภิจักรี

ให้คนเข้าแล้วยังห้ามครู มาสอนเด็ก
โดยนักศึกษาทำการสอนเสียเอง

ชาวบ้านสวมวลชนในท้องถิ่นจัด
การบรรเลงอย่างสนุกสนาน แล
มท้ายด้วยว่าหมู่บ้านชักธงแดงแทนธง
ชาติ เท่านั้นไม่พอ ยังบอกว่าชาว
บ้านยกพวกไปบุกล้อมโรงพักเพื่อให้
ยุติการสอบสวนการฆ่ากันตายเสีย

นักข่าวที่เสนอข่าวนี้ บางคน
กล่าวว่าผู้กองเสริมงามเป็นตัวการ
ปล่อยข่าวให้หนังสือพิมพ์

ทางการปฏิเสธข่าวลือ

แต่เมื่อสอบถามไปทางนายสำราญ บุณยพันธ์ย์ผู้ว่าราชการจังหวัดคำตอบกลับเป็นว่า

“ผมยังไม่ได้รับรายงานเรื่องนเลย และไม่เป็นความจริงแน่นอน”

พตอ. วิชัย กลับเจริญก็บอกว่า “ตำรวจเองก็ยังไม่รู้เรื่องเหมือนกัน”

ส่วนนายประยง เทพศิริ ผู้รักษาการแทนหัวหน้าส่วนการศึกษาเล่าปางกับนายนิพนธ์ สัตตธัตถ์นครหัวหน้าหมวดการศึกษาอำเภอเสริมงามต่างเผยว่า “คณะครูยังทำการสอนเป็นปกติ”

ส่วนหนึ่งของบริเวณเหมืองแม่วะ

และนายดนตรี เดือนเหมือน รองเลขาธิการศูนย์นิสิตนักศึกษาภาคเหนือบอกว่า “เป็นเรื่องกล่าวร้ายกัน ความจริงนักศึกษาเข้าไปช่วยด้านการให้คำแนะนำ จัดยารักษาโรคให้ วางโครงการขุดบ่อเลี้ยงปลา ปลูกละเลียงแล้วขายเอง เพื่อดัดคนกลางที่จะมาเอาเปรียบชาวบ้าน”

หลังจากนั้นไม่นานทางการก็ส่งข่าวมาช่วยเหลือชาวบ้านเป็นจำนวนถึง ๑,๐๐๐ กระสอบ แล้วประชุมร่วมกันเพื่อวางแผนการช่วยเหลือชาวบ้าน ให้ระบบการเพาะปลูกได้ผล

ตามเดิม

แต่ไม่มีใครกล่าวว่าแม่เลี้ยงกลายเป็นเขตปลดปล่อยอย่างที่เคยไว้วางกันมาเลย

ลักษณะการประมาณ

ในที่สุดโฉมหน้าของผู้ที่อยากเห็นความวุ่นวายก็ถูกเผยออกมา นายมนต์ สุภายนต์ เลขาธิการศูนย์นักศึกษาภาคเหนือระบุว่า เรื่องราวของข่าวลือทั้งหมดที่เกิดขึ้นเป็นฝีมือของ พล.ต.ประมาณ อติเรกสารผู้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม แห่งพรรคชาติไทย เพื่อหวังการใช้ง้างทหารเข้าปราบปรามชาวบ้าน ซึ่งก็

ไม่รู้เหมือนกันว่าไปทำความผิดจนต้องปราบปรามกันตั้งแต่ครั้งไหน หรือว่าการเรียกร้องความเป็นธรรมในสิทธิที่จะดำรงชีพต่อไปเป็นความผิดในทัศนะของรัฐมนตรีกลาโหม

และเครื่องมือที่ช่วยเหลือในการปล่อยข่าวลือคราวนี้ก็ได้แก่ผู้ที่เคยได้รับผลประโยชน์จากนายเหมือง คือ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น กับเครื่องมือของรัฐเอง คือ วิทยุกรมประชาสัมพันธ์ลำปาง

ลวดลายของกรมกริ้ว

วิทยุกรมประชาสัมพันธ์ลำปาง

ซึ่งมีนายวิชิต หอมโกศลเป็นผู้อำนวยการเขต ผู้ซึ่งยอมปล่อยให้มีการออกข่าวที่สร้างความขัดแย้งกันเองให้แก่ชนในชาติ ทั้งเป็นเครื่องมือของผู้นิยมความรุนแรงโดยการปราบปรามประชาชน ได้วาดลวดลายในรายการข่าวภาคพายัพว่า

“ฝ่ายทหารได้รับรายงานว่ากรณีเหมืองแม่เลี้ยงยังไม่ยุติ มีการตั้งเขตปลดปล่อย จึงเรียกร้องให้เจ้าหน้าที่กระทรวงมหาดไทยสอบสวนความจริง เพื่อทางทหารจะได้เข้าทำการปราบปรามต่อไป”

แต่นายสำราญผู้ว่าราชการจังหวัดกลับมีความเห็นว่า “ข่าววิทยุที่ออกไปนั้นมีความเสียหายต่อการฟื้นฟูความเรียบร้อย เพราะจะทำให้ราษฎรเกิดความหวาดระแวงว่าทางการจะใช้ทหารเข้ามาปราบปราม”

บทแก้ตัวของกรมกริ้ว

นายบุญทวงศ์ ณ ลำปาง เจ้าของรายการ “ข่าวรอบพายัพ” ยอมรับในเวลาต่อมาว่าได้ออกข่าวผิดพลาดจริง แต่เขานำมาจากข่าวของหนังสือพิมพ์บ้านเมือง ซึ่งถ่ายทอดคำให้สัมภาษณ์ของ พล.ต.ประมาณ อติเรกสาร

ส่วนนายดนตรี เดือนเหมือน รองเลขาธิการฝ่ายการเมืองของศูนย์นิสิตนักศึกษาภาคเหนือว่า

“นายบุญทวงศ์ไม่มีความรับผิดชอบต่อประชาชน ทักกล่าวว่าแม่เลี้ยงเป็นเขตปลดปล่อย และจะใช้กำลังทหารเข้าปราบปราม แล้วยังโกหกอีกว่า ได้ส่งรองปลัดกระทรวงมหาดไทยมาดูแลที่จริงแล้ว ทั้งนายประกอบ ประชुर โภคผลก็ยังขัดกับนายบุญทวงศ์อีกด้วย ซึ่งนายประกอบเป็นผู้ที่คาดเหตุการณ์จริง จึงเป็นเรื่องนี้เสียดยัตินายบุญทวงศ์เป็นตัวแทนลำปางแท้ๆ กลับจะมาปราบคนลำปางที่ไม่มีความผิดอะไรเลย”

ข่าวกรองทางทหารที่ออกไป

๘๔
เป็นฝีมือของหน่วยข่าวกรองชุดเดียว
กับที่เคยเข้าไปที่อำเภอหางฉัตร ก่อน
หน้าที่จะเกิดการสังหารนายเกลียง
ใหม่เอี่ยม ผู้นำชาวนา

แม้จะไม่ยอมหนีหน้าแม่เลี้ยง

แม่เลี้ยงเป็นเหตุการณ์ที่ต่อจาก
แม้ว่า แต่เมื่อทางแม่เลี้ยงไม่ยอมยุติ
ลงง่ายๆ แม้ว่าจะคงจะกลืนน้อยหน้า
ในด้านความเลวร้ายที่จะสร้างต่อประ
ชาชน หลังจากสงบกันพักหนึ่ง จึง
เริ่มบทบาทใหม่อีก กราวนอกจาก
จะมีข่าวเหมืองโลงชิงชาวนาแล้ว ยัง
มีการออกชุดแรงแนอกเขตสัมปทาน
อย่างไม่กลัวเกรงกฎหมายบ้านเมือง

เรื่องถูกเปิดเผยออกมาโดยนายผัด
แสงแก้วภาค ผู้ใหญ่บ้านแม่สะบวด
แต่เมื่อผู้สื่อข่าวหนึ่งสื่อพิมพ์ฉบับ
หนึ่งไปสอบถามจากนายชาญ แกมนิล
ทรัพยากรธรณีจังหวัดเชียงใหม่ กลับ
บอกว่าหลังการจับกุมชาวนาและ
นักศึกษา ๘ คนแล้ว ได้ส่งคนไป
ตรวจสอบเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม มีนายนิคม
โชติกานนท์ วิศวกรเหมืองแร่ นาย
นิกร สุขจริ และนายผดุง เขียว
วัฒนา ช่างตรวจเหมือง การทำ
เหมืองยังถูกต้อง ไม่ได้ทำนอก
ประทานบัตร

แล้วหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นจึง
สอบถามจากนางจรูญญา อภิจาร เจ้า
ของเหมืองกลับบอกว่า ทางเหมือง
เคยถูกเจ้าหน้าที่ทรัพยากรธรณีเชียง
ใหม่ทูลขอ นายปรีชา วิเศษศิริ ผู้ทำ
หน้าที่ก่อนหน้านายชาญ เรียกครองเอา
เงินจากทางเหมือง โดยอ้างว่าชุดแรงแ
นอกเขตประทานบัตร

ผู้ว่าฯ ประชาชนออกโรง

นายรัช มกรพงษ์ ผู้ว่าราชการ
จังหวัดลำพูนทราบเรื่อง จึงได้เดิน
ทางไปตรวจพร้อมกับทรัพยากรจัง
หวัด ผู้กำกับการตำรวจภูธรลำพูน
นักศึกษา และชาวนาประมาณ ๑๐๐
คน ก็พบว่าทางเหมืองได้ปาดภูเขา

ที่ใหม่ซึ่งไม่ได้ประทานบัตร แต่เหมืองกลับชุดทำแร่แล้ว

ส่วนที่อยู่นอกเขตออก แล้วทำการชุด
แร่ออกมา ซึ่งสังเกตได้จากรอยของ
ภูเขา และรถวิ่งเข้าไปรับแร่ออกมา
จำหน่าย เมื่อฝนตกจึงชะหน้าดินแดง
ที่กองอยู่ไหลลงมาสู่ลำน้ำแม่ระที่ติด
ต่อกับแม่สะบวด จนกลายเป็นสีขุ่น
แดงและตื้นเขิน

ถึงขนาด นายชาญก็ยอมรับว่าที่
ซึ่งทางเหมืองทำกิจการอยู่นั้น ยังไม่
ได้รับประทานบัตร เป็นเพียงได้รับ
อาชญาบัตรทำการสำรวจแร่เท่านั้น
การทำก่อนจึงผิดกฎหมาย

นายรัชจึงสั่งการให้ทำการแก้
ไขข้อบกพร่อง ทั้งด้านการทำนา
เสียและอื่นๆ ภายใน ๓ เดือน ลอก
หน้าดินที่ทับถมในน้ำให้เรียบร้อย

“ต่อไปผมจะไม่ให้มีการข่ม
เหงกันอีก หากข่มขู่หรือฆ่ากัน ผม
เอาแน่”

แล้วกำชับให้ทางตำรวจเอาใจ
ใส่ให้มากขึ้นกว่าเดิม และขอทาง
ทรัพยากรมาตรวจเหมืองทุกครั้ง
เดือนด้วย

นายรัชกล่าวว่า “ผมจะไม่อนุ

เมื่อเดินมาเป็นเวลานาน ถึงที่ก็หยุดพักกันก่อน

ญาติพี่น้องให้ประกอบกิจการในส่วน
ที่นอกเขตแน่นอน แม้ว่าจะไปร้อง
จากทางกรมทรัพย์ฯ ก็ไม่ได้ เพราะ
อำนาจการพิจารณาให้ประทานบัตร
อยู่หม่อม ขันอนุญาต ความวุ่นวาย
คงไม่สิ้นสุดสักที”

กรมทรัพย์ฯ ตอกขั้ว

นายสมาน บราวาส อธิบดีกรม
ทรัพยากรธรณี พอรู้ข่าวก็บอกว่ายัง
ไม่รู้เรื่องแม่จะเป็นเหมืองเถื่อน
อันเป็นประเพณีของกรมทรัพย์ฯ อีก
เหมือนกันที่จะทำแบบนเมอมขอบก
พร่องเกิดขึ้น

“ก่อนออกประทานบัตรก็ปรึก
ษากับกรมชลประทาน กรมป่าไม้
กรมที่ดินและกรมทรัพยากรธรณี
แล้ว มันน่าจะเพิงพอ ส่วนที่ราษฎร
จะเคาะร่อนภายหลังยังงั้น ผนึก
ไม่รู้เหมือนกัน”

แล้วก็พูดว่านายรัชว่า การที่
จะไม่ให้เหมืองทำกิจการที่ภาคเหนือ
เพราะเป็นการทำลายต้นน้ำลำธาร
นั้น “ยากที่จะระบุว่าที่ไหนเป็นต้น
น้ำ”

และกล่าวเสริมว่านายรัชใช้
นโยบายจังหวัดอยู่เหนือกฎหมาย ถึง
ได้ยอมให้คนเข้าไปขุดแร่ในประทาน
บัตรคนอื่นเขา

ศอกกลับของมวออันดับ

พอนายรัช มกรพงศ์ทราบเรื่อง
ก็ตอบได้ว่า

“ความบกพร่องที่เกิดขึ้นฝีมือ
ของกรมทรัพย์ฯ เองนั่นแหละ ที่ไม่สน
ใจดูแลให้ตกอย่างเป็นไปตามกฎหมาย
จังหวัดไม่มีหน้าที่ไปคอยจับกุมผู้ขุด
ขุดแร่ หากเห็นว่าใครทำผิดก็นำราย
งานมา แต่เขาไม่เคยได้รับรายงาน
เลย การขุดแร่ของชาวบ้านเป็นเรื่อง
ที่ทางทีมก็ยอมชาวบ้านเอง ซึ่งขอ
ร้องต่อทางมหาดไทยว่าให้ชาวบ้าน
ขุดได้ เพื่อเป็นการผ่อนคลาย
ความรุนแรงลง นายสมานเองเป็นผู้

ที่ทำให้รัฐบาลรายได้ เพราะผู้ขุด
แร่อยู่กับกตลกดอนว่า ให้มาเก็บ
ภาษี แต่กรมทรัพย์ฯ กลับไม่ทำ ชาว
บ้านส่วนมากจึงไปขายแร่ให้กับพ่อ
ค้าแร่เถื่อน ซึ่งก็หากินร่วมกับทาง
เจ้าหน้าที่กรมทรัพย์ฯ กันแหละ”

“นายสมานเป็นผู้ใหญ่แล้วพูด
อะไรทำไมถึงพูดพล่อยๆ ก่อนจะพูด
จะทำอะไรควรตรวจสอบหลักฐาน น
ตัวเองไม่เคยออกมาเลยว่าเป็นยังง
หากคิดว่าแน่จริงแล้ว ลองออกจาก
ห้องแอร์มาเดินบนที่สูงลุยโคลนดู
บ้าง แล้วจะรู้ว่าเหมืองแม่จะเป็น
เหมืองเถื่อนจริงหรือไม่ แล้วทำมา
นานแล้วหรือยัง บอกออกมาได้ว่า
กำหนดต้นน้ำลำธารไม่ได้ ขนปล่อย
ไว้อีกหน่อยก็เป็นทะเลทรายกันพอดี
กฎหมายเขากห้ามไว้แล้ว ยังจะมา
พูดอย่างโน้นอย่างนั้นอีก กรมทรัพย์
เป็นอย่างนี้”

เหมืองภาคเหนือคงเป็นเรื่องยาว
ที่หาจุดจบไม่ได้ ตราบใดก็ตามที่เจ้า
หน้าที่ซึ่งควรจรรักษ์ผลประโยชน์
ของชาติกลับไปรักษาให้เอกชน
ฉะฉานทางเลือกของรัฐจึงควรสังคยา
นาฝ่ายเกี้ยวของแต่ละฝ่ายเสียที่ว่า
อะไรที่ควรแก้ไข และกับรัฐมนตรีที่
มีอยู่ กัดกันบ้างหรือไม่ว่าจะส่งผล
อะไรให้กับประเทศ

การปราบปรามประชาชนจะได้
อะไรบ้างโดยเฉพาะอย่างยิ่งประชา
ชนที่ไร้ความผิดอย่างบ้านแม่เลียงน
นับวันสังคมยังจะต้องเคลื่อนไหวไป
ก้าวไปเรื่อย ๆ หากรัฐบาลยังมีคนที่
ล่าหลัง จะพัฒนาประเทศให้ถึงจุดที่
ควรจะเป็นได้อย่างไร และเจ้าหน้าที่
ทางการที่ทำหน้าที่ไม่สมบูรณ์

การเรียกร้องให้พิจารณาการทำ
งานของเจ้าหน้าที่เป็นเรื่องรีบด่วนที่
ควรจะทำ ผลก็อยู่กับส่วนรวมนั่น
แหละ แต่หากคิดว่าแบ่งกันกินแบ่ง
กันใช้ ก็ถอยความล้มละลายทางการ
เมืองของตนต่อไปก็แล้วกัน □

อริบัตย

ยืนหยัด
เคียงข้าง
ประชาชน

ทิวินอวิการ
และ ศุภร์

ฮานอยหนูลาว

กระทรวงการต่างประเทศของ เวียดนามเหนือ ได้ออกคำแถลงสนับสนุนลาวในกรณีพิพาทระหว่างลาวกับไทยในแม่น้ำโขง

แถลงการณ์จากฮานอยกล่าวว่า 'พวกปฏิกริยาไทยเป็นฝ่ายใช้กำลังรุนแรงทางทหารกับลาวก่อน ทำให้ราษฎรลาวเสียชีวิตและทรัพย์สินไปมาก ไทยจะต้องหยุดยั้งปฏิบัติการที่รุกรานแทรกแซงในทันที เคารพในเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพเหนือดินแดนลาว และเวียดนามเหนือพร้อมที่จะช่วยเหลือลาวอย่างเต็มที่หากเกิดเรื่องเช่นนี้อีก'

เนวินกับปักกิ่ง

นักสังเกตการณ์ในร่างกึ่งคาดกันว่า เรื่องสำคัญที่เนวินได้ปรึกษาคตรัส ๓๐

กับผู้นำจีนระหว่างที่ไปเยือนปักกิ่ง ๕ วัน เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว คือปัญหาผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในพม่า

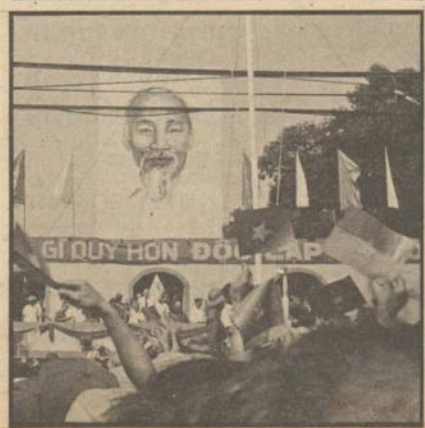
การเยือนปักกิ่งของผู้นำพม่าคราวนี้ ไม่ม้คำแถลงการณ์ที่เป็นทางการตามออกมาภายหลังการเยือนแต่อย่างใด

มาเลย์ - ไทย

พ่อค้ามาเลเซียข้ามแดนมาติดต่อกิจที่หาดีใหญ่ในไทยน้อยลง หลังจากพ่อค้าชาวมาเลเซียสองคนถูกโจรในไทยจับตัวไว้เรียกค่าไถ่เมื่อเดือนกันยายน เฉพาะที่ด่านจังโหลนของมาเลเซียจำนวนพ่อค้าข้ามแดนมาไทยลดจำนวนไปราว ๒๐% ต่อวัน

เมื่อวันอังคารที่ ๑๘ พย. มุขมนตรีรัฐไทรบุรี ซายิด อาเหม็ด ซาฮาบุกดิน ได้กล่าวกับกงสุลใหญ่ของไทยประจำบั้ง นายกำชัย ทินพงษ์ว่า เขาอยากให้มีการพบปะกันเป็นประจำระหว่างเขากับผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลาและสตูล อันเป็นจังหวัดที่ม้เขตติดต่อกับไทรบุรี เพื่อปรึกษาแก้ปัญหาต่างๆร่วมกันเป็นประจำ

จะมีเลือกตั้งในเวียดนาม

นายตริน ดินห์ เถา รองประธานสภาที่ปรึกษาของรัฐบาลปฏิวัติเฉพาะกาลเวียดนามใต้ ได้กล่าวในการประชุมเพื่อรวมเวียดนามเมื่อวันพุธ ๑๕ พย. ว่า เห็นควรให้ประชาชนทั่วประเทศตั้งแต่อายุ ๑๘ ปีขึ้นไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาร่วมแห่งชาติด้วยวิธีเลือกตั้งโดยตรง อย่างเท่าเทียมกัน และเป็นการออกเสียงลับแล้วสมาชิกร่วมแห่งชาติจะเป็นผู้คัดเลือกคณะรัฐบาลกลาง และผู้นำในหน่วยงานหลักอื่นๆ เพื่อทำงานบริหารประเทศที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแห่งเวียดนาม

เผ่าหนังสือพิมพ์ออสเตรเลีย

นักศึกษาออสเตรเลียจำนวนหลายพันคนได้เดินขบวนประท้วงการปลดนายวิทแลม นายกรัฐมนตรีพรรคกรรมกร ที่ถูกปลดออกเมื่อวันที่ ๑๑ พย. หลังจากท้่นักศึกษาประท้วงแล้วก็เลยบุกขึ้นไปบนสำนักงานหนังสือพิมพ์ที่ตีพิมพ์บทนำต่อต้านนายวิทแลม เผ่าหนังสือพิมพ์ไปมากมาย

กลุ่มหนังสือพิมพ์ที่ถูกลักศึกษาประท้วงคือ 'เดอะ ออสเตรเลียน' 'เดอะ เดลี่ มิร์เรอร์' และ 'เดลี่ เทเลกราฟ'

ญี่ปุ่นต้าน ปี. ๕๒

สภาจังหวัดโอกินาวาได้ลงมติเมื่อวันที่ ๑๑ พย. จะไม่ยอมให้เครื่องบินปี. ๕๒ ของสหรัฐฯบินจากเกาะกวมมาหลบพายุที่ โอกินาวาต่อ

ไป เพราะส่งเสียงรบกวนอย่างมาก
คุกคามต่อความปลอดภัยของชาวโ
กีนาวา และเป็นเป้าหมายให้ศัตรู
ของสหรัฐฯ มาโจมตีโอกินาวาด้วย
อย่างไรก็ตาม ในวันอังคารที่ ๑๘
พ. ๕๒ ของสหรัฐฯ จำนวน ๑๕ เครื่อง
ก็ยังคงบินมา โอลินาวาเพื่อหลบได้
พ้นจากเกาะกวม

ตั้ง รมต. กลาโหมสหรัฐฯ

สภาสูงสหรัฐฯ ประกาศแต่งตั้ง
โดนัลด์ รัมส์เฟลด์ เป็นรัฐมนตรีกลา
โหมคนใหม่ของสหรัฐฯ อย่างเป็นทาง
การ เมื่อ ๑๘ พย. แทน เจมส์ ชเล
ซิงเจอร์ ซึ่งถูกปลดเมื่อสองสัปดาห์
ก่อน

ให้รวบรวมครอบครัวเกาหลี ที่แตกแยกกัน

ผู้แทนชาวเกาหลีเหนือเรียกร้อง
ให้ครอบครัวที่แตกสาขานานขึ้นกัน
เพราะการแบ่งแยกเกาหลีออกเป็น

สองส่วน ได้เข้มาวมกันอีก

ชาวเกาหลีเหนือแสดงความหวัง
ว่าครอบครัวที่ต่างก็แยกกันอยู่ในเกา
หลใต้และเกาหลีเหนือควรจะได้รับ
อนุญาตให้ไปเยือนซึ่งกันและกันและ
ไปเยี่ยมหลุมฝังศพของญาติพี่น้อง

ชาวเกาหลีเหนือเหล่านี้สนับสนุน
ข้อเสนอของสภาเกาหลีใต้ และเสนอว่าแผนการดังกล่าว
ควรจะนำออกใช้ในโอกาสตรุษเกาหลี
ปีใหม่ เขากล่าวว่าจะมีการเดินขบวน
ชุมนุมกันที่โรงละครแห่งชาติในวัน
ศุกร์

ในการพบปะ ดร. แมรี ลี รอง
ประธานาธิบดีเกาหลี ผู้แทนเกาหลี
เหนือเหล่านี้กล่าวว่า รู้สึกชื่นชมที่
ชาวเกาหลีผู้ลี้ภัยในรัฐบาลเกาหลี
เหนือในญี่ปุ่นได้มาเยือนเกาหลีใต้
เมื่อเร็ว ๆ นี้

ต้านคำสั่งรัฐในอินเดีย

กลุ่มนักกฎหมายในเมืองบอม
เบย์ นำโดยนายนาบี ปาลคิวลา ได้
ยื่นเรื่องราวต่อศาลสูงของอินเดียเพื่อ
คัดค้านคำสั่งของรัฐบาล ที่สั่งห้าม
การประชุมของพวกเขาในวันที่ ๑๘
พย. โดยอ้างอำนาจตามกฎหมายว่า
ด้วยความมั่งคั่งภายใน

ในการประชุมที่เตรียมจะจัดขึ้น
นั้น จะมีการพิจารณาปัญหาสิทธิของ
พลเรือนและปัญหาการปกครองด้วย
ความเป็นธรรมทางกฎหมาย

ในคำร้องของกลุ่มนักกฎหมาย
ที่คัดค้านได้โจมตีรัฐบาลว่าออกคำสั่ง
โดยมิชอบและก่อนหน้ารัฐบาลมิได้
สั่งห้ามการประชุมของสมาคมนักก
ฎหมายเดโมแครติก เพราะเหตุว่าสมา
คมนักสนับสนุนรัฐบาล

นโยบายสองหน้า ของไทยต่อลาว

ผู้บริหารในกรุงเทพฯ ไม่
พยายามสร้างทัศนคติที่เป็นมิตรต่อ
เพื่อนบ้านเช่นลาว ยังคงแสดงปฏ
ิกิริยาที่ไม่เป็นมิตรต่อลาวต่อไป

ตามรายงานจากโลกฝ่ายตะวัน
ตก ทหารลาวฝ่ายต่อต้านคอมมิวนิสต์
ได้หลบหนีออกจากประเทศลาวและ
แอบเข้าร่วมอยู่ใน 'กองทัพลับ' ที่
เมืองไทย เพื่อฝึกทำสงครามต่อต้าน
กองโจรคอมมิวนิสต์ในไทย กำลัง
พิเศษของ 'กองทัพลับ' ของลาวที่
ฝักอยู่ในประเทศไทยนั้นมีจำนวนถึง
๑๐,๐๐๐ นัเป็นเครื่องแสดงถึงนโยบาย
'สองหน้า' ของรัฐบาลไทยต่อประ
เทศลาว

ผู้บริหารของไทยได้ทำให้ประ
เทศไทยกลายเป็นสวรรค์สำหรับพวก
ปฏิกิริยาของลาวในการเตรียมการต่อ
ด้านการปฏิวัติของลาว พวกไทยได้
ส่งกำลังเข้าไปคุกคามลาวทางชาย
แดนตะวันตกทั้งด้วยกำลังทหาร
อาวุธปืน และเครื่องบินเสมอ ยิ่งไป
กว่านั้น พวกเขายังได้กล่าวร้ายและ
พยายามแทรกแซงกิจการทางการเมือง
และทางเศรษฐกิจในประเทศ
ลาวอีกด้วย การเอาทหารฝ่ายรัฐบาล
เก่าของลาวเข้าฝึกเพื่อสู้รบกับประชา
ชนไทย เป็นสัญญาณนโยบายไม่
เป็นมิตร ที่ผมอำนาจในไทยมีต่อลาว
ได้เป็นอย่างดี

พม่าต้องการเงิน จีนต้องการพม่า

มิตรสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลจีนกับรัฐบาลไทยและมาเลเซียได้ออกดอกออกผลมาแล้วสำหรับประเทศทั้งสาม เมื่อเร็ว ๆ นี้มิตรสัมพันธ์ของจีนก็กระชับเพิ่มขึ้นอีกประเทศหนึ่งในเอเชียอาคเนย์ คือพม่า

เมื่อวันที่ ๑๕ เดือนนี้ รองนายกรัฐมนตรีจีน นายเตง เสว ผิง และประธานาธิบดีเหวินแห่งพม่า ได้ออกแถลงการณ์ร่วมกันในปักกิ่ง ซึ่งมีใจความสำคัญว่า ทั้งพม่าและจีนจะไม่เป็นพันธมิตรกับประเทศใดประเทศหนึ่งเพื่อคุกคามซึ่งกันและกัน และหากมีความขัดแย้งกันระหว่างประเทศทั้งสอง ก็จะหาทางแก้ปัญหาโดยสันติวิธี

คำแถลงการณ์นี้จะถือว่าเป็นคำแถลงการณ์ที่แปลกกว่าคำแถลงการณ์ของจีนที่เคยมีต่อรัฐบาลเหวินเมื่อหกเดือนที่แล้วมา ซึ่งจีนได้ออกความเห็นว่าเป็นการคุกคามมิวนิสต์พม่า นั่นในที่สุดจะได้รับชัยชนะในการต่อสู้กับรัฐบาลปฏิวัติเหวิน

นายพลเหวินนั้นก็ใช้อยู่ มิได้ลืมคำแถลงของจีนเกี่ยวกับรัฐบาลของตน เมื่อถึงปักกิ่งตัวเขาก็ได้กล่าวสุนทรพจน์ว่า ความเห็นที่แตกต่างกันระหว่างจีนกับรัฐบาลพม่านี้เป็นเรื่องที่สามารถตกลงกันได้

ถึงแม้ว่านายพลเหวินจะไม่ได้พูดออกมาตรง ๆ ว่าความเห็นนั้นเป็นความเห็นในเรื่องอะไร แต่ก็เชื่อกันว่านายพลเหวินหมายถึงพรรคคอมมิวนิสต์พม่านั่นเอง

นิสต์พม่านั่นเอง

ในงานเลี้ยงคณะผู้แทนพม่า รองนายกรัฐมนตรีจีน ผู้ซึ่งออกงานรับแขกบ้านแขกเมืองแทนนายกฯ โจวเอินไหล มุจนะแทบจะเรียกว่าไม่ได้ทำงานแทนแล้ว ก็กล่าวสุนทรพจน์แบบซ้ำๆ ซ้ำๆ จะจำกันได้แล้ว

รองนายกรัฐมนตรีจีนกล่าวว่า ทั้งพม่าและจีนนั้นคัดค้านไม่ว่าจะเป็นรัฐเดี่ยวหรือกลุ่มรัฐที่หาทางขยายอิทธิพลของตนหรือแหล่งอิทธิพลของตนไม่ว่าที่ไหนหรือแถบไหนของโลกก็ตาม

ในหมู่นักการทูตในปักกิ่งเชื่อว่าในการเจรจากันครั้งนี้ เป็นการเจรจาในเรื่องปัญหาความสัมพันธ์ของจีนและพม่ากับรัสเซีย ปัญหาความช่วยเหลือของจีนต่อพรรคคอมมิวนิสต์พม่า และการให้ความช่วยเหลือต่อพม่าจากจีน โดยเฉพาะความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจ

สำหรับจีน การเดินทางไปเยือนปักกิ่งของนายพลเหวินครั้งนี้ จะมีประโยชน์ต่อจีนมาก เพราะในความเห็นของจีนนั้น รัสเซียมีอิทธิพลในอินเดียมาก หากรัสเซียสามารถขยายอิทธิพลของตนไปยังบังคลาเทศและพม่าได้ จีนก็เกือบจะเรียกว่าถูกปิดล้อมทีเดียว คงเหลือแต่ไทยหรือลาวเท่านั้น เพราะฉะนั้นจึงไม่เป็นการแปลกแต่อย่างใดที่จีนต้อนรับทั้งนายกรัฐมนตรีไทยและประธานาธิบดีพม่าอย่างสมเกียรติ

สำหรับเหวินเองนั้น การไปจีน

และในอีกด้านหนึ่งความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลไทยกับสหรัฐอเมริกา ก็กระชับแน่นแฟ้นมากขึ้นทุกที โดยไม่แยแสต่อมติมหาชนและความต้องการของขบวนการเคลื่อนไหวเพื่อประชาธิปไตยภายในประเทศแต่อย่างใด

การที่ผู้ปกครองของกรุงเทพฯ ได้เสแสร้งว่าจะให้มีการถอนกำลังทหารของสหรัฐ ฯ ออกจากผืนแผ่นดินไทยทั้งหมดนั้นแท้จริงแล้ว เบื้องหลังของการให้ถอนกำลังทหารสหรัฐ ฯ ผู้ปกครองของกรุงเทพฯ ยังคงเรียกร้องต้องการให้สหรัฐ ฯ คงอยู่ในประเทศไทยต่อไป

นโยบายปกป้องพวกปฏิกิริยาลาว และจะใช้พวกปฏิกิริยาลาวมาต่อต้านประชาชนไทยเองนั้น เป็นนโยบายที่ไร้เหตุผลของผู้บริหารไทย

□

Nhân Dân

CƠ QUAN TRUNG ƯƠNG CỦA ĐẢNG LAO ĐỘNG VIỆT NAM
Trụ sở Bộ biên tập: 71, Hàng Trống, Hà Nội. Điện thoại: 54231
Số 7667

๒๑ ต.ค. ๒๕๑๔

ชีวิตของชาวพม่ากับศาลเจ้า

ของเขาก็มีประโยชน์กับตัวเขา ไม่ใช่
น้อย นอกจากว่ารัฐบาลของเขา
จะประสบปัญหาเอาทหารไปบริหาร
เศรษฐกิจ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจตกตะ
ก้นมาหลายปีติดกัน จนไม่เป็นที่พอ
ใจของประชาชนแล้ว พม่ายังมีปัญหา
ชนกลุ่มน้อยที่ขบถอยู่ระหว่าง
ชายแดนไทยกับพม่า และชายแดน
พม่ากับจีน ซึ่งคอยตักบ่อนทำลาย
ของพม่าอยู่เป็นประจำ

ชีวิตในเมืองพม่า

พรรคคอมมิวนิสต์พม่าเองนั้นก็
ก่อความวุ่นวายของรัฐบาลพม่าอยู่เป็น
ประจำ

เมื่อเร็ว ๆ นี้เหตุการณ์ในเมือง
หลวงของพม่าเองก็ตึงเครียดพอดู ใน
ระยะหกเดือนที่ผ่านมาทางการพม่า
ได้จับนักศึกษาลายร้อยคนเข้าคุก
ในฐานะก่อความไม่สงบ ในขณะที่
พวกนักศึกษาเองกลับเห็นว่าการกระ
ทำแบบของเขาจะถือว่าเป็นการก่อ
ความไม่สงบไม่ได้พวกเขาคือว่ารัฐ

เต็ง เสี่ยว ผิง รองนายกฯ จีน

บาลไม่มีประสิทธิภาพในการทำงาน
ปล่อยให้เศรษฐกิจเกิดภาวะเงินเฟ้อ
และตลาดมืดระบาดยิ่งกว่าการระ
บาดของอหิวาต์

รัฐบาลนายพลเนวินแก้เผ็ดนัก
ศึกษาโดยกล่าวหาว่านักศึกษาหมา
ววิทยาลัยเป็นพวกพรรคคอมมิวนิสต์
จึงสั่งปิดมหาวิทยาลัยตั้งแต่เดือน
ธันวาคมถึงพฤศจิกายน

หัวหน้านักศึกษาที่ถูกกล่าวหาว่า
เป็นคอมมิวนิสต์นั้น ต้องเดินทางไป
เข้ากับพรรคประชาชนกาวหนา ซึ่ง
ไม่ใช่พรรคคอมมิวนิสต์แต่เป็นพรรค
ซึ่งต่อต้านนายพลเนวิน

กระแสน้ำบางสายลงความเห็น
ว่า พรรคนี้อาจจะได้รับความช่วยเหลือ
จากกองการสืบราชการลับกลาง
สหรัฐ ฯ อย่างเงิบ ๆ เสียด้วย

กระแสน้ำยังแข็งต่อไปด้วยว่า
ตัวผู้นำของพรรคนายพลโบเลียดาเอง
นั้นก้มเพินอยู่ในกองทัพของรัฐบาล
เสียด้วย

สรุปแล้วพม่าต้องการเงิน และ
เงินต้องการพม่า จึงต่างก้มผลประโยชน์
ด้วยกันทั้งคู่

เวียดนามไปจีนกับรัสเซีย แรงเหวี่ยงที่ไม่มีใครกัน

การเมืองในเอเชียอาคเนย์ร้อนแรงยิ่งขึ้นทุกวัน ในขณะที่อุปทูตจีนกลักจ่อให้ความสะดวกต่อรัฐบาลไทยในการพบปะระหว่างนายเอียงซาร์ รองนายกรัฐมนตรีเขมร กับรัฐมนตรีต่างประเทศไทย เลขานุการพรรคคอมมิวนิสต์แห่งรัสเซียกำลังต้อนรับเลขานุการพรรคกรรมมาชีพแห่งเวียดนามเหนืออย่างเอิกเกริกเช่นกัน ในมอสโคว์

วงการทูตในกรุงเทพฯ ให้ความเห็นว่า 'วันที่เครื่องบินโบอิงของจีนนำเขมรแดงเข้าไทย เป็นวันที่ไทยเปลี่ยนกอดฟาริเออร์จากวอชิงตันเป็นปักกิ่งไปแล้ว และก็เช่นกัน เวียดนามเหนือก็ได้ขยับเขยื้อนเข้าใกล้มอสโคว์มากของชนที่ใดเคยเป็นมา'

อย่างไรก็ตาม ในความเห็นของฝ่ายเวียดนามเหนือเองนั้น การเดินทางของนายเลอควอนผู้เป็นเลขานุการพรรคกรรมมาชีพของตนนั้นเป็นการเดินทางไปเยือนประเทศในยุโรปตะวันออกและรัสเซียเพื่อเชื่อมสัมพันธ์มิตร และเพื่อการเจรจาหาความช่วยเหลือจากประเทศสังคมนิยมเพื่อการพัฒนาประเทศตามแผนกรณพัฒนาหลังสงครามซึ่งจะมีขึ้นในไม่นานเท่านั้น

เป็นที่น่าสังเกตว่า ในขณะที่สอมวลชนค่ายตะวันตก อ้างว่าการเดินทางไปมอสโคว์ครั้งนี้ของเลขานุการพรรคกรรมมาชีพ ได้แสดงให้เห็นว่าเวียดนามเหนือเข้าข้างมอสโคว์ในการต่อสู้ระหว่างปักกิ่งกับมอสโคว์นั้น แต่นายเลอควอนกลับไม่เพียงแต่ไปเยือนมอสโคว์เท่านั้น ยัง

ได้เดินทางไปเยือนรumania เพิ่มขึ้นอีกประเทศหนึ่งเสียด้วย

รumanian เป็นประเทศสังคมนิยมในยุโรปตะวันออกที่มีความสนิทสนมกับปักกิ่งเป็นอย่างดี และอันที่จริงก็เป็นประเทศที่เข้ากับสหรัฐฯ ได้ดีพอใช้ ถึงขนาดนายนิคสันก็เคยไปเยือนมาเช่นกัน อีกทั้งรumanian ยังเป็นประเทศที่รู้จักว่า พยายามเป็นประเทศที่มันโยบายต่างประเทศของตนอิสระจากมอสโคว์จนเกือบจะเรียกได้ว่าใกล้ชิดกับปักกิ่งมากกว่ามอสโคว์กว่าได้

เป็นที่สังเกตน่าว่า ก่อนเดินทางไปมอสโคว์ นายเลอควอนกับคณะได้เดินทางไปปักกิ่งก่อนด้วย เมื่อปลายเดือนกันยายน เพื่อเจรจาหาความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจ กับเป็นการเดินทางครั้งที่สอง หลังจากที่เคยเดินทางไปจีนแล้วครั้งหนึ่งเมื่อเดือนสิงหาคมของผู้นำเวียดนามเหนือคนนั้น

เลอ ควอน เลขานุการพรรคกรรมมาชีพเวียดนาม

นายลาบบานซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับ การเศรษฐกิจของเวียดนามเหนือโดยเฉพาะ ก็ได้ไปปักกิ่งมา แต่การไปจีนครั้งนี้ไม่ได้มีการออกแถลงการณ์ร่วมกันแต่อย่างใด เพียงแต่มีแถลงการณ์ว่าจะมีการให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจแก่เวียดนามเหนือและให้เงินกู้

การเดินทางไปมอสโคว์ครั้งนี้ ได้มีการแถลงการณ์ร่วมกันระหว่างคณะผู้แทนเวียดนามเหนือและรัฐบาลรัสเซีย การแถลงการณ์ร่วมกันครั้งนี้มีหลายตอนซึ่งน่าจะเกิดการทางการเมืองเชื่อว่าไม่เป็นที่พอใจของจีนเป็นอย่างยิ่ง เช่นว่า

'ทั้งรัสเซียและเวียดนามเหนือ นั้นต่างก็ยึดมั่นในมาร์กซิสต์และลัทธิเลนิน ลัทธิกรรมมาชนสากล' (ซึ่งการกล่าวเช่นนั้นปักกิ่งถือว่ารัสเซียเป็นพวกลัทธิแก่ ไม่จริงจึงกับที่ตนพูด)

นอกจากนี้แล้ว ในการแถลงการณ์ร่วมกันนี้ เวียดนามเหนือยังกล่าววกย่องความสำเร็จทั้งในประเทศและนอกประเทศของรัสเซียอีกด้วย (ปักกิ่งถือว่าระบบเศรษฐกิจของรัสเซียนั้นใช้ระบบนายทุน ไม่ใช่สังคมนิยมที่แท้จริง ส่วนเรื่องกิจการ

ผู้แทนเวียดนามเหนือและใต้ เมื่อคราวเปิดตัวในวันฉลองเอกราชจากฝรั่งเศส
เต็ง เสี่ยว ผิง รองนายกรัฐมนตรี

ต่างประเทศของรัสเซียนั้น บักกิ้งถือว่ารัสเซียดำเนินนโยบายจักรวรรดินิยม)

ฮานอยเห็นด้วยกับการจัดการประชุมความมั่นคงแห่งยุโรป ซึ่งเป็นความคิดของรัสเซียที่เสนอการประ

ชุมระหว่างฝ่ายตะวันตกกับตะวันออกของยุโรป (เงินถือว่าความคิดนี้รัสเซียต้องการทำเพื่อตนจะได้ลดกำลังทหารทางด้านยุโรปมาตั้งเพิ่มทางเขตแดนใกล้จีนเพื่อหาทางโจมตีจีน)

แต่ฮานอยไม่ได้กล่าวหาบักกิ้ง

ร่วมกับรัสเซีย ซึ่งก็เชื่อกันว่ารัสเซียนั้นต้องการให้ฮานอยร่วมดำเนินด้วยเป็นแน่ เป็นที่เข้าใจกันว่า การเดินทางไปมอสโกของเลขาธิการพรรคกรรมมาชท์แห่งเวียดนามครั้งนี้ หลักสำคัญก็คือการเจรจาเพื่อความช่วยเหลือทางเทคนิคและทางเศรษฐกิจ ซึ่งผลของการเจรจาก็ปรากฏว่า เวียดนามเหนือจะได้รับการช่วยเหลือครบตามต้องการทุกอย่าง รวมทั้งทางฝ่ายรัสเซียนั้นจะส่งช่างเทคนิคมาประจำเวียดนาม เพื่อฝึกช่างของฝ่ายเวียดนามด้วย

เมื่อเร็ว ๆ นี้ ทางเวียดนามได้เปิดเผยว่าเศรษฐกิจของประเทศอยู่ในฐานะที่ไม่ค่อยจะดีนัก และต้องการการปรับปรุงอย่างหนัก ความช่วยเหลือซึ่งจะได้จากรัสเซียและจีนจะเป็นความช่วยเหลือซึ่งสำคัญมากต่อแผนการพัฒนาและบูรณะประเทศของเวียดนามเป็นอย่างยิ่ง

สำหรับท่าทีของเวียดนามต่อมหาอำนาจค่ายสังคมนิยมทั้งสองนั้น เคยได้มีการทำนายทายทักว่า เวียดนามเอียงข้างมอสโก บ้างก็ว่าเอียงข้างบักกิ้ง แต่เท่าที่ประสบการณ์ของเวียดนามที่ผ่านมา ๆ มานี้ ชี้ให้เห็นอย่างแน่ชัดว่า เวียดนามนั้นเอนตามความจำเป็นของตนเองมากกว่าการเอนเข้าข้างหนึ่งข้างใด

เมื่อเร็ว ๆ นี้ เวียดนามทั้งเหนือและใต้เริ่มพูดถึงการปรับความสัมพันธ์กับสหรัฐในระดับปกติ พร้อมทั้งเผยแพร่ว่าจะให้บริษัทของตนนั้นของยุโรปตะวันตกและสหรัฐ เข้าทำการขุดน้ำมันนอกฝั่งเวียดนามได้อีก

ซึ่งถ้ามองไม่ลึกก็ต้องว่า เวียดนามนั้นชักเอียงเข้าสหรัฐแล้ว แต่ที่แน่ก็คือ แผลงการณ์ร่วมกันระหว่างเวียดนามเหนือกับรัสเซียครั้งนั้น จีนไม่ชอบแน่

ฟอร์ดหนีฝืนก้าน

สหรัฐฯ เปลี่ยนประธานาธิบดีมา ก็หลายฤดูเต็มทน กระทั่งวันที่ ๒ เดือนธันวาคมแห่งอำนาจในทำเนียบ ขาวยังมีผีของอดีตประธานาธิบดีนิกสันเดินอยู่ชั่วไขว่ ผีหลายตัวนี้ถึง แม้จะช่วยทำให้ประธานาธิบดีฟอร์ด สามารถบริหารประเทศต่อเนื่องจาก อดีตประธานาธิบดีนิกสันได้ แต่ก็ เป็นผีหรือเงาของนิกสันอยู่ดี สำหรับ ฟอร์ด ซึ่งกำลังเตรียมตัวเข้าแข่งขัน เป็นประธานาธิบดีคนต่อไป มันดูไม่ งามแน่

และก็จริงอย่างว่า เมื่อวันที่ ๒ เดือนนี้ ประธานาธิบดีฟอร์ดก็จัดการ ไล่ผ้ออกและสับเปลี่ยนตำแหน่ง สำคัญๆ ในรัฐบาลของตนเป็นการ ใหญ่ ฝืนก้านที่ถูกไล่ออกนั้นก็มี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม นายเจมส์ ชเลซิงเจอร์ ผู้ซึ่งไม่ ก่อจะถูกกบฏรัฐสภาสหรัฐฯ นัก เพราะเขาเวลารัฐสภาไม่ให้สวาคใช้ จ่ายในการซื้ออาวุธเพิ่มขึ้น เขาก็ จะเอารัฐสภาไปด่าให้พวกทหารทั้ง อย่างสาหัสเสียเทเสีย อีกเหตุผลหนึ่ง ที่เขาถูกไล่ออกก็เพราะว่า สหรัฐฯ โดยเฉพาะนายคิสซิงเจอร์กับประธา นาธิบดีฟอร์ดนั้นต้องการที่จะ ไม่ต่อ แยร์ตเซียจนเกินไป พยายามที่จะ เก็บความรู้สึกแบบด้อยที่ด้อยอาศัย ระหว่างประเทศทั้งสองอยู่ แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมนั้นดาร์ต เซียไม่ไว้วางใจ หาวาร์ตเซียมันไม่ทำ ตามสัญญาจำกัดขีปนาวุธนิวเคลียร์ที่ ประเทศทั้งสองทำกันไว้

และที่สำคัญที่สุดในความเห็น จตุรัส ๒๖

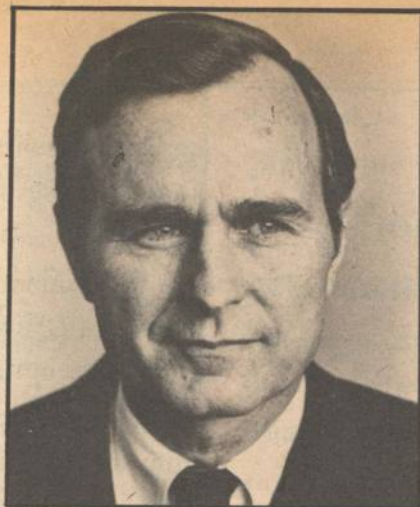
ของทอดนั้นก็คือ นายชเลซิงเจอร์ นั้นถือว่าตัวก็ฉลาดไม่ยอชิงก็เท่า กับทำทายนายคิสซิงเจอร์ไปในตัว ด้วย เป็นที่รู้กันในหมู่ผู้ส่อข่าวใน วอชิงตันว่านายคิสซิงเจอร์นั้นไม่ ชอบหน้ารัฐมนตรีกลาโหมคนไหนเอา มากๆ คนต่อไปที่ถูกไล่ออก คือ ผู้ อำนวยการกรมสืบราชการลับกลาง สหรัฐฯ ซีไอเอ. นายวิลเลียม โกล บ จตุรัสตายไว้นานแล้วว่านายคนน อยู่ไม่ทนแน่เพราะว่าเป็นผู้อำนวย การ ซีไอเอ. ที่พูดมากกว่าผู้อำนวย การคนอื่นๆ เขาพูดกับหนังสือพิมพ์ สมาชิกสภาสูงสหรัฐฯ และบางครั้ง ก็ออกทีวี ซึ่งบางครั้งก็เกิดเกี่ยวข้องกับ องค์การของสหรัฐฯ จนกระทั่งออก รายการทั่ว ให้ปากคำกับคณะกรรมการ สภาสูงสหรัฐฯ เกือบทุกวัน จน เป็นรายการสลายที่สถานวิทยุโทร ทศน์ไม่ต้องเสียสตางค์ทำ เป็นที่พอ ชเลซิงเจอร์ รมต. กลาโหม กับคิสซิงเจอร์

ฟอร์ดกับนิกสัน

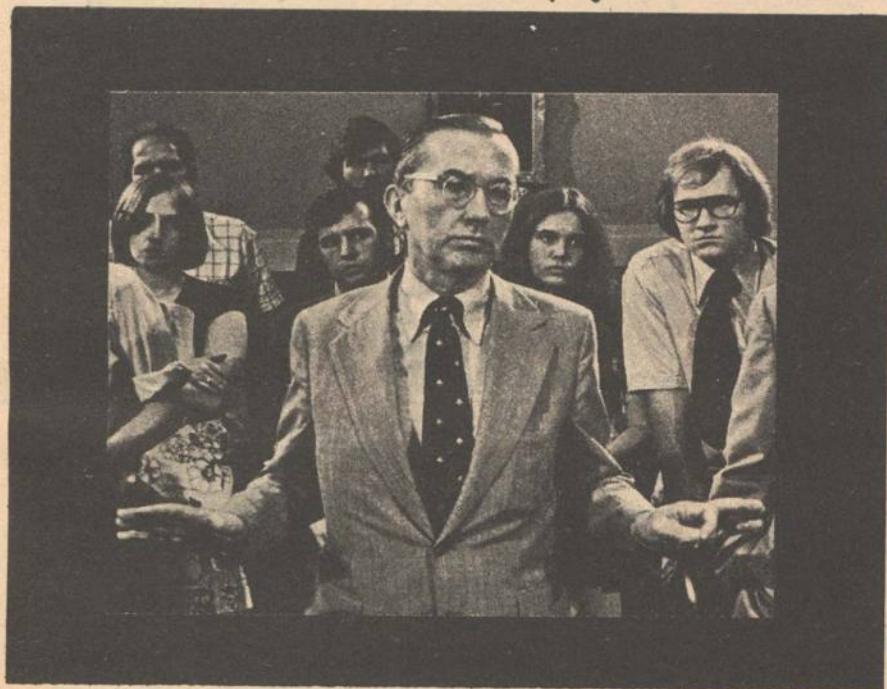

อกพอใจของผู้ถือหุ้นในสหรัฐฯ มาก การที่นายโคลบพยายามหาเสียงให้กับ ซีไอเอ. นั้น ไม่เป็นที่พอใจของประธานาธิบดีฟอร์ดและนายคิสซิงเจอร์มาก เพราะในความเห็นของสองคนนั้น การดำเนินนโยบายต่างประเทศของสหรัฐฯ ต้องฟังการปฏิบัติงานขององค์การนั้นเป็นอย่างมาก

จอห์นบี. ผู้อำนวยการซีไอเอ. คนใหม่

นายโคลบ ในความเห็นของผู้ยิ่งใหญ่ทั้งสองของวอชิงตัน เขาพูด

คิสซิงเจอร์

วิลเลียม โคลบ ในรัฐสภาสหรัฐ

มากไป และก็เป็นทาคัดกันว่าไม่ช้าไม่นานนายโคลบก็จะพ้นยศผู้อำนวยการ ซีไอเอ. เท่านั้น และก็จริงว่ากันว่านายคิสซิงเจอร์นั้น เมื่อไปจีนเมื่อเร็ว ๆ นี้ ได้ไปติดต่อนายจอร์จบุช หัวหน้าคณะผู้แทนสหรัฐฯ ประจำปักกิ่งเพื่อถามไถ่ว่าจะยอมเป็นผู้อำนวยการ ซีไอเอ. แทนโคลบหรือไม่

ประธานาธิบดีฟอร์ดนั้นก็ใช้เวลาในการไต่สวนของตัวนอกกรุงนั้นไปแล้วก็เห็นว่าเป็นชัยชนะของนายคิสซิงเจอร์คนเดียว ดังนั้นเขาจึง

ย้ายนายคิสซิงเจอร์คนเดียวออกจากตำแหน่งสองตำแหน่งด้วย คือตำแหน่งประธานคณะกรรมการสภาความมั่นคงแห่งชาติ และตำแหน่งในคณะกรรมการ ๔๐ ซึ่งเป็นคณะกรรมการท่อนุติและพิจารณาการปฏิบัติงานลับของ ซีไอเอ.

แต่นายคิสซิงเจอร์ก็ยังรั้งตำแหน่งเก่าอยู่ที่กระทรวงการต่างประเทศ ประธานาธิบดีฟอร์ดให้เหตุผลว่า "การไล่ออกกันครั้งนั้นก็เพื่อที่ว่าข้าพเจ้าจะเอาคนที่เป็นที่มาของข้าพเจ้าเองเข้าทำงาน" คนใหม่ที่เอามาทำงานก็คือนายบุช เป็นผู้อำนวยการ ซีไอเอ. นายรัสเฟลด์หัวหน้าคณะผู้ช่วยประธานาธิบดี มาเป็นรัฐมนตรีกลาโหม และนายอีเร็ค ริชาร์ดสัน มาเป็นรัฐมนตรีพาณิชย์ ซึ่งย้ายมาจากเอกอัครราชทูตประจำอังกฤษ ประธานสภาความมั่นคงนั้นตั้งนายพลสกาเวลล์แทนคิสซิงเจอร์ ว่ากันว่านายพลคนนี้เป็นลูกน้องนายคิสซิงเจอร์เก่าและยังคงเป็นลูกน้องอยู่

ผลกระทบที่จะมีต่อไทยนั้นเห็นจะขึ้นอยู่กับว่า หากรัฐมนตรีกลาโหมคนใหม่ของสหรัฐฯ เป็นพวกแอนตี้โซเวียต อยู่ที่เขาเห็นจะอยู่เป็นของสหรัฐฯ ไปอีกนาน นายบุชผู้อำนวยการ ซีไอเอ. คนใหม่คนคาดกันว่าเป็นที่ไว้วางใจของจีนพอประมาณรัสเซียเองนั้นอย่างน้อยก็ยังมีคิสซิงเจอร์ช่วยดึงความแอนตี้รัสเซียของกระทรวงกลาโหมสหรัฐฯ ไว้บ้าง การสับเปลี่ยนไล่ออกครั้งนั้น นอกจากจะได้เลขาธิการออกแล้ว นายพลผู้บัญชาการกองกำลังทางอากาศของกลาโหม และองค์การความมั่นคงแห่งชาติภายใต้กระทรวงกลาโหมก็ลาออกจากราชการด้วย (ถ้าขอร่ามสุรอยู่ภายใต้การบัญชาการขององค์การนั้น) ประธานาธิบดีฟอร์ดได้ทิ้งของของตัวเองไปปฏิบัติงานจริงหรือไม่จะต้องคอยดูกันก่อน □

เสนีย์ มะดากะกุล

อาจารย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ผู้ถูกกล่าวหาว่าจะเป็นนายกฯคนแรกของรัฐปัตตานี

เสนีย์ มะดากะกุล เป็นปัญญาชนนักวิชาการหนุ่ม ชาวไทยมุสลิมวัย ๓๔

เขาเกิดที่อำเภอเบตง จังหวัดนราธิวาส เรียนหนังสือจบชั้นมัธยมบริบูรณ์ในเมืองไทย แล้วไปเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนไปเรียนต่อที่ไคโร อียิปต์ ต่อมาย้ายไปเรียนที่ปากีสถานจนได้ปริญญาโททางรัฐศาสตร์ นับเป็นคนมุสลิมท้องถิ่นภาคใต้คนแรกที่ได้รับการศึกษาทางการเมืองในระดับสูงเช่น

กับปัญหาสามจังหวัดภาคใต้ เขามีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและมีความรู้สึกเกี่ยวพันในปัญหาด้วยตัวเอง เคยมีหนังสือพิมพ์บางฉบับออกข่าวว่า พบเอกสารของกลุ่มโจรขบวนการแยกดินแดนระบุว่าเขาจะเป็นนายกรัฐมนตรีคนแรกของรัฐปัตตานีภายหลังการปลดแอกสามจังหวัดให้แยกตัวจากรัฐบาลไทยสำเร็จ

“ในฐานะนักรัฐศาสตร์ ประชาชนถามปัญหาการเมืองจากผม ผมก็ตอบเขาในทุกแห่ง ร้านกาแฟ หนังสือในห้องเรียน นี่ละมั้งที่ทำให้ผมถูกมองว่าเป็นนักปลุกปั่นเผยแพร่ และถูกติดตามมาตลอด แต่ผมไม่หยุด เพราะผมบริสุทธิ์”

ขณะนี้ เขามาดำรงตำแหน่งเป็นอาจารย์ประจำในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จังหวัดปัตตานี

จตุรัส : มีคนพูดกันว่า ชาวมุสลิมเป็นคนที่จริงจังต่อชีวิตมาก โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับคนไทย

เสนีย์ : คนไทยก็ยังมีหลายอย่าง แต่ข้อเสียของคนไทยในทางสังคมมีอยู่อย่างหนึ่ง คือการขาดการควบคุม คนมุสลิมเวลาทำอะไรก็คิดถึงแล้ว แต่แต่ละคนก็จะกลับบ้านทำพิธีละหมาด ทุกหมู่บ้านจะเจ็บบ แต่แต่ละคนก็พักผ่อนอยู่ในบ้านพร้อมทั้งทำพิธีทางศาสนาไป ชาวมุสลิมทำนมาศการวันละ ๕ เวลา ฉะนั้น ชีวิตชาวมุสลิมจะมีธรรมชาติในตัวเองมาก แต่คนไทยที่มาอยู่นี้ ชอบเล่นผู้หญิง ชอบดื่มเหล้า เต้นรำ ร้องเพลง อะไรทำนองนี้ทำให้เกิดความวุ่นวายมาแล้วทะเลาะกัน ดูๆ แล้วมันไม่เข้าท่า ไม่มีระเบียบในสายตาคนมุสลิม เหลวไหล เป็นคนไม่ดี

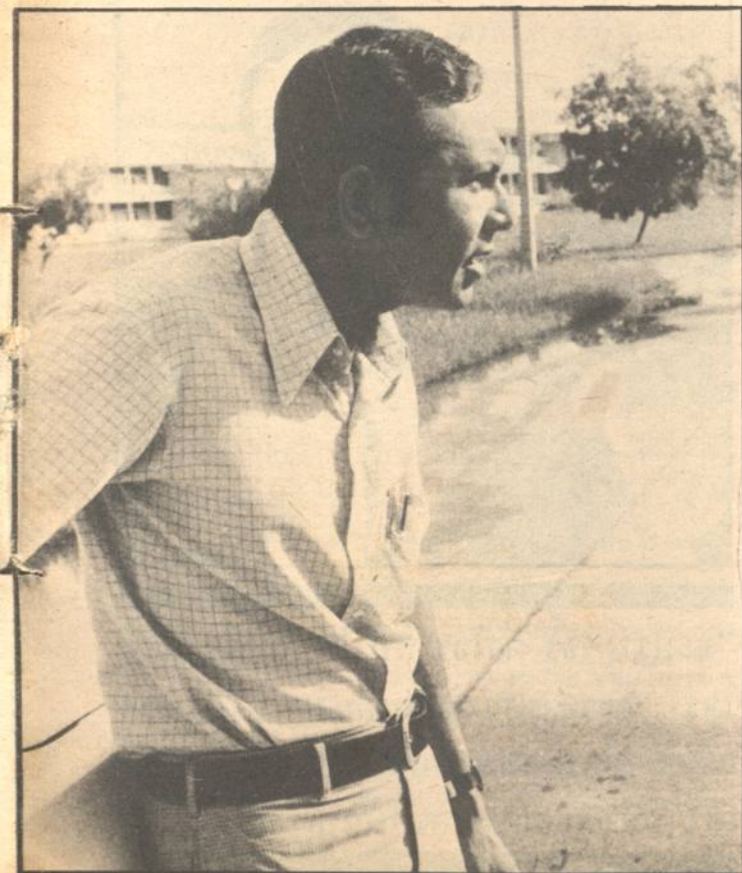
คนมุสลิมพยายามจะทำให้มีสมดุลระหว่างธรรมชาติกับวัตถุ ชาวมุสลิมเป็นพระและเป็นฆราวาสในขณะเดียวกัน อิสลามไม่มีระบบพระ ศาสนาเป็นวิถีชีวิต ร่างกายกับวิญญาณจะแยกออกจากกันไม่ได้ โลกหน้ากับชีวิตปัจจุบันก็แยกจากกันไม่ได้ ถ้าทำดีปัจจุบันก็เกี่ยวข้องกับชีวิตหน้า หากทำบาปพฤติกรรมนั้นก็จะไปรออยู่ในชีวิตหน้า มุสลิมทุกคนเข้าใจเรื่องนดี

การกระทำความดีของชาวมุสลิมจะผ่านคนอื่นไม่ได้ แม้จะผ่านพระอาดี มุฮัมหมัดก็ได้ ในศาสนาคริสต์ คนทำบาปก็อาจล้างบาป ผ่านสันตปาปาก็ได้ หรือทำบุญสุลให้คนอื่นช่วยทำได้ แต่มุสลิมไม่ได้ ต้องตนเองกับพระเจ้าเท่านั้น มีนายหน้าไม่ได้

จตุรัส : ที่นี้ในด้านการเมืองของรัฐมุสลิมเกี่ยวข้องกับศาสนาอิสลามอย่างไรบ้าง

เสนีย์ : ‘รัฐ’ ของอิสลาม หรือรัฐอิสลาม กับรัฐมุสลิมไม่เหมือนกัน รัฐมุสลิมก็คืออย่างที่มีกันอยู่ในปัจจุบันทั่วโลก คนที่นับถือศาสนาอิสลามตั้งรัฐขึ้นมาปกครอง อาจปกครองด้วยระบบคอมมิวนิสต์ ประชาธิปไตย สังคมนิยม อะไรต่างๆ ล้วนเรียกว่ารัฐมุสลิม แต่ไม่ใช่รัฐอิสลาม รัฐอิสลามจะต้องเป็นรัฐที่ปกครองด้วยหลักการของศาสนาอิสลาม คัมภีร์กุรอาน ของอัลฮาดิษ ของพระอาดี มุฮัมหมัดของคาริบมาเกี่ยวข้องกับผู้นำทางการเมืองกับทางศาสนาจะแยกออกจากกันไม่ได้

ในโลกปัจจุบันไม่มีรัฐอิสลามเลย รัฐอิสลามในความคิดของชาวมุสลิมก็เหมือนยูโทเปียของโทมัสมอร์ เป็นอุดมการณ์อยู่ในตัวมุสลิมทุกคน ฉะนั้น การเคลื่อนไหวของกลุ่มอิสลาม โลกจะมีอยู่เบื้องหลังการต่อสู้ในรัฐมุสลิม

หมายความว่าคนที่มุศัฒการรัฐอิสลามยังอยู่เบองหลังรัฐมุสลิม เขาพยายามจะรวบรวมมุสลิมโลก ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพราะอิสลามไม่มีหลายรัฐ จะต้องเป็นรัฐเดียวกัน

จตุรัส: หากดูตามสภาพภูมิศาสตร์ อ่าวมะละกอรรมของศาสนาอิสลามอยู่แถบตะวันตกเฉียงใต้ของทวีปเอเชีย และส่วนเหนือของอัฟริกา แล้วมันขยายอิทธิพลมายังอินโดนีเซีย มาเลเซีย รวมทั้งเข้าไปในจีนได้อย่างไร

เสนีย์: ประวัติอิสลามในเรื่องการขยายตัวของอิสลาม อาจพิจารณาได้เป็นสองประเด็น ประเด็นหนึ่งการเผยแพร่ในแง่วัฒนธรรม หรือหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม มันมาก่อนการเผยแพร่ทางการเมือง

การติดต่อระหว่างอาหรับกับจีนเริ่มตั้งแต่ในศตวรรษที่ ๓ มุสลิมแรกที่ตั้งขึ้นนอกโลกอาหรับคือในทางตั้งกลุ่มพ่อค้าชาวมุสลิมอาหรับ ผ่านอินเดียไปติดต่อกับจีนก็ต้องผ่านบริเวณนี้ บริเวณเกาะต่างๆ ในอินโดนีเซีย มาเลเซียปัจจุบันก็ต้องมีการแวะตามรายทาง เพื่อเติมเสบียง หรือพักชั่วคราว ก็เผยแพร่ศาสนาอิสลามไปในตัว อย่างเช่นที่ปัตตานี เขาใจว่าตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ ๘ ก็มีการแต่งงานกับชาวพื้นเมือง เป็นการทำให้ชาวพื้นเมืองเชาตศาสนาอิสลาม แล้วคนพื้นเมืองทนก็อาจตามเรอมุสลิมไปเป็นกรรมกรขนของ อิทธิพลศาสนาอิสลามก็ขยายตัวอย่างเงียบๆ แต่สมัยนั้นอิทธิพลของศาสนาพุทธและฮินดูในแถบนี้มาก เขาเมืองต่างก็นับถือศาสนาพุทธ การขยายตัวของมุสลิมสมัยนั้นก็เลยต้องทำอย่างส่วนตัวมากกว่าทางสังคม

แต่ในคริสต์ศตวรรษที่ ๑๒ อินโดนีเซียประกาศเปลี่ยนเป็นรัฐอิสลามขึ้นในหมู่เกาะสุมาตรา แล้วการปฏิวัติของรัฐบาลต่าง ๆ ก็เกิดขึ้นในอินโดนีเซีย ทำให้จักรวรรดิศรีวิชัยแตกไป จักรวรรดินั้นยาปาเฮะก็ขึ้นมาแทน อิทธิพลทางการเมืองของอิสลามก็มากขึ้นเรื่อย ๆ โดยรับการสนับสนุนจากโลกอาหรับ หรือจากพวกเตอร์ก ตอนนั้นตรงกับสมัยสงครามครูเซดในยุโรป

ในระบายนั้ สโฑทัยของไทยเข้มแข็ง สมัยที่ศรีวิชัยหรือมันยาปาเฮะท้อออนแอไปจนถึงสิงคโปร์ก็จะตกไปเป็นของสุโขทัย หลายยุคหลายสมัยด้วยกัน แต่การตกเป็นของสุโขทัย ไม่ใช่คนสุโขทัยเข้ามาครอง แต่มอบให้เจ้าเมืองนครศรีธรรมราชควบคุมส่วนหนึ่ง แล้วให้เจ้าเมืองปัตตานีควบคุมอีกส่วนหนึ่ง เป็นประเทศราชที่ส่งบรรณาการให้ประจำป แต่เมื่อมันยาปาเฮะเข้มแข็งขึ้น ก็จะขยาย

การรุกรานเข้ามาในอาณาเขตของสุโขทัยบ้าง การครอบครองในครุฑนของทั้งสองฝ่าย จึงเป็นการครอบครองอย่างอสังหิทธิสภาพนอกอาณาเขต ในทำนองของมหาอำนาจผู้มาจ ไม่ใช้มาครองเอง บัตตานจึงเป็นประเทศกั้นชนระหว่างอาณาจักรสุโขทัยกับมณฑลปาละ

ในเรื่องการจัดตั้งรัฐมะละกา ในคริสต์ศตวรรษที่ ๑๕ หลังจากราชโอรสเจ้าเมืองมณฑลปาละองค์หนึ่ง ยกมาโจมตีตามาเซะ (สิงคโปร์) ซึ่งขณะนั้นลูกของเจ้าเมืองปัตตานี เป็นเจ้าเมืองอยู่ทนนลูกฆ่าตาย บัตตานก็ยกกำลังจากสุโขทัย จากการติดตามปราบปราม พวกนั้นก็หนีไปเรื่อยๆ จนไปตั้งเมืองขึ้นที่หมู่บ้านอัมปาลาในปี พ.ศ. ๑๕๕๒ ตั้งเป็นรัฐมะละกาขึ้น แต่มะละกายอมเป็นประเทศราชของสุโขทัยเหมือนกัน อยู่ไม่กี่ปี ๑๐ หรือ ๑๕ ปี เจ้าเมืองมะละกาก็ไปแต่งงานกับลูกสาวเจ้าเมืองอิสลามในสมตรา ก็ไปร่วมกับทางนั้น แล้วไปติดต่อกับจีน ให้รับรองว่าเป็นอิสระก็ประกาศตัวเป็นอิสระออกจากสุโขทัย

หลังจากนั้นบัตตานก็ประกาศตัวร่วมกับมะละกา บัตตานก็หลุดจากไทย นั่นสมัยต้นศตวรรษที่ ๑๖ มาปี พ.ศ. ๒๐๕๔ โปรตุเกสเข้าไปโจมตีมะละกาแตก เจ้าเมืองมะละกาหนีไปอยู่ที่ยะโฮร์ รัฐยะโฮร์ก็มาติดต่อกับบัตตาน ก็มาติดต่อกันที่บัตตานวางแผนเพื่อที่จะทำลายโปรตุเกส โปรตุเกสก็จะมาอ้างสิทธิเหนือบัตตาน เพราะว่าบัตตานร่วมกับมะละกา บัตตานก็เลยมาขอกำลังอยุธยาไปช่วย จากนั้นบัตตานก็เป็นประเทศราชมาเรื่อยๆ แต่อยุธยาไม่มีอิทธิพลเหนือบัตตานเท่าไรนัก มีชาวต่างชาติเข้ามาค้าขายมากกว่า มาตงบนใหญ่ สร้างโรงงานผลิตอาวุธ ยังมีร่องรอยจนปัจจุบัน

คุณรู้ไหมว่า เจ้าเมืองบัตตานเคยไปยึดกรุงศรีอยุธยา ๑๕ วัน เป็นเรื่องโก่งกัน ตอนนั้นกรุงศรีอยุธยารบกับพม่า กรุงศรีอยุธยาก็มาขอกำลังบัตตานไปช่วย เจ้าเมืองบัตตานก็ไป พอดคนในวังไม่อยู่ ก็คิดว่าไว้ก็คิดจะครอง แต่อยู่ ๑๕ วัน ก็หมดเสบียงอาหาร เจ้าเมืองบัตตานก็ถูกฆ่าตายทนนนั้นบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ของ 'วูฟ' ที่เขียน History of the Kingdom of Thai

แล้วในสมัยรัชกาลที่ ๑ ของกรุงเทพฯ นั้น ก็เคยยกทัพไปปัตตานีอีก ไปเอาบนใหญ่ของคัทมา ที่ตั้งอยู่หน้ากระทรวงกลาโหมตอนนั้น แล้วไทยก็ควบคุมปัตตานีอย่างเอาจริงเอาจัง ตั้งขึ้นเป็น ๑ หัวเมือง มียะหริ่ง หนองจิก รมันท์ ยะลา ระแงะ สายบุรี และบัตตานี เป็นการปกครองตนเองที่ขึ้นกับข้าหลวงใหญ่ของไทย ที่อยู่สงขลาบ้าง บัตตานบ้าง

มาถึงรัชการที่ ๕ มาแบ่งใหม่เป็นจังหวัด อ้อ...

เป็นมณฑลก่อน แล้วในที่สุดแบ่งเป็นจังหวัด ในระยะแรกที่มีผู้ว่าราชการจังหวัด เจ้าเมืองจะเป็นที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าฯ คนแรกๆ ที่มาเป็นคนดีที่ในหลวงเลือกมาด้วยความไว้วางใจ ในบรรดาเจ้าเมือง ๑ หัวเมือง ๒-๓ เมือง ที่ยอมตามนโยบายของรัฐบาลไทย เช่น ยะหริ่ง หนองจิก แต่อบิดลกาเด เจ้าเมืองบัตตานี และอีกสองสามเจ้าไม่ยอม (สายบุรี ระแงะ) เกิดความแตกแยกออกเป็นสองฝ่ายแล้ว เมื่อเป็นอย่างนั้น อบิดลกาเด ก็ถูกจับไปไว้ที่พิษณุโลก แต่หนีออกมาได้ไปอยู่กลันตัน ก็เริ่มตงขบวนการโดยอาศัยความช่วยเหลือจากอังกฤษ ดูเหมือนตอนนั้นจะเป็นปี พ.ศ. ๒๔๔๕ ตรงกับขบวนการ 'Black 1902'

รัฐบาลไทยก็แก้ปัญหาด้วยการเอาลูกชายของเขาไปเรียนหนังสือที่กรุงเทพฯ แล้วรัฐบาลไทยก็ใช้จิตวิทยาว่า จะให้ลูกชายเขารับการศึกษาจนดีก่อนแล้วจะให้กลับมาปกครองบ้านเมือง แต่เมื่อจบมัธยม อังกฤษมาขอให้ไปเรียนที่อังกฤษ จบปริญญาตรีที่ลอนดอน กลับมาไม่ยอมเข้าเมืองไทย ไปอยู่กลันตันกับพ่อ แล้วจัดตั้งขบวนการขึ้นมา ปัจจุบันตายแล้ว

จตุรัส: ตนกยูละลา นาแซร์ เป็นเชื้อสายทางไท เป็นศูนย์รวมของขบวนการแยกดินแดนใช้ใหม่

“จะปราบโจร คำโจร ก็ทำให้ชัด คำเฉพาะโจร อย่าคำชาวมุสลิมเหมาๆเอา หากเจ้าหนาทเหมาเช่นนั้นก็ผลักดันให้ชาวบ้านต้องเข้ากับฝ่ายแยกดินแดนให้มากขึ้น”

เสนีย์: เป็นเชื้อสายเจ้าเมืองสาขบุรี แต่เกิดแถวคลองเป็นญาติกับเจ้าบัตตานี และเป็นเพราะเชื้อสายของเจ้าบัตตานีไม่มีแล้ว ภาระการเคลื่อนไหวก็เลยอาจตกอยู่กับที่แท้ก็ได้ แก่เป็นศูนย์รวมของวงศ์ตระกูล แต่ทว่าจะเป็นศูนย์รวมของขบวนการการเมืองมุสลิมที่นั่น คนเขากว่ากันว่าเป็นอย่างนั้น แต่ผมไม่รู้

จตุรัส: ขบวนการทางการเมืองของที่นี่ หากจะคิดเริ่มมาตั้งแต่คนกู อับดุล กาเด ไปอยู่ที่กลันตัน ปี ๒๔๔๕ ได้มีการพัฒนาการมาอย่างไร

เสนีย์: ตั้งแต่ ๒๔๔๕ รัฐบาลไทยมาปกครองภายในปัตตานีโดยตรง แต่ก่อนนั้นควบคุมในด้านต่างประเทศนิดหน่อยเท่านั้น แต่ต่อมาขัดหมดทั้งด้านปกครอง ทำถนน

หนทาง มาเก็บภาษี ทางทหาร ตำรวจก็ส่งมา ระยะแรกๆ ก็ยังไม่ค่อยมีปัญหา รัฐบาลเลือกคนดี ๆ มา แต่พอระยะหลังนี้ พวกผู้ว่าฯ เริ่มเหลวไหล ลูกสาวเจ้าเมืองเขาสวยๆ ก็เอามาเป็นเมียชอย แล้วนั้นก็กลายเป็นดินแดนหายสาบสูญนะ เديمใครที่มาปกครองดินแดนเป็นคนมีเกียรติ แต่ต่อมาคนที่มาแทนก็กลายเป็นคนดั่ง

สถานการณ์มันเลวลงตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ อาจจะเป็นเพราะปัญหาสงคราม ปัญหาเศรษฐกิจ ความยุ่งยากต่างๆ แล้วความเลวร้ายมาปรากฏชัดจนที่สุดในสมัยจอมพล ป. เราอาจพูดในภาษาวิชาการของวงการปกครองได้ว่า การเปลี่ยนแปลงจากการกระจายอำนาจเป็นการปกครองรวมศูนย์ นั้นกระทำไม่สำเร็จ รากฐานเก่าๆ ของลักษณะปกครองแบบกระจายอำนาจที่มีหลายๆ อย่างเป็นอิสระในตัวเองยังไม่ได้โค่น หรือแทนที่อย่างถูกต้อง เช่น ธรรมเนียมประเพณีก็ยังเป็นอิสระ ภาษาที่ใช้เป็นอิสระ หลายอย่างยังอยู่อย่างอิสระ แล้วส่วนกลางก็พยายามดึงตัวที่อิสระเหล่านั้นไปให้เข้ากับกรุงเทพฯ ดังเอาแต่ส่งที่เจริญเติบโตแล้วไป ไม่ได้โค่นรากแล้วปลูกใหม่ เอาออกไปเท่านั้น ในตัวรากที่ไม่ตายก็ยังงอกงามไปได้เรื่อยๆ ชีวิตเก่ายังไม่สิ้น

เช่นเห็นได้ชัดในโรงเรียนปอเนาะ จะควบคุมเขา ก็พยายามเข้าไปบีบ รุนแรง ไม่ได้ไปเสริมพร้อมเจ้าของเดิมเขา เมื่อจะเปลี่ยนโรงเรียนปอเนาะให้เป็นโรงเรียนราษฎร ก็นำที่จะเข้าไปทำงานร่วมกับเขา ช่วยเหลือให้มากที่สุด พวกปอเนาะไม่เคยรู้จักระบบบริหารโรงเรียนมาก่อน ก็นำจะเข้าไปค่อยๆ สอนการบริหารให้ แต่นั่นไม่ ทางรัฐบาลเขาทำโดยเสนอตัวเงินให้เพื่อให้เขาทำตามความต้องการ พวกปอเนาะที่จริงก็อยากให้เปลี่ยน อยากให้สอนภาษาไทย แต่มีความขัดแย้งกันเพราะไม่เข้าใจ ไม่ประสานงาน ไม่เป็นกันเองกับเขา เรียกได้ว่ารัฐบาลกลางกระทำโดยวิธีไม่วิฉัย แล้วข้าราชการก็ไม่แน่นอน โครง

การไม่มั่นคง รับปากอย่างนั้น บัณฑิตไม่ทำเปลี่ยนเป็นอีกอย่าง ทำแล้วไม่สำเร็จแก๊ง เขาก็คิดว่าโกหก รัฐบาลไม่บริสุทธิ์ใจกับเขา ก่อนนั้นจะส่งครู แล้วจะเปลี่ยนเป็นส่งเงินเข้าไป มันเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ เพราะเจ้าหน้าที่แต่ละคนก็อยากเป็นเจ้าโครงการด้วยกัน ใครมีอำนาจขึ้นมาทั่วทั้งโครงการเข้า นี้แหละ โครงการของกู งานชิ้นโบว์แดงของกู แต่ไม่มีโครงการระยะยาว ที่จะดำเนินงานเล็ก ๆ ทีละขั้นให้ดำเนินไปอย่างมั่นคงเป็นขั้นตอน ทำให้ชาวมุสลิมมีความระแวงใจ ไม่เชื่อใจรัฐบาลว่าจะทำอะไรให้จริง

จตุรัส: ชาวไทยมุสลิมที่นี่ ยังมีความรู้สึกเป็นคนคนละพวกกับคนไทยพุทธหรือไม่

เสนีย์: ตอนนั้นเป็น แต่ก่อนนั้นไม่เป็น เพราะคนส่วนกลางเข้ามากันมากขึ้นๆ ไม่เข้าใจธรรมเนียมประเพณีที่นั่น แต่คนไทยที่ส่งรกรากอยู่ในบริเวณมานาน จะเข้ากันได้ดี มีหมู่บ้านคนไทยไม่น้อยบริเวณนั้น

มันเป็นความรู้สึกที่มีต่อคนแปลกหน้า เหมือนมีคนเข้ามาบ้านอย่างไม่ได้ขอเจ้าบ้านแล้วมาเบ่งอย่างนั้นอย่างนั้นมึงต้องทำตามกู ไม่มีมนุษย์สัมพันธ์ที่จะเข้าใจกันเลย คนไทยพุทธคิดว่า ตัวเองมาจากคนส่วนใหญ่ที่เจริญเติบโตกว่า มีข้าราชการใหม่ๆ เข้ามากันมากระยะหลายปีมานี้ โดยเฉพาะพวกทหาร ตำรวจ มักไปทำไม่ถูกต้องกับระเบียบประเพณีเขา ที่มาเก็บลูกสาวเขา หีบของกินโดยไม่ขอ มีปัญหาพันประการที่เป็นสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ที่สร้างความรู้สึกไม่เป็นมิตร นี่เป็นจุดสำคัญมาก

มีคนไทยพุทธเข้าไปอยู่ในหมู่บ้านไทยมุสลิมแล้วไปเลี้ยงหมู มันก็คิดทางเศรษฐกิจ พัฒนาเศรษฐกิจครอบครัว แต่อยู่ใกล้บ้านมุสลิมเขาเกลียด หรือเลี้ยงหมาเต็มบ้านมุสลิมไม่อยากจะเข้าไปเลย เรื่องเล็กๆ เหล่านี้ นานๆ เข้าก็จะเป็นเรื่องใหญ่

จตุรัส: คนที่ออกไปเป็นโจร มีเหตุผลกันอย่างไรบ้าง

เสนีย์: เรื่องโจร มันมีปัจจัยสาเหตุทั่วไปของการเกิดโจร ขึ้นอยู่สองอย่าง บ้างก็ความยากจนทางเศรษฐกิจหนึ่ง และ ความกดขี่ข่มเหง ไม่ยุติธรรมที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น อย่างเช่น ต้องการแก้แค้น น้องชายเขาถูกตำรวจยิงตาย เขาเองไม่เคยเป็นโจรมาก่อน แต่ก็คิดจะแก้แค้นให้ได้ แล้วสายลับของทางการที่มามี ก็มีการรายงานเกินความจริง หรือใช้วิธีขู่กับชาวบ้าน ขู่เขวว่า “เป็นสายโจรใช้ไหม ระบุะ ระบุะนะ” ทำให้ชาวบ้านทนทุกข์ อยู่บ้านไม่มีความสุข รำคาญจิตใจ ก็ค่อยๆ เรื่อย ก็เป็นปัจจัยผลักดันเขาเข้าไปทำมาหากินอยู่บ้านไม่ได้ แล้วปัจจัยเสริมที่สำคัญที่สุดสำหรับที่นี่ ก็คือม็องโจรรอรับอยู่แล้ว และก็ต้องตัวเป็นอาชญาได้เลย เข้ามาเขาไม่ตาย ได้แต่คิดขโมยมา มีเมฆ

สวยๆ ด้วยนะ บางที่ ๒-๓ คนก็มี

จตุรัส: พวกโจรใหญ่ๆ ตึงกักกันมาตั้งแต่เมื่อไร

เสนีย์: เรื่องมันเริ่มมาตั้งแต่สมัยเล่า ศรียานนท์มีอำนาจอยู่ ชงมการเลียงเสื่อไว้ พวกนักเลงโตทั้งหลายก็ใกล้ชิดเจ้าหน้าที บ้านเมืองอยู่กันด้วยระบบเจ้าพ่อ พวกโต๊ะครูใหญ่ๆ ทั่วคนนับถือมาก ทนการกลั่นแกล้งรังแกไม่ได้ก็หนีเข้าไป เช่น โต๊ะครู หะยี่ ชูชก จะปาดิยา เข้าไปสอนกลุ่มโจรในป่า มีการฝึกต่างๆ แต่ในสมัยสุดท้าย ได้มีการปราบใหญ่ไปครั้งหนึ่ง เหมือนคราวนแหละ พวกโจรจึงถูกฆ่าตายไปบ้าง ถูกจับหรือมอมดับบ้าง ปฏิบัติการของพวกโจรก็เงียบไป แต่นักการเมืองที่มีอุดมการณ์แยกดินแดนไม่ได้เงียบ ก็พยายามหาวิถีทางใหม่ มาในระยะ ๔-๕ ปีหลังนั้น จึงเริ่มมีการจับตัวไปเรียกค่าไถ่

เมื่อแรกที่เกิดโจรเรียกค่าไถ่ โดยเป็นส่วนหนึ่งของขบวนการแบ่งแยกดินแดน แล้วรัฐบาลทำการปราบเหมือนว่าเป็นพวกโจรธรรมดาเนี่ย นับเป็นการดำเนินการที่ผิดพลาดเป็นอันตราย รัฐบาลต้องการปิดกั้นต่อโลกว่า 'ไม่มีนักการเมืองมุสลิมที่ไม่พอใจจะอยู่กับไทย' ใช้สื่อมวลชนต่างๆ ประโคมกับประชาชนว่า 'พวกคนเป็นโจรธรรมดา' เพื่อไม่ให้ประชาชนที่เป็นมุสลิมสนับสนุน เป็นการทำโฆษณาทางจิตวิทยา

การปราบโจรการเมืองจะทำให้สันชากไปจริงๆ ได้ยากนะ มีผลที่เกิดขึ้น เมื่อรัฐบาลไม่สามารถปราบโจรเหล่านั้นได้สำเร็จ ก็เป็นการฟ้องความบกพร่องของรัฐบาล เป็นช่องว่างให้ฝ่ายแยกดินแดนถือมาโจมตีว่า รัฐบาลฆ่าคน แล้วพวกตนก็เข้มแข็ง กำลังรัฐบาลเป็นพันๆ งบประมาณเป็นล้านๆ ก็ไม่สามารถปราบพวกตนได้หมด โจรเองชอบให้รัฐบาลใช้แสนยานุภาพมากๆ ใช้วิธีรุนแรงเพื่อจะได้เสริมบารมีความเข้มแข็ง ให้พวกเขาทางอ้อม แล้วการทุ่มเทมากๆ ก็จะทำให้กระเทือนรัฐบาลหลายด้านเช่น เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และกระทบกระเทือนประชาชน แล้วจุดอ่อนอีกจุดหนึ่ง การปราบของรัฐบาล มักมีการแสดงกันตอนระยะก่อนพิจารณางบประมาณเสร็จทุกปี คนก็โจมตีได้ว่า ปราบเองงบประมาณ

ขบวนการเมืองมุสลิมไทย มีความหวังอยากได้ความสนับสนุนจากต่างประเทศจากพวกกลุ่มประเทศมุสลิม พอดีถึงนั้น ผมนึกขึ้นมาถึงปัจจัยสาเหตุที่ทำให้กลุ่มโจรที่หนักอกมากจนในระยะหลังมานี้มีการหนังกคือ ความสำเร็จของการ รวมกลุ่มของโลกอาหรับทางเศรษฐกิจ จนทำให้ดูเหมือนเป็นมหาอำนาจใหม่ขึ้นมา พวกโจรทนกกก็เข้มขึ้น และหวังจะได้รับความช่วยเหลือ

ด้านพวกอาหรับเอง มีข้อเท็จจริงอยู่ว่า มุสลิมที่ไหนๆ เขาก็รู้สึกเป็นเพื่อนกัน เป็นพี่น้องกัน อาหรับเองก็ขอมสน

โจรรัฐมุสลิมทุกแห่ง แต่ความช่วยเหลือต่างๆ จะให้ได้หรือไม่ให้ รูปไหนอย่างไรเป็นอีกเรื่องหนึ่ง กลุ่มอาหรับเคยเสนอให้รัฐบาลไทย ๔๐ ล้าน โดยขอโครงการดูว่า จะเอาไปทำอะไร รัฐบาลก็ร่างโครงการโดยพยายามจะขอความเห็นชอบจากผู้นำประชาชนนั้น แต่แล้วก็ขัดแย้งกันระหว่างรัฐบาลกับพวกโต๊ะครูทั้งหลาย ผมก็ไม่รู้ว่า ทุน ๔๐ ล้านนั้น จะลงเอยอย่างไร ยิ่งไปกว่านั้น โครงการช่วยเหลือต่างๆ แม้จะตั้งอย่างมีหลักการดีมาก แต่สำคัญเวลาปฏิบัติหากไม่สามารถได้รับความร่วมมือจากประชาชน โครงการนั้นย่อมล้ม ไม่มีทางสำเร็จไปได้

จตุรัส: พอทราบหรือประมาณจำนวนโจรทั้งหมดที่มีอยู่ได้ไหม

เสนีย์: ไม่สามารถทราบให้แน่ได้หรอกครับ เขาอยู่กันเป็นก๊กๆ ก๊กหนึ่ง ๑๕ ถึง ๓๐ คน บางกลุ่มจับกลุ่มกันอยู่ แต่ไม่ได้ติดอาวุธกัน อย่างที่เปาะเยยะเคยให้สัมภาษณ์ หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งว่า เขามีกลุ่มจรรยาอยู่มาก ก็อาจจะน่าเชื่อได้ว่า พอมีจริง สืบได้จากระบบเส้นสายการบอกข่าวของฝ่ายเขา

ระหว่างการปราบอย่างรุนแรงตอนนั้น พวกในป่าบางกลุ่ม ก็อาจปลดอาวุธไปทำมาหากินเป็นปกติกันชั่วคราว อย่างไม่ทำสวนยาง ทำประมง

การฝึกทางการเมือง ก็น่าเชื่อได้ว่าอยู่ในระยะนี้ ผมไม่ทราบวิธีการที่ละเอียด อาจเขาฝึกเป็นรุ่นๆ หายเข้าป่าไปสัก ๒-๓ อาทิตย์

จตุรัส: พวกคอมมิวนิสต์แถบนั้นเป็นอย่างไร

เสนีย์: มีคอมมิวนิสต์ของทางมาเลเซียก็มากทาง อ.เบตง อ.แว้ง และ อ.บันนังสตา และแถบชายแดน

การฝึกอบรม การสอนของพวกเขาควรมีชีวิตจริงเป็นระบบที่เป็นรูปร่างกว่าของพวกเขาแยกดินแดน มีโรงเรียนสอนกันทีเดียว

ความร่วมมือกันระหว่างพวกคอมมิวนิสต์กับพวกแยกดินแดนอาจมีกันได้เป็นบางยุค เช่น ร่วมในการต่อต้านรัฐบาลเป็นทำนองแนวร่วมกัน

จตุรัส: พวกโจรแยกดินแดนปัจจุบันอยู่อย่างไร

เสนีย์: มีหลายกลุ่มหลายพวกครับ มีขบวนการปลดแอกปัตตานี (National Liberation of Pattani) กลุ่มนิยมแนวทางสังคมนิยม กลุ่มเป็นกลาง แล้วกลุ่มหะยี ยูซุก จะปาดิยา ที่อยู่นอกประเทศ

ขบวนการปลดแอกปัตตานี ก็เข้าใจกันว่ามันถูก ชะลา

“แต่พอระยะหลังนี้ พวกผู้ว่าฯเริ่มเหลวไหล ลูกสาวเจ้าเมืองเขาสวย ๆ ก็เอามาเป็นเมียน้อย แล้วทนก็กลายเป็นดินแดนหายศหาฐานะ”

“คนไทยก็ยังมีหลายอย่าง แต่ข้อเสียของคนไทยในทางสังคมมีอยู่อย่างหนึ่ง คือ การขาดการควบคุม คนไทยที่มาอยู่ที่นี่ ชอบเล่นผู้หญิง ชอบดื่มเหล้า... เมาแล้วทะเลาะกัน ไม่มีระเบียบในสายตาคนมุสลิม”

นาแซร์ เป็นศูนย์กลางอยู่ แล้วมีเปาะเฮ๊ะเป็นผู้เคลื่อนไหวที่สำคัญ กลุ่มนี้ประกาศการกระทำในนามประชาชนทั้งหมด ไม่ยอมถือว่าตนเป็นเพียงกลุ่ม ๆ หนึ่ง พวกก่อการร้ายที่ไซซอกกลุ่มว่า ‘Black 1902’ คงเป็นแนวหน้าของขบวนการนี้ เพื่อปฏิบัติการรุนแรงที่ไม่เหมาะสมจะใช่ชื่อของขบวนการทั้งหมด เหมือนที่พวก ‘Black September’ เป็นแนวหน้าของขบวนการปลดแอกปาเลสไตน์ ขบวนการนี้ไม่มีความใกล้ชิดพวกคอมมิวนิสต์ ถือเป็นขบวนการแรกเริ่มที่สุด เขตอิทธิพลของเขาอยู่ที่สายบุรีในปัตตานี และนราธิวาส

กลุ่มนิยมแนวทางสังคมนิยม เป็นกลุ่มที่มีการติดต่อใกล้ชิดกับพวกคอมมิวนิสต์ โดยแยกตัวออกมาจากขบวนการปลดแอกปัตตานีมานานแล้ว มีการเรียกร้องค่าไถ่ และปิดสวนยางบ้าง แต่ไม่ค่อยปะทะกับตำรวจ ลักษณะการเกาะกันเป็นพรรคเข้มแข็งดำเนินงานใต้ดิน ไม่ค่อยไว

วายน หนังสือพิมพ์หลายฉบับบอกว่า หะยี การ์ม เป็นผู้นำในกลุ่มนี้

กลุ่มเป็นกลาง คือกลุ่มที่แยกตัวออกมาจากขบวนการปลดแอกปัตตานีเพื่อเรียกร้องทุกกลุ่มที่ทำงานเพื่อชาวมุสลิมให้สามัคคีรวมตัวกัน พวกของเจ๊ะ กูดิง อาจจัดได้ว่าเป็นพวกนี้

กลุ่มของหะยี ยูซุก ก็นิยมสังคมนิยมเหมือนกันในด้านเศรษฐกิจ ทางวัฒนธรรมก็เน้นทางศาสนาอิสลามมาก แต่ไม่ใช่พวกคลั่งอิสลาม แล้วหนังสือพิมพ์เพิ่งข่าวว่า มีการฝึกในไทรบุรี ผมก็เข้าใจว่า ถ้ามีจริงก็อาจเป็นกลุ่มนี้

จตุรัส: แล้วกลุ่มของเปาะเฮ๊ะเข้ากับพวกใดหรือไม่

เสนีย์: กรุเปาะเฮ๊ะ ผมยังไม่อยากเรียกเขาว่า เป็นเพียงผู้เรียกร้องความเป็นธรรม ต้องการจะสร้างความยุติธรรมในระบบการปกครองของรัฐบาล เขาเองก็พูดว่า เขาไม่มีอุดมการณ์แบ่งแยกดินแดน

จตุรัส: พวกโจรอื่น ๆ ละมีอีกไหม

เสนีย์: มี พวกโจรธรรมดา เขาก็ประกาศตัวเป็นอิสระ ไม่เข้ากับขบวนการใด ๆ ก็เช่นกลุ่มของเจ๊ะ ลาแม ที่ถูกตำรวจยิงตายที่โคกโพธิ์ เมื่อไม่กี่วันมานี้

จตุรัส: คิดว่าการปราบด้วยกำลังอาวุธ ภายใต้บัญชาการของพลโทสตันท์จะจบลงอย่างไรได้ผลเพียงใด

เสนีย์: ผมว่าพลโทสตันท์เขาใจปัญหาภาคใต้ได้ดีกว่านายพลคนอื่น ๆ แต่ถึงยังไง การปราบด้วยกำลังอาวุธก็เป็นเพียงวิธีหนึ่งในหลาย ๆ วิธีที่รัฐบาลจะต้องทำ หากต้องการแก้ปัญหา ๓ จังหวัดนี้จริง ยังมีปัจจัยทางเศรษฐกิจ การศึกษา จิตวิทยา การเมือง ระบบการปกครองอีกที่ต้องแก้ไขไปด้วย

แต่แม้พลโทสตันท์จะเข้าใจปัญหานั้นดี ท่านก็ทำการปราบแต่คนเดียวไม่ได้ มีทหาร ตำรวจหนุ่ม ๆ ไปปฏิบัติการความผิดพลาดก็จะมีได้อีก เช่น เร็วๆ นี้เองที่นราธิวาส มีตำรวจมาจากส่วนกลางกลุ่มหนึ่งติดตามปราบโจรอยู่ ไปเกาะประตูบ้านโต๊ะอหม่า คนหนึ่งในตอนเย็น อันเป็นเวลาพอดีกับเขากำลังทำพิธีละหมาด ก็มาเบียดประตูไม่ได้ ตำรวจก็พังประตูเข้าไป แล้วตอบโต๊ะอหม่าคนนั้นว่า ปกป้องโจรไว้ ทำไมไม่มาตอบเวลาเรียก นี่ไม่ใช่เจ็บบที่โต๊ะอหม่าที่ถูกทำร้ายคนนั้นเท่านั้น ชาวมุสลิมที่โดนนั้นก็เจ็บไปหมด กระเทือนจิตใจไปหมด

มีตำรวจในนราธิวาสหลายคนหนึ่งพูดว่า “ก็จะยิ่งไอ้แขกให้หมด” ชาวบ้านไทยมุสลิมธรรมดา ฟังแล้วมันยังใจอยู่ เหมือนตำรวจจะเป็นศัตรูกับคนไทยมุสลิมทั้งหมด

ผมขอว่า ปัญหาความบาดหมางทางเชื้อชาติ และภาษาที่อาจเห็นว่ามีเล็กๆ น้อยๆ เหล่านี้เป็นเรื่องสำคัญมาก

ยามานี รมต. น้ำมันชาติ อารเบีย

ضمیتเรื่องของการเมืองกับเงิน

ไมค์ มอร์โร
ผู้สื่อข่าวของจอร์จ

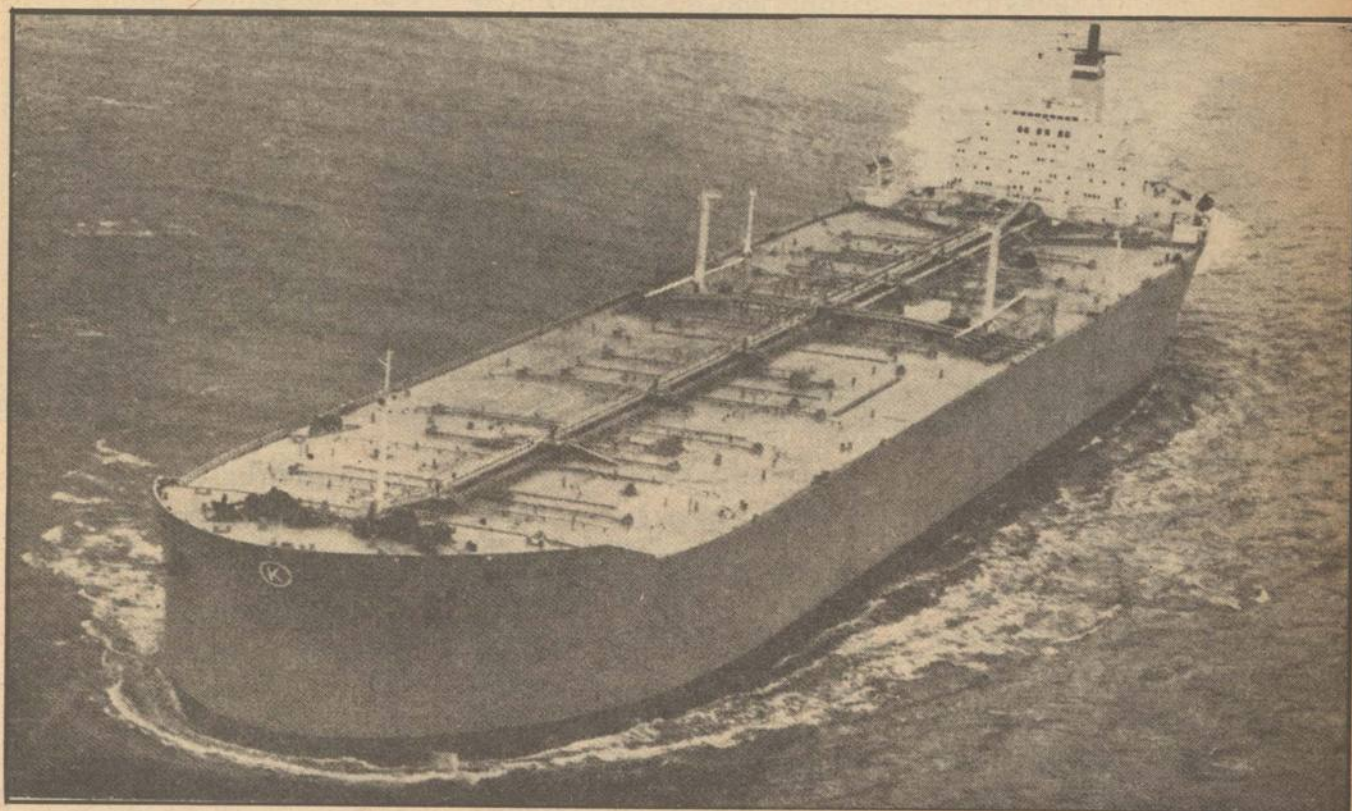

“เขากำลังทำพิธีละหมาด ก็มาเปิดประตูไม่ได้ ตำรวจก็ฟังประตูเข้าไป แล้วตบตีโต๊ะอิหม่ามนั้น หว่ปากบ้องโจรไว้... นี่ไม่ใช่เจ็บบที่โต๊ะอิหม่า ชาวมุสลิมที่ได้ยินก็เจ็บไปหมด”

ผมกำลังกล่าวสถานการณ์อย่างในเบรตจะเกิดขึ้นทันทีต่อไป หากรัฐบาลไม่ตระหนักและรีบหาทางป้องกันแก้ไขเดี๋ยวนี้

คนมุสลิมกำลังรู้สึกกระทบกระเทือนจิตใจอย่างมาก รัฐบาลและสื่อมวลชนในกรุงเทพฯ ไม่พยายามสร้างสามัคคีให้เกิดขึ้น ให้มนุษยสัมพันธ์อันดีต่อกัน คนมุสลิมเคียวรู้สึกน้อยใจว่า พวกตนเป็นพลเมืองชนสอง ไม่นับสิทธิเสียงพูด หรือฟ้องร้อง พูดอะไรออกมาจะถูกตราว่าเป็นพวกแบ่งแยก ผมเองก็ต้องเจ็บเพราะความรู้สึกน้อยใจ ข้าราชการที่เป็นไทยมุสลิม จะถูกเพ่งเล็งทุกคน ผมเองถูกติดตาม กล่าวหาจนชินแล้ว

ภาษาคำพูดเล็กๆ น้อยๆ สำคัญจริงๆ ผมอยากเน้นอีกที จะปราบโจร คำโจร ก็ทำให้ขัด คำเฉพาะโจร อย่าว่าชาวมุสลิมเหมาๆเอา หากเจ้าหน้าที่เหมาเช่นนั้นก็ผลักให้ชาวบ้านต้องเข้ากับฝ่ายแยกดินแดนให้มากขึ้น และหากมีการเมืองเข้าแทรกในศาสนาเมื่อไร การปะทะนองเลือดคงต้องเกิดขึ้น มัซยิดเกิดถูกเผาขึ้นมา หรือวัดไทยถูกเผาทางไป เมื่อนั้นคนไทยพุทธเดินตามถนนก็อาจถูกมุสลิมทำร้าย หรือมุสลิมก็อาจถูกไทยพุทธเล่นงาน แล้วก็ต้องเกิดเป็นสงครามกลางเมือง เป็นสงครามศาสนา □

เรือบรรทุกน้ำมัน

ธุรกิจน้ำมันนั้น เราจะต้องทำความเข้าใจกันเสียแต่เนิ่นๆ ว่า เป็นเรื่องของการเมือง ราคาที่ตกขึ้นนั้น คนเดินถนนอย่างเราๆ ไม่ควรจะรู้ว่าเขาทำอย่างไรกัน ข่าวอื้อฉาวเรื่องบริษัทน้ำมันซัมมิทครั้งนั้น ก็เป็นไปอย่างทว่านแหละ

เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคมนี้ โอเบ็คก็ประกาศขึ้นราคาน้ำมันดิบอีกครั้งหนึ่ง ซัมมิทจึงเริ่มเรียกร้องว่าทางบริษัทไม่สามารถผลิตน้ำมันให้กับตลาดน้ำมันไทย ถ้าหากว่ารัฐบาลไม่ยอมให้บริษัทขึ้นราคาน้ำมันที่กลั่นแล้ว

ทางรัฐบาลเองนั้นก็ขัดขาด

เพราะรู้ว่าหากขึ้นราคาน้ำมัน ก็จะทำให้เกิดปัญหาทางการเมืองกับรัฐบาล ประชาชนไม่ชอบการขึ้นราคาน้ำมันแน่ แต่ในขณะเดียวกัน รัฐบาลก็รู้ว่าโรงกลั่นซัมมิทและโรงกลั่นอีกสองโรง มีน้ำมันดิบอยู่ก่อนราคาขึ้นส่วนหนึ่ง ซึ่งจะหมดลงภายในเดือนนี้ และไม่มีขึ้น ราคาน้ำมันในตลาดคงจะขึ้นแน่ๆ แต่เรื่องอื้อฉาวเกี่ยวกับบริษัทน้ำมันซัมมิทยังไม่จบลงแน่

ทางรัฐบาลนั้นหาทางออกโดยจะเพิ่มราคาน้ำมันเฉพาะประเภทเป็นจีน โรงกลั่นที่จะผลิตน้ำมันจากน้ำมันดิบขายออกสู่ตลาดสองโรงที่ผลิตน้ำมันเป็นจีนได้มากที่สุดคือโรงกลั่นของไทยออยล์และเอสโซ่อิสเทิร์น (เพราะผลิตต่อถังของน้ำมันดิบได้

เป็นจีนมากกว่าโรงงานของซัมมิท) โรงกลั่นของซัมมิทนั้นกลั่นได้น้ำมันประเภทอื่นได้มากกว่าเป็นจีน แต่ทางรัฐบาลนั้นคาดกันว่าจะไม่ขึ้นราคาน้ำมันประเภทอื่น เมื่อราคาน้ำมันดิบจากแถบอ่าวเปอร์เซียราคาขึ้นประมาณถึงละ ๑ ดอลลาร์ ทางบริษัทซัมมิทก็อ้างว่าทางบริษัทขาดทุนทุกวัน ไม่ว่าราคาของน้ำมันเป็นจีนจะขึ้นหรือไม่ก็ตาม

บริษัทซัมมิทเป็นบริษัทที่จดทะเบียนที่ประเทศปานามา ซึ่งเป็นบริษัทของชาวอเมริกันเชื้อสายจีนที่มีความสัมพันธ์อย่างดีกับกลุ่มของนายพลเจียงไคเช็คที่ได้หัวัน ซัมมิทที่กรุงเทพฯ ดำเนินการโรงกลั่นน้ำมันโดยเช่าจากรัฐบาล ซึ่งสัญญาเช่าทำ

กันตั้งแต่ปี ๒๕๐๘ และจะหมดสัญญา
ปี ๒๕๓๓

ผู้ตรวจบัญชีของบริษัทอ้างว่า
ตั้งแต่ต้นปีมาจนถึงสิ้นเดือนสิงหาคม
บริษัทซัมมิตขาดทุน ๑๕.๘ ล้าน
บาท และนับจากเดือนกรกฎาคมถึง
เดือนกันยายน บริษัทขาดทุนประ
มาณ ๓๕.๒ ล้านบาท

อย่างไรก็ตาม บริษัทน้ำมัน
จะมีกำไรเท่าไรแน่นอน ขึ้นอยู่กับว่า
เขาซื้อน้ำมันดิบมาราคาเท่าไร
ธุรกิจน้ำมันก็คล้ายๆ กับโรงงาน
ผลิตเส้นก๋วยเตี๋ยว ซึ่งซื้อข้าวมาทำ
เส้นก๋วยเตี๋ยวในราคาที่แพงกว่าราคา
ตลาด เช่นเดียวกับบริษัทน้ำมัน
ซึ่งซื้อน้ำมันดิบในราคาที่ค่อนข้างสูง
แล้วนำน้ำมันดิบมาถลุงขายต่อ

ในกรณีโรงงานผลิตเส้นก๋วย
เต๋วนั้น เช่นเดียวกับบริษัทน้ำมันซื้อ
ข้าว และน้ำมันจากบริษัทซึ่งเป็นเจ้า
ของเดียวกันกับโรงงาน เหตุผลก็คือ
เพื่อลดบัญชีเกี่ยวกับภาษี และแสดง
รายได้นั่นเอง

อย่างไรก็ตาม สำหรับบริษัท
น้ำมันที่ซื้อน้ำมันดิบราคาสูง แต่ต้อง
ขายในราคาที่รัฐบาลควบคุมกำไร
ย่อมไม่ค่อยจะได้มาก แต่โดยทั่วไป
แล้ว บัญชีรายรับรายจ่ายที่แสดงว่า
‘ขาดทุน’ นั้น เป็นจริงๆ กันอยู่แล้ว
เชื่อไม่ค่อยจะได้

นายวิชัย นพศรี โฆษกของบริษัท

กษัตริย์ไฟชาล สิงหนามัน

ซัมมิตกล่าวว่าบริษัทซัมมิตขอน้ำมัน
จากบริษัทเครือเดียวกันกับซัมมิตที่
ชื่อโอเชียนนิค... น้ำมันดิบที่ซื้อเป็น
ประเภทชาวดีอราเบย์ไลท์และเคเว-
ติ ก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม รากาน้ำมันดิบ
ชาวดีอราเบย์ไลท์ ที่ซัมมิตจ่ายราคา
ถึงละ ๑๐.๔๖ เหรียญ น้ำมันดิบของ
เคเวติราคา ๑๐.๓๑ เหรียญ รากาน
ไม่รวมค่าขนส่ง และค่าใช้จ่ายเล็กๆ
น้อยๆ อื่นๆ หลังวันที่ ๑ ตุลาคม
น้ำมันดิบชาวดีอราเบย์ ราคา ๑๑.๕๑
เหรียญ น้ำมันดิบเคเวติราคา ๑๑.๔๐
เหรียญ ราคาทั้งสองรากานเป็นราคา
ชนจากบ่อถึงเรือ (เอฟโอบี.)

บริษัทซัมมิตบอกว่าบริษัทจ่าย
โอเชียนนิคราคา ๑๑.๕๑ เหรียญ ต่อถัง
สำหรับน้ำมันอราเบย์ไลท์ ก่อนวัน
ที่ ๑ ตุลาคม (เป็นราคา ซีโอเอฟ.)
แต่หลังจากนั้นบริษัทต้องจ่าย ๑๒.๕๖
เหรียญต่อถัง ซึ่งก็สูงขึ้นถึง ๑ เหรียญ
ดังนั้นราคาตามที่ซัมมิตอ้าง
ก็เท่ากับว่าซัมมิตจ่ายค่าขนมน้ำมันถึง
ตันละ ๑.๓๐ เหรียญ (หนึ่งตันมีประ
มาณ ๑.๓ ถึง)

“ค่าขนส่งตันละ ๑.๓๐ เหรียญ
เป็นราคาสูงเกินเหตุ” ผู้จัดการด้าน
เทคนิคของบริษัทไทยคอมเมอเชียล
วิเชียนจำกัด นายเจ.एम.ทาเบียร์รา
โน บอกกับจักรี.

“บริษัทน้ำมันโดยธรรมดาแล้ว
ไม่ควรที่จะจ่ายเกิน ๕๐ เซนต์ต่อถัง
ถ้าบริษัทเขาเรอขนาด ๖๐,๐๐๐ ถึง
๘๐,๐๐๐ ตันต่อปี ถ้ามีเรือของตัวเอง
ยิ่งถูกกว่า” เขากล่าวต่อ

ดังนั้นราคาขนส่งของซัมมิตที่
อ้างว่าสูงกว่าหนึ่งเหรียญต่อถัง เป็น
ราคาที่ไม่น่าธรรมอย่างยิ่ง อีกทั้ง
โอเชียนนิคอาจจะจ่ายค่าน้ำมันดิบ(ที่
บ่อ) ถูกกว่าราคาที่ขายให้ซัมมิตซึ่ง
เป็นบริษัทในเครือเดียวกัน ว่าเป็น
แล้วเป็นวิธีการทำธุรกิจของวงการ
น้ำมันซึ่งเป็นเรื่องธรรมดา

หนังสือข่าวกรองน้ำมันรายสัปดาห์

ดาห์ ซึ่งเป็นหนังสือเกี่ยวกับกิจการ
น้ำมันที่เชื่อถือได้ที่สุดในโลกฉบับ
หนึ่งรายงานไว้เกี่ยวกับสถานการณ์
น้ำมันดิบเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคมว่า ผู้
ซื้อไม่ยอมที่จะซื้อน้ำมันดิบเคเวติเกิน
ราคา ๑๑.๒๐ เหรียญ (ซึ่งมีราคาทาง
การ ๑๑.๔๐ เหรียญ) น้ำมันดิบประเภท
อราเบียนไลท์ราคาต่ำกว่าราคาทาง
การ ๕ เซนต์ต่อถัง (หรือต่ำถึง ๑๑.๔๖
เหรียญต่อถังเครดิตสามสิบวัน) เพื่อ
ถ้าขายน้ำมันดิบบางรายที่ขายตาม
ราคาทางการ ๑๑.๕๑ เหรียญยังเสนอ
ให้เครดิตถึง ๔๕ วันถึง ๖๐ วัน”

บริษัทโอเชียนนิคซื้อน้ำมันดิบ
มาจากใครอีกไม่มีใครยอมบอก แต่
แหล่งข่าวน้ำมันดิบในกรุงเทพฯ บอก
จักรีว่า เอ็กซ์ซอนซึ่งเป็นบริษัทแม่
ของเอสโซ ซึ่งเป็นบริษัทน้ำมันใหญ่
ที่สุดของโลก มีสัญญากับซัมมิตที่
จะส่งน้ำมันให้โรงกลั่นบางจากจนถึง
ปี ๒๕๓๓ บิตสัญญาของซัมมิตกับรัฐ
บาลจะหมดลง ทางฝ่ายบริษัทซัมมิต
บอกกับจักรีว่า ทางบริษัทโอเชียน
นิคซื้อน้ำมันจากตลาดน้ำมันทั่วไป
(สปอตมาเก็ต) จักรีคิดว่าโอเชียน
นิคซื้อทั้งจากเอ็กซ์ซอนและตลาด
ตามทซัมมิตอ้าง

ราคาน้ำมันดิบที่เอ็กซ์ซอนขายให้
โอเชียนนิคนั้นคงเป็นราคาที่เกือบเท่า
ราคาทางการ ซึ่งเป็นราคาที่โอเชียน
นิคซื้อเองตกลงกันแล้ว (ราคาชาว
ดีอราเบย์ราคา ๑๑.๕๑ เหรียญ ตั้งแต่
๑ ตุลาคมรวมค่าขนส่ง) เอ็กซ์ซอน
ได้กำไร ๒๒ เซนต์ ไม่นับค่าขนส่ง
หากเอ็กซ์ซอนเป็นผู้จัดการเรื่องขนส่งด้วย

บริษัทเอสโซก็มีโรงกลั่นของ
ตัวเองในไทย แต่ก็เชื่อว่าเอ็กซ์ซอน
ขายน้ำมันให้ซัมมิตแพงกว่าขายให้
บริษัทในเครือของตัวเองนิดหน่อย

แหล่งข่าวในบริษัทเอสโซแห่ง
ประเทศไทยไม่ยอมบอกกับจักรีว่า
บริษัทแม่ของตนนั้นขายน้ำมันให้ตน

การประชุมของกลุ่มโอเปค

ราคาเท่าไร และก็ไม่มีขอมบอกราคา
ที่ขายให้ซัมมิตด้วย

อย่างไรก็ตาม จตุรัสได้ค้นพบ
ว่าซัมมิตขอน้ำมันดิบนอกเหนือจาก
ที่ได้ทำสัญญาไว้กับเอ็กซอน ชน
อย่างเช่น เมตบับนน้ำมันดิบจาก
อียิปต์หลายล้านเรอในราคา ๘ เหรียญ
ต่อถัง (ราคา เอฟ.โอ.บี.) มาถึงโรง
กลั่นซัมมิต

ดังนั้นการที่บริษัทซัมมิตอ้างว่า
ปัจจุบันน้ำมันดิบของซัมมิตมาจาก
ตลาดทั่วๆ ไปคงจะถูกต้อง เพราะว่า
ปัจจุบันราคาน้ำมันดิบในตลาดที่
ไม่เป็นทางการนั้น ราคาถูกกว่าราคา
ที่เป็นทางการของกลุ่มโอเปค

เมื่อเป็นเช่นนั้น ราคาประเมิน
ของซัมมิต ไม่ว่าจะราคาเอฟ.โอ.บี.
หรือราคา ซี.ไอ.เอฟ. ก็เป็นราคาที่ต่ำ
สงสัยทั้งนั้น ซัมมิตใช้ราคาประเมิน
ดังกล่าวเป็นราคาตัวจัดการขาดทุน
ของบริษัทในไทย

ถ้ากล่าวอ้างของซัมมิตที่ว่าบริษัท
ไม่อยู่ในฐานะที่จะทำผลกำไรเท่า
บริษัทไทยออยล์หรือเอสโซ่ ก็จะถูก
ต้องกว่าคำกล่าวอ้างอย่างอื่น

ไทยออยล์เป็นบริษัทในเครือของ
เอสโซ่และเชลล์ ทั้งเชลล์และเอ็กซอน
ซึ่งเป็นบริษัทแม่ของเอสโซ่ ขอ

น้ำมันได้ราคาถูกกว่าคนอื่น เพราะ
ได้สิทธิในฐานะผู้ผลิตน้ำมันดิบเอง
โอเชียนิกบริษัทในเครือของซัมมิต
ไม่สามารถขอน้ำมันดิบในราคา
๑๑.๒๕ เหรียญอย่างสม่ำเสมอ ราคา
นี้เป็นราคาที่เอ็กซอนจ่ายให้รัฐบาล
ซาอุดีอาระเบีย

อีกทั้งบริษัทยักษ์ใหญ่เช่นเชลล์
หรือเอ็กซอนก็เป็นเจ้าของเรือขน
น้ำมันหลายลำ ราคาขายส่งก็
จะถูกดลึง โรงกลั่นซัมมิตนั้นสร้าง
ขึ้นเพื่อกลั่นน้ำมันเบนซินได้เพียง
๒๐ เพอร์เซ็นต์ อีก ๕๐ เพอร์เซ็นต์
เป็นประเภทฟิวเออล์ (น้ำมันเครื่อง
ดีเซล) โรงกลั่นของไทยออยล์ผลิต
เบนซิน ๕๐ เพอร์เซ็นต์ฟิวเออล์น้อย
มาก

ราคาน้ำมันเบนซินในตลาดไทย
ขึ้นมาบิลละ ๕ เพอร์เซ็นต์ ถึงแม้ว่า
ราคาน้ำมันในตลาดโลกจะขึ้นสูงกว่า
นั้นก็ตาม ในจำพวกน้ำมันที่ขายกัน
ในตลาด เบนซินเป็นน้ำมันที่ทำกำไร
งามที่สุดให้กับโรงกลั่น ราคาหลัง
กลั่นแล้วของน้ำมันเบนซินเป็นราคา

๑๖.๕๕ เหรียญต่อถัง ราคาน้ำมัน
งามแน่ แต่ตลาดฟิวเออล์ในไทยนั้น
เป็นตลาดที่ติดแหงก เหตุเกิดจาก
เศรษฐกิจที่ตกต่ำทั่วโลก ถ้าการค้า

ระหว่างประเทศดีขึ้น ตลาดฟิวเออล์
ก็ควรจะดีขึ้น แต่ในราคาที่รัฐบาล
ควบคุมอยู่ที่ ๑๓.๕๖๔ บาท (เท่ากับ
๑๐.๖๓ เหรียญต่อถัง) ราคานั้นเป็น
ราคาซึ่งรัฐบาลตั้งไว้ตั้งแต่วันที่ ๑๘
ธันวาคม ๒๕๑๓

ซัมมิตแน่ทีเดียว ก่อนวันที่ ๑
ตุลาคม กองกำลังมหาศาล จนกระทั่ง
เมื่อเร็วๆ นี้ ด้วยความเข้าใจฐานะ
ของตนเอง ซัมมิตกำลังพยายามเรียก
ร้องให้รัฐบาลไทยเข้าหุ้นด้วย หรือ
ขายสัญญาเช่าให้บริษัทอื่น

รายงานข่าวอ้างว่า ผู้บริหาร
บริษัทซัมมิตคนหนึ่งได้พยายามขาย
ทอดสัญญาบัตรชัค ซาวเวต และ
แหล่งข่าวจตุรัสรายงานต่อไปว่า
ซัมมิตได้มีการติดต่อกับนายชำนาญ
สุจริตกุล ผู้ช่วยจัดตั้งบริษัทปิโ
ซึ่งปัจจุบันเป็นประธานบริษัทเพโทร
ไซแอม

นายชำนาญมีความสัมพันธ์กับ
ชัคเวตบางคนและนักธุรกิจชาว
สวิส ซึ่งทางบริษัทนั้นคิดว่าจะสามา
รถบริหารงานโรงกลั่นโดยมีกำไร

สรุปแล้วไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น
รัฐบาลไทยคงจะไม่เข้าทำงานเองแน่
แต่เป็นไปได้ว่า โรงกลั่นนั้นจะต้องมี
การเปลี่ยนแปลงบ้างเป็นแน่

จารชนและงาน จารกรรมในทัศนะ ของชนวน

คำว่า 'จารชน' และ 'งานจารกรรม' เคยไปปรากฏเป็นหลักในตำราพิชัยสงคราม ของชนวน นักปราชญ์จีนมานานกว่า ๒๕๐๐ ปีแล้ว ตำราพิชัยสงคราม เล่มนี้เป็นที่กล่าวขวัญกันมาไม่น้อย แม้ว่าจะเขียนขึ้นในสมัยโบราณ มีถ้อยคำสำนวนยาก แต่กลึกซึ้ง กินความกว้าง และยากแก่การตีความ

นักการทหารจีนที่เราเคยรู้จักชื่อในสามก๊ก ไม่ว่าจะเป็น โจโฉ ขงเบ้ง พระเจ้าถังไท่จงฮ่องเต้ รวมทั้งนักการทหารอื่นๆ ของจีนอีก ๑๑ คนต่างยึดเอา ตำราพิชัยสงคราม ของชนวนเป็นหลักและนำไปประยุกต์ใช้ทั้งนรวมทั้งคำรบ 'ทหารคือปลาประชาคมน้ำ' ของเหมาเจ๋อตง ก็ได้แนวทางจากข้อเขียนของชนวนในตำราพิชัยสงคราม เล่มนี้มิใช่น้อย

ว่าด้วยงานจารกรรม ชนวนถือเป็นหัวใจสำคัญของกองทัพ เขาได้ให้ทัศนะว่าด้วย 'การใช้จารชน' ในตำราพิชัยสงครามดังกล่าวหนึ่งบทใหญ่ ซึ่งถือเป็นบทที่มีความสำคัญมาก เนื่องจากอยู่ท้ายสุดต่อจากทัศนะเกี่ยวกับยุทธศาสตร์และยุทธวิธีทั้งหมดที่มีอยู่ด้วยกัน ๑๓ บท

ปราชญ์ชนวนกล่าวว่า "... อนการระดมพลเป็นแสนและกรรหัทพ้อกรบเป็นระยะทางไกลเป็นพันลันเงินทองที่ประชาชนทั่วประเทศจะต้องรับภาระและงบประมาณของประเทศที่จะจ่ายออกไป

รูปนจารกรรมมาจากโรงงิ้วแถวเขาวราชวันหนึ่งจะหมดไปเป็นพันตำลึงทอง.. การที่สภาพความระทมทุกข์ของประชาชนได้ดำเนินต่อเนื่องกันมาเป็นเวลาหลายปี ก็เพราะต้องการชัยชนะในวันสุดท้ายเพียงวันเดียวเท่านั้นถ้าเราเสียค่ายเงินทองและตำแหน่งจนกระทั่งไม่สามารถจะเข้าใจสถานภาพของข้าศึกได้ดีพอ ย่อมถือได้ว่าเป็นคนที่ขาดคุณธรรมเป็นที่สุด และย่อมถือได้ว่ามิใช่เป็นขุนพลของประชาชน...

ดังนั้นเขาจึงกล่าวต่อไปว่า "เหตุที่ประมุขผู้ทรงอัจฉริยและขุนพลผู้ทรงภูมิปัญญาจักได้รับชัยทุกครั้งทอกรบและผลสำเร็จก็ยอดเยี่ยมเหนือบุคคลธรรมดาทั่วไปที่จะทำได้ ทั้งนี้เป็นเพราะก่อนจะดำเนินการนั้นตนได้ล่วงรู้สถานการณ์และข้อมูลของข้าศึกมาเป็นอย่างดีแล้วนั่นเอง

"การที่จะล่วงรู้สถานการณ์ของข้าศึกได้ก่อนนั้น พึงอย่าได้แสวงหาโดยวิธีการให้วอนจากญาติพี่น้องหรือเทพเจ้าเป็นอันขาด และไม่ควร

จะยึดถือเหตุการณ์ในอดีตมาเป็นหลักวินิจฉัยเหตุการณ์ในอนาคต นอกจากนั้นก็ไมควรเสี่ยงทางจากมุนฉกโคจรของวิถีทางเดินของดาวเดือน หากจะต้องพยายามแสวงหาเอาจากปากของผู้ทรูสถานการณ์ของข้าศึกเป็นอย่างดี"

คำว่า 'ผู้รู้สถานการณ์ของข้าศึกเป็นอย่างดี' ของชนวน ก็หมายถึง 'จารชน' หรือ 'สายลับ' นั่นเอง ซึ่งตามกรณีปรากฏใน ตำราพิชัยสงคราม ของเขาดังกล่าวชนวนได้จัดแบ่ง 'ลักษณะของจารชน' ตามทัศนะของเขาไว้ ๕ ประเภทด้วยกันคือ

๑. จารชนพเนียง ได้แก่ชาวพเนียงของข้าศึกที่สามารถหลอกมาใช้ให้ทำประโยชน์
๒. จารชนไส้ศึก ได้แก่บรรดาขุนนางของข้าศึกที่สามารถหลอกมาใช้ให้เป็นประโยชน์
๓. จารชนซ่อนกล ได้แก่จารชนของข้าศึกที่สามารถหลอกมาใช้ซ่อนกลข้าศึกออกต่อหน้า
๔. จารชนมรณะ ได้แก่จารชนของเราเองที่ได้มอบภารกิจให้นำเอา

‘ข้าว’ไปหลอกให้ศัตรูหลงกล โดยเอาชีวิตเป็นเดิมพัน

๕. จารชนคนขี้นี้ ได้แก้จารชนของเราเองที่ได้ใช้ไปสืบข่าวในประเทศของข้าศึก และสามารถมีชีวิตเอาข้าวกลับกลับมาบอกได้

นอกจากลักษณะจารชนตามประเภทที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ชนวยังได้กล่าวต่อไปในบทว่า ‘การใช้จารชน’ อีกว่า

“...อันการจะบุกเข้าทะลวงกองทัพบก การจะบุกเข้าสังหารแม่ทัพนายกองของข้าศึก ก่อนที่เราจะต้องทราบชื่อของนายพลศึกเมืองขุนนางผู้ใหญ่ผู้เป็นกำลังสำคัญของข้าศึก และขุนนางผู้ทาทนาทสงขารเมือง นายทหารและนายทหารองครักษ์ โดยจะต้องให้จารชนฝ่ายเราสืบเอาความจริงมาให้ได้...”

“เราจะต้องสืบจารชนของข้าศึกที่มามีอำนาจในดินแดนของเราให้ได้ เมื่อรับทราบแล้ว เราจะต้องใช้ประโยชน์แก่เราอย่างเหลือคณ... เกลี้ยกล่อมให้เขาเอาใจออกห่างจากข้าศึก เช่นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงเป็นต้น ครั้นแล้วก็มอบหมายภารกิจแก่เขาและส่งเขากลับไป เมื่อเป็นเช่นนั้น จารชนของข้าศึกก็จะถูกเราใช้ให้ไปซ่องนกลข้าศึกได้สำเร็จ...”

“เมื่อเราทราบข่าวกรองจากจารชนซ่องนกลแล้ว เราก็จะรู้สถานการณ์ของข้าศึก ครั้นแล้วเราก็อาจใช้จารชนพเนเมืองและจารชนไส้ศึกได้ทันที...”

“จากข่าวกรองของจารชนซ่องนกล เราจะทราบสถานภาพข้าศึก ครั้นแล้วเราก็อาจใช้จารชนมรณะนำข่าวเท็จไปบอกแก่ข้าศึก และจากข่าวกรองของจารชนซ่องนกล เราก็จะทราบสถานภาพของข้าศึก เพื่อให้

จารชนคนขี้นี้ปฏิบัติงานจารกรรมได้ตามแผนจนเป็นผลสำเร็จที่น่าพอใจ...”

ดังที่ชนวยกล่าว จารชนที่เป็นหลักใหญ่ ก่อนอื่นจะต้องได้ผู้นิยามเป็น ‘จารชนซ่องนกล’ เสียก่อน ถ้าจะเปรียบไปแล้ว ลักษณะของจารชนประเภทนี้ก็คือ ลักษณะของ ‘จารชนซ่องน’ (double agent) ที่ ‘เอ็ม’ เคยกล่าวมาแล้วนั่นเอง ซึ่งย่อมอาจเป็นทั้งผลดีและผลร้าย เพราะ ‘จารชนซ่องน’ มีสภาพเป็น ‘นกสองหัว’ หรือ ‘มดสองคม’ ที่อาจถูกฝ่ายตรงข้ามใช้อยู่ก่อนแล้วก็ได้

ชนวยจึงกล่าวว่า “ถ้าภารกิจของจารชนยังไม่บรรลุผลสำเร็จ แต่ข่าวได้รั่วไหลแพร่พรายออกไปก่อนก็ให้ลงโทษประหารชีวิตทั้งจารชนและผู้ทราบข่าวจารกรรมทันที”

นอกจากนั้นเขายังถือว่า การดำเนินงานของจารชนทั้ง ๕ ประเภท ผู้เป็นประมุขจะต้องทราบทกระยะและถ่วงงานจารกรรมที่สำคัญที่สุดที่จะเชื่อมโยงกับงานจารกรรมสายอื่นๆ ให้เกิดผลสำเร็จ จะขึ้นอยู่กับงาน ‘จารกรรมซ่องนกล’ เท่านั้น

ตามคำราพิขัยสงคราม ของชนวย ข้อคิดเป็นอันลือชออยู่ข้อหนึ่ง กล่าวคือ

“...อันชัยชนะนั้นเราย่อมรู้ล่วงหน้าได้ แต่อาจจะทำให้เกิดขึ้นเองตามอำเภอใจของเราไม่ได้...”

ความเห็นดังกล่าวของเขานอกจากจะใช้ ‘จารชนซ่องนกล’ และจารชนประเภทอื่นๆ แล้วไซ้ ชนวยยังถือว่าตามหลักยุทธศาสตร์ทั่วไปแล้ว การแพ้ชนะย่อมจะวินิจฉัยออก โดยพิจารณาเอาจากเงื่อนไขทางด้านความจริงของสถานการณ์ แต่สถานการณ์นั้นจะกำหนดเอาเองตามอำเภอใจไม่ได้ ด้วยเหตุนี้ ‘ผู้รู้สถานการณ์

ของข้าศึกเป็นอย่างดี’ หรือ ‘จารชน’ จึงมีความหมายอย่างข้ง ไม่ใช่หันไปพึ่งการไหว้วอนเทพเจ้าหรือเสงหายตามหลักโหราศาสตร์

เหตุนี้ คำราพิขัยสงคราม ของชนวย ถึงแม้จะเขียนเมื่อ ๒,๕๐๐ ปีล่วงมาแล้วก็ตาม แต่ก็ยังมีความคิดแบบวิทยาศาสตร์อยู่ไม่น้อย

ถ้าจะพูดตามภาษาของนักปรัชญาสมัยใหม่แล้ว หลักทางยุทธศาสตร์และยทวิธีของชนวยก็คือให้เราพิจารณาเงื่อนไขด้านวัตถุทางภววิสัย ซึ่งย่อมสามารถจะรู้ได้ แต่จะกำหนดเอาเองตามอัธยาศัย ไม่ได้

ข้อคิดของชนวยที่ว่า ‘อันชัยชนะนั้นเราย่อมรู้ล่วงหน้าได้’ แต่อาจจะทำให้เกิดขึ้นเองตามอำเภอใจของเราไม่ได้ นั้นแตกต่างไปจากทัศนะที่ลือชอคิดว่า ‘เมื่อยังไม่ปรากฏเป็นจริงก็ย่อมไม่มทางจะรู้ได้’

ซึ่งทัศนะของพวกนี้ไม่คำนึงถึงข้อเท็จจริงของสถานการณ์ กล่าวคือไม่คำนึงถึงเงื่อนไขด้านวัตถุทางภววิสัย แต่ถึงกระนั้น ทัศนะของชนวยก็ไม่เหมือนกับทัศนะของพวกวัตถุนิยมกลไก หรือพวกที่ติดขัดทฤษฎีเป็นกัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ โดยมัวหลงมัวไข่งไม่ยอมรับสภาพความเป็นจริงที่เผชิญอยู่

และในข้อว่าด้วยจารชน ชนวยได้กล่าวเป็นเชิงสรุปไว้ดังนี้ว่า

“...ถ้าไม่ใช้บุรุษผู้เฉลียวฉลาดเปรื่องปราด ย่อมไม่มีความสามารถจะใช้จารชนได้ ถ้าไม่ใช้บุรุษผู้ใจกว้างเป็นแม่นำ ย่อมไม่อาจจะมัวอิทธิพลเหนือจิตใจของจารชนได้ ถ้าไม่ใช้บุรุษผู้มีความคิดลึกซึ้ง ย่อมไม่อาจจะได้ข่าวกรองอันแท้จริงจากจารชนได้...”

‘เอ็ม’

ใครป่วย

รายที่ ๑ มีอาการใจสั่น วิงเวียนศีรษะ นอนไม่หลับ มือเย็นเท้าเย็น อันเป็นอาการของโรคประสาท

ซึกประวัติได้ความว่ามีลูก ๑ คน สามขวบมีไข้เจ็บไข้ตายไป แน่นนอนว่ากรรยาและลูกไม่มีบ้านอาศัยเหมือนครอบครัวของข้าราชการ นางไม่มีปัญญาเลี้ยงลูก ๑ คนได้ เพราะอย่างมากก็ได้แต่เป็นคนใช้ จะกลับไปทำงานต่างจังหวัด ก็ไม่มีทุนแล้ว เป็นภาวะที่จนตรอก แล้วก็เป็นโรคจิตส์ ๔๐

ประสาทกินยาก็ไม่หาย ยังไปหาหมอ ก็ยังจนลง

รายที่ ๒ มาหาหมอด้วยอาการเหมือนรายที่ ๑ มีลูก ๕ คน สามปีทั้งไปมีเมียใหม่ มีอาชีพรับจ้างทำงานในโรงงานไฟแช็ค ได้วันละ ๒๕ บาท

ผู้ป่วยมีอาการปวดหลังด้วยเพราะที่โรงงานต้องนั่งทำงานบนม้ายาว ซึ่งทำด้วยกระดานแผ่นเดียว ไม่มีพนักพิงหลัง ไม่สามารถร้องขออะไรได้

เพราะผู้คุมงานซึ่งเจ้าของโรงงานจ้างวันละ ๘๐ บาท กอຍขู่ตวาดคนงานตลอดเวลา เมื่อไม่สยบยอมมาจึงไปหาหมอที่คลินิก หมอให้นาเกลือและคิดเงินครั้งละ ๑๐๐ บาท เงินก็หมดและโรคก็ยังเป็นมาจนใครจะรักษาโรคเช่นนี้ให้หายได้

รายที่ ๓ เป็นหญิงอยู่ในกรุงเทพ ฯ เป็นโรคประสาท มีอาการอ่อนเพลีย ใจสั่น วิงเวียนศีรษะ เดิมไปรักษาที่คลินิกแพทย์ใหญ่คนหนึ่ง เสียเงินครั้งละ ๑๕ บาท รักษาอยู่เป็นปี ๆ จนต้องขายบ้านและที่ดินไปในการรักษาตัว ตอนแรก ๆ ก็ได้รับการต้อนรับดี แต่ตอนหลังเงินชักหมดเข้าก็ไม่ได้รับการต้อนรับที่คลินิก จึงต้องมาตรวจที่โรงพยาบาล ขณะนั้นไม่มีที่อยู่อาศัยต้องเที่ยวชักชวนอาศัยเขาอยู่ โรคประสาทก็ยังกำเริบขึ้น และจะไม่มีทางหายถ้าไม่มีที่อยู่ และอาหารพอเพียง

รายที่ ๔ เป็นหญิงอยู่แถววงเวียนใหญ่ มีลูก ๑ คน สามขวบติด ๆ ได้กำไรวินละ ๒๐-๓๐ บาท วันไหนรอดเสีย เก้าชีวิตในบ้านก็กินไม่อิ่ม

เมื่อวันที่เจ็บท้องคลอดลูกคนหลัง สามปีต่างจังหวัด ในบ้านไม่มีเงินเลยสักบาทเดียว นางจึงคลอดและทำคลอดตัดสายสะดือลูกด้วยตนเองที่บ้าน ทั้ง ๆ ที่อยู่ห่างจากโรงพยาบาลของรัฐเพียงไม่กี่กิโลเมตร แต่เพราะความยากจน หญิงผู้นี้จึงไม่สามารถไปรับบริการได้

ทั้งประเทศจะมีคนอีกกี่แสนกี่ล้านคนที่ไปรับบริการไม่ได้ เพราะเขาอยากจนเกินไป

รายที่ ๕, ๖, ๗ ... ๑๐๐ ... ๑,๐๐๐ ... ไม่สามารถจะบรรยายได้หมด

คนเหล่านี้ป่วยเป็นโรคอะไรใคร
ป่วย คนไข้หรือสังคม

การไปหาหมอคิด การสร้าง
โรงพยาบาลเพิ่มชนกค จะสามารถ
แก้ความป่วยเหล่านี้ได้จริงหรือ

การสร้างโรงเรียนแพทย์ชนใหม่
แต่ละแห่งเสียเงินหลายร้อยล้านบาท
อีก ๖-๗ ปี จึงได้แพทย์ออกมา ๔๐
คน อีก ๖-๗ ปี ข้างหน้าปัญหาที่จะ
ก้าวไปอีกไกล แพทย์อีก ๔๐ คน จะ
ช่วยแก้ไขปัญหอะไรได้จริงจัง หรือ
เพียงสร้างคนทมิฬฐานะดเพิ่มชนอีก
๔๐ คน

ถ้ามนุษย์มีการดำรงชีวิตอยู่โดย
สมควร เช่น มีปัจจัย ๔ พอเพียง ไม่
มากไปไม่น้อยไป มีความรักใคร่และ
เมตตาคน มีชีวิตอยู่ใกล้เคียงธรรมชาติ
และอย่างสมดุลกับธรรมชาติ ก็จะไม่
ค่อยเจ็บป่วยทั้งทางกายและทางใจ

นั่นเป็นการแก้ที่ตรงกับเหตุและ
เป็นการป้องกันที่ใคร ๆ ก็บอกไว้
แล้วแล้ว

การไม่แก้ต้นเหตุ แต่พยายาม
แก้ที่ปลายเหตุด้วยการหาหมอหายา
และสร้างโรงพยาบาลใหญ่ ๆ นอกจาก
แก้ไม่ได้แล้ว ยังก่อความสับสนมาก
ขึ้น

เราจะไม่ลองมองหาทางออก
ใหม่ๆ กันบ้างหรือ เช่น

ถ้าเราจะสอนให้คนทุกบ้านมี
ความรู้ที่จะดูแลตนเองไม่ให้เจ็บไข้
ได้ป่วย หรือเมื่อเจ็บป่วยเล็กน้อยๆ
ก็สามารถดูแลตัวเอง หรือเพื่อนฝูง
และญาติมิตรช่วยกันดูแลรักษา 'ด้วย
ความรัก' จะมีดีกว่าไปหาคนอื่น ซึ่ง
อาจต้องถูกตวาดบ้าง ถูกฉีดยาให้ยา
โดยคิดเงินแพง แต่ไม่ได้อธิบายให้
ฟังว่าเป็นโรคอะไร เกิดจากอะไร
และทำอย่างไรจึงจะไม่เป็นอีก

‘จิตูเรว’

จากวารสารการแพทย์ของแพทย์

สมาคมอังกฤษ ฉบับ ๑๖ สิงหาคม
๒๕๑๘ ได้ตีพิมพ์ข่าวการแพทย์ที่น่า
สนใจดังต่อไปนี้

โกโนเรียโดยไม่มีอาการใน ผู้ชาย

การทำหญิงเป็นโกโนเรียโดยไม่มี
อาการเป็นที่ทราบกันมาก่อน แต่ผู้
ชายเป็นโกโนเรียโดยไม่มีอาการใดๆ
เลยนั้นเป็นเรื่องใหม่

ในการศึกษาที่คลินิกการโรค
แห่งเมืองนอร์ฟอล์กรัฐเวอร์จิเนียเมื่อ
เร็วๆ นี้ แสดงว่าประมาณร้อยละ
๑๐ ของชายที่ร่วมประเวณีกับหญิงที่
มีเชอน จะมีเชื้อโกโนเรียอยู่ในท่อ
ปัสสาวะโดยไม่มีอาการ ผู้ชายเหล่านี้
จะเป็นแหล่งแพร่เชื้อได้ และตัวเอง
ก็มักจะเกิดอาการแทรกซ้อนเนื่องจาก
เชื้อโกโนเรีย

การที่ไม่มีอาการ (ปัสสาวะแสบ
หรือปัสสาวะมีหนอง) ไม่ได้บอกว่า
ไม่เป็น โกโนเรียในคนที่อยู่ในข่าย
สงสัยว่าอาจเป็นกามโรคควรได้รับ
การชุดที่ปัสสาวะตรวจหาเชื้อโกโน
เรีย

การสูบบุหรี่และโรคจิต

การสูบบุหรี่ทำให้เป็นหรือทำให้
โรคจิตเป็นมากขึ้นหรือไม่

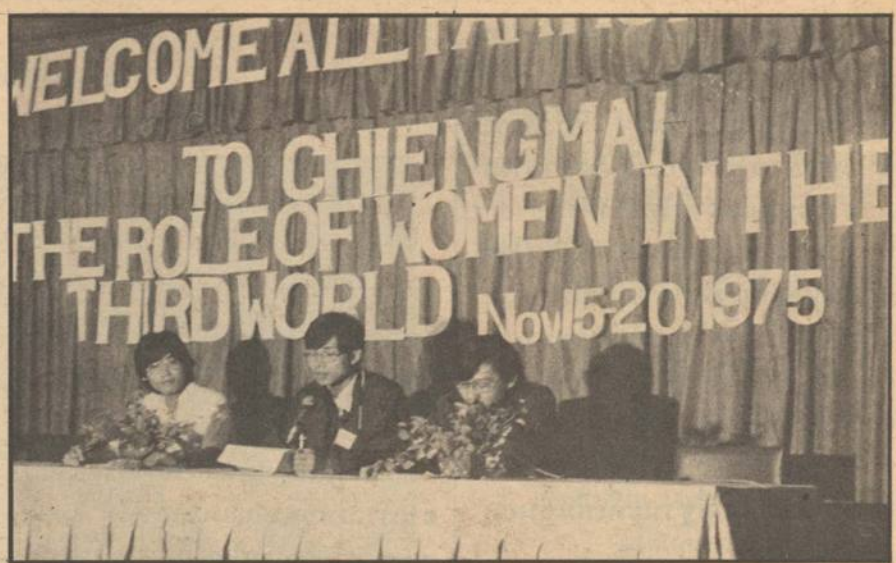
ไม่มีหลักฐานเลยว่าการสูบบุหรี่
ทำให้เป็นโรคจิตหรือโรคประสาท
การกล่าวอ้างว่าคนสูบบุหรี่มักจะเป็น
ผู้ประสาทตึงเครียด ขี้กังวล เจ้าอา
ารมณ์ และประสาทเสีย ก็ไม่ได้รับ
การยืนยันว่าเป็นความจริง

แต่มีหลักฐานว่าการสูบบุหรี่กับ
การดื่มเหล้ามักไปด้วยกัน ร้อยละ ๘๒
ของคนติดเหล้าเป็นผุ้สูบบุหรี่ ใน
ขณะที่คนที่ไม่ดื่มเหล้าร้อยละ ๕๐ ที่
เป็นนักสูบบุหรี่ ผู้ที่ติดเฮโรอีนที่มา
รับการตรวจที่สถานบำบัดผู้ติดยาเสพติด
ร้อยละ ๘๖ เป็นผุ้สูบบุหรี่ ในขณะที่
ที่กินทั่วไปสูบบุหรี่เพียงร้อยละ ๕๘

มีคำกล่าวอ้างว่าการณรงค์ต่อต้าน
การสูบบุหรี่ ทำให้ผุ้ที่ติดบุหร
รู้สึกไม่สบายใจ และถึงกับประสาท
เสียในการพยายามงดบุหรี่ เรืองน
ไม่มีหลักฐานสนับสนุน ตรงข้ามร้อย
ละ ๖๖ ของผุ้ที่อดบุหรี่ และร้อยละ
๕๖ ของผุ้ที่งดแล้วกลับสูบบุหรี่ใหม่กล่าว
ว่าการเลิกบุหรี่ไม่เป็นการยากเลยจาก
การตรวจสอบแพทย์ชาวอังกฤษที่อด
บุหรแล้ว กับผุ้ที่ยังสูบบุหรี่ไม่พบว่าม
สุขภาพจิตต่างกัน ผุ้ที่อดบุหรได้
สำนึกถึงคุณค่าของการอดมากกว่าจะรู้
สึกสูญเสียจากการอดบุหร

อีกก้าวหนึ่งของ
ขบวนการนักศึกษา

การประชุมนักศึกษาแห่งประเทศไทย
ที่เชียงใหม่ ดำเนินการโดยศูนย์กลาง
นิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย โดย
ใช้ทุนของสมาพันธ์นักศึกษาแห่ง
เอเชีย อันมีนายเจิน อีเสียงเป็นประ
ธานและนายพี. กริสนาชามเป็นเลขา
ธิการ คนแรกเป็นนักศึกษาฮ่องกง
ส่วนคนหลังเป็นนักศึกษามาเลเซีย

การประชุมเริ่มเมื่อวันที่ ๑๕-
๒๐ พฤศจิกายน พุทธถึง 'บทบาทของ
สตรีในโลกที่สาม' และใช้เวลาเข้า
หมู่บ้านแม่เลี้ยงเพื่อดูผลกระทบที่
ชาวบ้านได้รับความไม่ยุติธรรมจาก
นายทุนเจ้าของเหมืองวันหนึ่ง

หลังจากนั้นจะเริ่มการประชุม
ช่วงที่สองเรื่อง 'สถานการณ์ในเอ
เซีย' โดยจะพูดถึงการรณรงค์เพื่อให้
พึ่งตัวเองได้ และเลือกเลขาธิการ
และประธานสมาพันธ์คนใหม่ด้วย

การประชุมคราวนี้ประเทศที่มา
ร่วมส่งตัวแทนมาประเทศละ ๕ คน
มีออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ปาปัว
นิวกินี ฮ่องกง สิงคโปร์ และไทยใน
ฐานะเจ้าของประเทศ มาประชุมก่อน
แล้วเวลาต่อมาญี่ปุ่น อิสราเอล ซีเรีย
อียิปต์ เนปาล เลบานอน และมาเล
เซียตามมาจากหลัง แต่ไม่มีประเทศ
สังคมนิยมมาร่วมประชุมด้วยเลย
พร้อมกับให้เหตุผลว่ามีภารกิจภาย
จตุรัส ๔๒

ในประเทศที่ต้องใช้กำลังนักศึกษา
เพื่อการพัฒนาประเทศในชนบทมาก
ยังไม่ทันจะเริ่มประชุม มอมดัก
ออกไปปลิวต่อต้านขับไล่ตัวแทนนัก
ศึกษาให้กลับไป มิฉะนั้นจะไม่รับ
รองความปลอดภัย เพราะเห็นว่าจะ
มาสร้างความวุ่นวายให้แก่ประเทศ
ไทย มาล้างสมองให้กลายเป็นคอม
มิวนิสต์ แล้วแถมพกดด้วยระเบิด
พลาสติกหนุงลูก

อย่างไรก็ตาม ทางฝ่ายที่ประชุม
ไม่ได้มีท่าทีว่าจะตกรอกตกรอกกับเรื่อง
ที่เกิดขึ้นมากนัก

นายกริสนาชามว่า "ผมเห็นเป็น
เรื่องธรรมดา เพราะเรามาประชุมใน
เรื่องที่ต้องการนำไปพัฒนาประเทศ
อันสำคัญกว่าการที่เราจะไปสนใจคน
ที่ไม่เข้าใจเรามากนัก"

ส่วนนายธีรชัย มฤคพิทักษ์รอง
เลขาธิการศูนย์ฝ่ายการเมือง ว่า "คน
ที่ทำไมจะเกิดจากความเข้าใจผิด
มากกว่า เพราะไม่มีประเทศสังคม
นิยมเข้าร่วมเลย แล้วนักศึกษาที่มาก
พูดแต่ภาษาอังกฤษ จะไปปลุกกระดม
มวลชนได้อย่างไร"

วันรุ่งขึ้นกลุ่มกระติงแดง ๔ คน
มีนายสมศักดิ์ ขวัญมงคล นายเฉลิม
ชัย มัจฉากุล นายประจักษ์ เทพ
ทอง และนายบุเรศ งามแสงเนตร
ได้เดินทางมาถึงแล้วมาอาศัยอยู่ที่ประ
ชุมว่าขอรับหน้าที่คุ้มครองความ
ปลอดภัยให้ เพราะได้ข่าวว่ามีกร
ปะระเบิดกัน ซึ่งพวกเขารู้ว่าเป็น
พวก 'นเรศวร' สังกัดนวพล จึงเชื่อ
ว่าพอจะพูดกันรู้เรื่อง แต่ก็ไม่ได้บอก
ว่ารู้เรื่องเพราะเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
กันใช่หรือไม่ แต่ความหวังดีที่
ไม่รู้เนื้อรู้ตัว ทางที่ประชุมปฏิเสธ

ช่วงการประชุมวันแรก นางสาว
เซเลน วาย ตัวแทนจากฮ่องกงกล่าว
ว่า "การต่อสู้ของสตรีต้องควบคู่ไป
กับการต่อสู้ของประชาชน เพราะ
สตรีมีอยู่ร่วมครึ่งโลก การต่อสู้ของ
ประชาชนจึงเป็นไปได้ยากหากสตรี
ไม่เข้าร่วม และการทำลายชนชั้น
และจักรวรรดินิยมเท่านั้นจึงจะทำให้
สตรีเท่าเทียมกันโดยสมบูรณ์ เป็น
มนุษย์อย่างเต็มเปี่ยม

นางสมพร แซ่จิว มารดาของ
นายชาติร หุตานุวัฒน์ 'แม่ของมวล

ชน' กล่าวว่า "สตรียังถูกกดขี่มาก
จึงจำเป็นที่จะต้องต่อสู้เคียงข้างกับ
ชาย สร้างสรรค์การเมืองและเศรษฐกิจ
ตลอดจนสังคมที่สันติสุข"

ส่วน นางสาววรนันท์ พลบุตร
ตัวแทนนักศึกษาไทยกล่าวว่า "ต้อง
การให้สตรีมีบทบาทมากขึ้นในทาง
การต่อสู้เพื่อปลดปล่อยประชาชาติ
การประชุมคราวนี้จึงมีการพูดในเรื่อง
นี้ด้วย"

เมื่อการประชุมผ่านไปจนถึงวัน
สุดท้ายของหัวข้อแรก คือบทบาท
ของสตรีในโลกที่สาม นางสาว
วรนันท์ พลบุตรก็สรุปผลว่า จักร
วรรดินิยมเข้ามามีบทบาทต่อสตรีใน
โลกที่สามเป็นอย่างมาก ทำให้ไม่
ก้าวหน้า ซึ่งควรแก้ไขโดย ควรปลด
เราให้พ้นภัยจากสิ่งนี้ ให้รวมตัวกัน
เป็นองค์การภายในประเทศ เพื่อจัด
อิทธิพลต่างชาติอย่างจริงจัง และร่วม
มือกันในระหว่างโลกที่สามขจัดจักร
วรรดินิยม

ในแง่ของชนบทรรมนิยมประ
เพณีและวัฒนธรรมบิดเบือนความก้าว
หน้าของสตรีเช่นกัน แล้วเลยมาถึง
ปัญหาของจักรวรรดินิยมถือว่า มีอิ
ทธิพลทางชนชั้นและทางเพศ เมื่อ
เป็นดังนี้ประเพณีจึงถูกสร้างมาเพื่อ
รับใช้คนเพียงกลุ่มน้อย ทางออกของ
สตรีก็ต้องเข้าแบกรับภาระทางสังคม
ควบคู่ไปกับการต่อสู้ทางชนชั้น

ด้านปัญหาของชาวนา นายศรี
ธน ยอดกัญญา รองประธานสหพันธ์
ชาวนาชาวไร่แห่งประเทศไทยเป็นผู้
นำการอภิปราย โดยมาเล่าความเป็น
ไปให้ทราบเสียก่อน หลังจากการ
สรุปแล้วได้ผลว่าชาวนาส่วนใหญ่มี
ปัญหาอันเนื่องมาจากความยากจน
ขาดทุน ต้องเสียดอกเบี้ยราคาสูง
ผลิตผลที่ได้รับต่ำ และรัฐบาลเองก็

ไม่จริงใจต่อการแก้ไขปัญหชาวนา
แล้วการแก้ไขก็ไม่อาจแก้ไขได้ด้วย
เพราะกลไกของรัฐที่การ ประกอบ
กับมักแก้ไขไม่ตรงเข้าอีกด้วย การผัน
เงินไปสู่ชนบทไม่อาจแก้ไขอะไรได้
เพราะชาวนามีปัญหาทางความยากจน
แต่รัฐกลับไปทำทางด้านการก่อสร้าง
ความเจริญทางวัตถุ

นอกเหนือไปจากนั้น สตรีใน
ชนบทยังมีปัญหาทางการถูกกดขี่ ไม่
มีเสียงในตัวเอง ถูกปิดกั้นทางความ
คิด ต้องยอมจำนนต่อสิ่งที่เกิดขึ้น
ทางแก้อยู่ที่ความรู้ทางการเมืองและ
การเข้าร่วมการต่อสู้ของมวลชนอีก
เช่นกัน เพราะการเมืองเท่านั้นที่เป็น
ตัวกำหนดทุกอย่างในสังคม

วาระแรกของการประชุมผู้นำ
นักศึกษาแห่งเอเชียหมดลงไปแล้ว
และเรื่องราวที่ประชุมที่เกี่ยวข้องกับสตรี
ในโลกที่สามก็เป็นแนวทางที่น่าสนใจ
พอสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนว
ทางต่อการต่อสู้ของสตรีที่ถูกกดขี่
ในขณะนี้ และแนวทางการทำลาย
จักรวรรดินิยมบปสาจารย์แห่งโลก
มหาอำนาจ

การก้าวร่งขึ้นของนักศึกษาออก
จะเป็นก้าวแห่งความมั่นคงและหนัก
แน่นน่าพอใจทีเดียว เพราะที่ประชุม
ได้ทำให้สมาชิกหลายคนทึ่งมาจากโลก
ทุนนิยมเช่นญี่ปุ่นยอมรับว่า 'ระบบ
ของเขาเองก็เลวร้ายและต้องการ
พัฒนา ต้องการแก้ไขเหมือนกัน'

บางทีในอนาคตเราเห็นว่าแนว
ความคิดใหม่นอกจากจะระบาดไปทั่ว
แล้ว ยังจะได้รับการเอาใจใส่จนถึง
ระดับผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลง
สังคมไปสู่สังคมที่ดีกว่าก็เป็นได้ เพราะ
สังคมนิยมก็ต้องเป็นสังคมนิยมวันยัง
ค่ำ ไม่ว่าเวลาจะผ่านไปเท่าใดก็ตาม

ฝุ่นชอล์ค

ไพฑูรย์ สุนทร เติ๋น ยันพินาธา
ไพฑูรย์ สุนทร มานพ ถนอมศรี
วิชัย สนธิชัย นิวัฒน์ กันไทยชาออร์
นิมิตร ภูมิภาว สุริย์ สวรรค์
พิบูลศักดิ์ สละพล พลกุล อังทินันท์

ฝุ่นชอล์ค

รวมเรื่องสั้นรสเข้มเขียนใหม่

โดย 10 นักเขียนจาก
แวดวงการศึกษา

ตัวแสบ

รวมเรื่องสั้นสมัย

โดย ไพฑูรย์ สุนทร

วางบนแผงหนังสือวัน

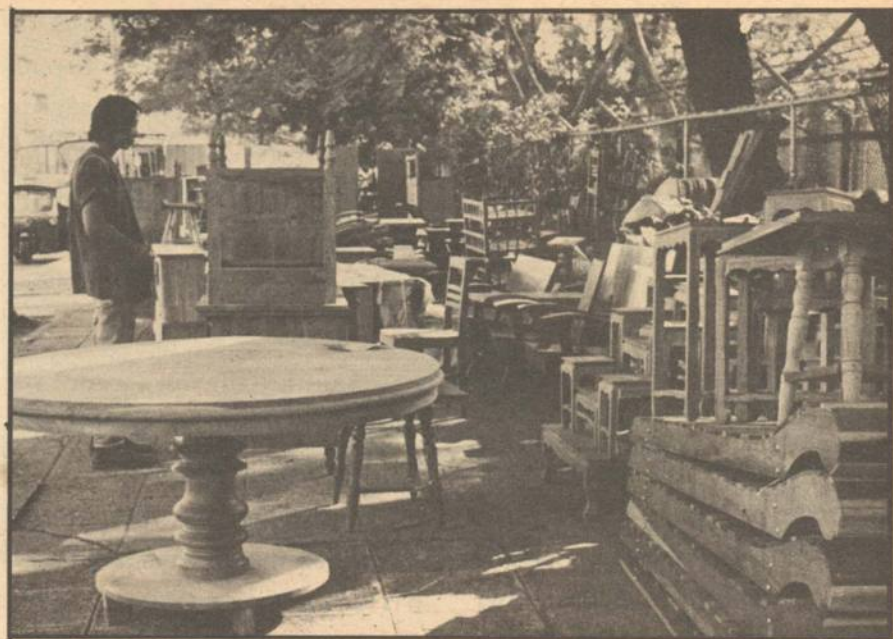
เครื่องเรือนสำเร็จรูป

ตามร้านจำหน่ายเครื่องเรือนสำเร็จรูป ซึ่งมีอยู่มากมายหลายแห่งนั้น แต่ละแห่งมีเครื่องเรือนนานาชนิด ทั้งโต๊ะ ตู้ เตียง ชุดรับแขก มีสารพัด บางแห่งมีการออกแบบ โดยนักออกแบบที่มีความรู้ แต่ส่วนใหญ่โดยเฉพาะแถบถนนบำรุงเมือง หรือที่เรียกกันว่า 'ย่านสะพานดำ' นั้น หลายร้านบอกว่าใช้แบบจากหนังสือเฟอร์นิเจอร์ของต่างประเทศ โดยดูจากรูป แล้วทำขึ้นจำหน่าย เครื่องเรือนจึงมีหลายแบบหลายประเภท ราคาข้อมสูงต่ำมากกว่ากัน

เครื่องเรือนไม้จริง จำพวกไม้สัก ไม้ประดู่ ไม้ชิงชัน ตลอดจนไม้เนื้อแข็งต่างๆ ซึ่งมีลวดลายในเนื้อไม้สวยงามนั้น เป็นเครื่องเรือนที่มีราคา เพราะมีคุณภาพแข็งแรง ทนทาน ทั้งสวยงาม หากเลือกได้แบบที่ใช้สอยสมประโยชน์ แม้ราคาจะแพงก็เป็นประเภทที่น่าชมมากที่สุด

การใช้สอยสมประโยชน์นั้น คือ การที่เครื่องเรือนชิ้นนั้นๆ ใช้ประโยชน์ได้เป็นอย่างดีด้วย มิใช่แต่ดูสวยงามๆ ตั้งไว้ในบ้านให้เกะกะ เช่นเก้าอี้ตองนั่งสบาย ไม่เมื่อยตัวปวดหลังปวดเอว ไม่สูงเกินไปต่ำเกินไป เป็นต้น

การเลือกเครื่องเรือนไม้จริง นอกจากจะดูความสวยงาม และประโยชน์ใช้สอยแล้ว ยังต้องพิจารณาความเรียบร้อยด้วย เนื่องจากในปัจจุบันนี้ไมราคารแพง ฝีมือช่างและเวลาในการประดิษฐ์ประดอยก็ขาดแคลน เครื่องเรือนแต่ละชิ้นจึงมักมีข้อบกพร่อง มีตำหนิในเนื้อไม้

แต่สิ่งต่างๆ เหล่านี้มักวัดสมัยใหม่ช่วยอำพราง เช่นใช้ปูนหรือกาบบางอย่างอุด แล้วทาสีน้ำมันทับ ดูเผินๆ ก็จะไม่เห็นข้อบกพร่อง จึงต้องพิจารณาให้ดี ทั้งด้านนอกด้านใน เครื่องเรือนบางชิ้นทว่าไม่เป็นไม้สัก บางส่วนที่กลุ่กลุ่กลุ่ โดยเฉพาะส่วนล่างหรือโครงข้างใน เป็นไม้ยางกัม

เครื่องเรือนทว่าไม่เป็นไม้จริงหรือดูเหมือนไม้จริงนั้นทำด้วยไม้อัด โดยใช้โครงไม้จริงบุด้วยไม้อัดกม้อยู่มาก แบบนี้ราคาย่อมแตกต่างกว่าชนิดไม้จริงล้วนๆ

การพิจารณาถึงฝีมือช่างก็เป็นสิ่งจำเป็น เพราะทว่านั้นหาเครื่องเรือนที่ทำอย่างประณีตเรียบร้อยได้ค่อนข้างยาก ถึงแม้จะมีเครื่องมือและอุปกรณ์ช่างไม้ที่ทันสมัยมากก็ตาม แต่ฝีมือในการทำงานส่วนใหญ่ไม่ค่อยดีนัก การเข้าไม้ที่ ไม่เรียบร้อยไม่ว่าควรจะแนบสนิทที่หาง แล้วเขาก็แก้ข้อบกพร่องเหล่านี้โดยการใส่กาวหรือปูนอุด ทำให้ดูเรียบร้อยได้

สิ่งเหล่านี้ต้องพิจารณาเช่นเดียวกัน เครื่องเรือนอีกประเภทหนึ่งซึ่งราคาต่ำกว่าเครื่องเรือนไม้จริง คือ เครื่องหวาย

ปัจจุบันนี้เครื่องหวายได้รับความนิยมมาก ต่างกับเมื่อก่อนที่ใครใช้เครื่องหวายจะรู้สึกว่ามันหยาบหยาบเท่าที่ควร ราคาเครื่องหวายเมื่อก่อนจึงถูกกว่าเดี๋ยวนี้มากนัก แต่ในปัจจุบันแม้ราคาจะเข้บขขึ้นมาก แต่ก็ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่สูงจนเกินไปนัก ยังพอจะชอหากันได้

เครื่องหวายก็สามารถทำเป็นเครื่องเรือนได้ทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นโต๊ะ เก้าอี้ ชุดรับแขก เตียงนอน ชั้นวางของ ล้วนทำได้สวยงามและแข็งแรงพอสมควร

การเลือกซื้อเครื่องหวายเป็นของยาก เพราะถ้าพิจารณาด้วยตา พิจารณาว่าเรียบร้อยแข็งแรงแค่ไหน อาจจะใช้ทนทานไม่เท่าที่ควร เนื่องจากคุณภาพของหวายเอง หวายที่อ่อนเกินไป ก็ม้อายยังไม่ถึงขนาด หวายจากบางท้องที่เมื่อทำเป็นเครื่องเรือนออกมาแล้ว ดูไม่เห็นความแตกต่าง

กันเลย แต่เมื่อใช้ไปนาน ๆ จึงจะ
ทราบว่า เป็นหวายที่ไม่ดีไม่ทน การ
เลือกซื้อจึงต้องอาศัยร้านที่เชื่อถือได้
ว่า ทำของที่มีคุณภาพดี

ร้านจำหน่ายเครื่องหวายบาง
แห่ง ทำของออกมาฝีมือประณีต สวย
งามและดูเรียบร้อย ราคาค่อนข้าง
แพง ก็ไม่ได้เป็นเครื่องยืนยันว่าจะใช้
ได้ทนทาน

การซื้อเครื่องหวายนอกจากจะ
พิจารณาจากการดู การทดลองนั่ง
ถ้าเป็นเก้าอี้หรือเก้าอี้กึ่งทดลองนอน
ถ้าเป็นเตียง ว่าใช้สอยได้สบาย
เหมาะสมกับอิริยาบถ และประณีต
เรียบร้อยดูสวยงามแล้ว ยังต้อง
พิจารณาร้านที่จำหน่ายด้วย

หากหาไม่ได้ มอญร้านหนึ่งซึ่ง
มีลูกค้าประจำที่เชื่อถือได้ ขอหาไป
ใช้กันเป็นเวลานาน ฝีมืออยู่ในเกณฑ์
ดี และเข้าใจเลือกหวายที่เขาามาทำ
ให้ใช้ได้ทนทาน ชอว์ร้านดอกฟ้า
เป็นร้านเล็กๆ อยู่ริมถนนสุขุมวิท
แถบซอยกลาง มีเครื่องหวายต่าง ๆ
ให้เลือกมากพอสมควร และที่สำคัญ
คือ พอลองจะเชื่อถือได้ว่า จะได้ของดี
ที่ใช้ทน

การจะซื้อหาเครื่องเรือนไปไว้
ใช้ในบ้าน ไม่ว่าจะไปตกแต่ง
หรือใช้สอยนั้น นอกจากจะดูตัว
เครื่องเรือนที่จะซื้อแล้ว ยังต้อง
พิจารณาลักษณะนำไปตั้งไปวางด้วย
ว่า มีลักษณะเป็นอย่างไร เมื่อเอา
เครื่องเรือนชิ้นนั้นไปตั้งแล้วจะ
เหมาะสมหรือไม่ สีสันกลมกลืนกับ
สถานที่หรือไม่ ประโยชน์และความ
จำเป็นจะต้องใช้นั้นอยู่ถูกจุดหรือยัง
เหล่านี้เป็นต้น

มีฉะนั้นหากซื้อไปแล้วเกิดไม่
เหมาะสมก็จะเป็นปัญหาขึ้นมาได้ □

กมล นายาวัดนะ

รถเก็บขยะไฟฟ้า

ขยะตามถนน ซอกซอยเล็กๆ น้อยๆ มักจะเกิด
ปัญหาารถเก็บขยะใหญ่เข้าไปเก็บลำบาก เดียว
บริษัทเยอรมันประดิษฐ์รถเก็บขยะแบบใหม่ขึ้นมา
เป็นรถใช้พลังงานแบตเตอรี่ ไม่มีเสียงรบกวนหรือ
ไอเสีย และประหยัดอย่างน่าทึ่ง ระยะทางหนึ่ง
กิโลเมตรจะใช้พลังงานไฟฟ้าเพียง ๑.๕ เฟนนิกเท่านั้น
ถ้าใช้แบตเตอรี่ที่มีไฟฟ้าเต็มใช้กำลังได้สำหรับ
ระยะทาง ๑๐๐ กิโลเมตร และรถแบบนี้เหมาะสำหรับ
การขับแบบเดินๆ หยุดๆ อีกด้วย □

รถเล็กสี่พระยา -สามย่าน -สยาม-สุรวงศ์

ในระหว่างชั่วโมงที่รถวิ่งเข้าและป้ายของวันทำงาน ผู้คนแถวสี่พระยาทยอยขึ้นรถเมล์สาย ๑๖, ๑๘ หรือ ๓๖ อย่างกระตือรือร้นเพื่อไปให้ถึงสำนักงานให้ทันเวลา หรือผู้คนจากสยามสแควร์ที่ปรารถนาจะถึงท่าเรือสี่พระยาเพื่อข้ามฟากกลับบ้านให้เร็วที่สุด จะรู้สึกยินดีอย่างหนึ่งที่เห็นรถโดยสารเล็กวิ่งเข้ามาจอดเทียบใกล้ป้ายรถเมล์

เขาและหล่อนจะขอมติเพิ่มจากค่ารถเมล์ ๒๕ สตางค์ เพื่อขอความกระตือรือร้นจากการรอ และเห็นความแน่นของรถเมล์ทั้งสามสายที่มีจำนวนไม่พอบริการ

ถูกแล้ว รถเล็กจะบริการได้ฉับไวกว่า

“โอ๊ย สาย ๑๖ กว่าจะมาสักคัน รอเป็นสิบๆ นาที เมื่อก่อนฉันต้องเม็ตขาว แน่นอย่างนั้นยังปล่อยรถน้อยอีกนะ

ถึงที่ทำงานสายบ่อยๆ เพราะมาที่แน่นอน ชนไม่ได้ หงุดหงิดเขี้ยว มรลเด็กมาวิ่งอย่างงี้ ค่อยยังชั่วหน่อย”

สตรีสาวประจำสำนักงานย่านสยามสแควร์นั่งหนั่งคุยกับจตุรัสในเช้าวันหนึ่ง เมื่อโดยสารไปพร้อมกันในรถปิคอัพที่ตีสันส่เลื่องสดจากท่าเรือสี่พระยา

ที่ใกล้ท่าเรือ ชายฉกรรจ์ ๒-๓ คน ชะมັกเข้มน้ำหน้าท่ปล่อยรถโดยสารเล็กเหล่านั้นให้เหมาะช่วงเวลา และอีกจุดหนึ่งท่หน้ากรมตำรวจ ด้านถนนอังรีตนังต่เด็กหนุ่มอีกนายหนึ่งก็จจะประจำอยู่ในหน้าท่เดียวกัน

“ก๊วกันอยู่ทั้งหมด ๒๐ กว่าคันครับ” โชเฟอร์หนุ่มคนหนึ่งคุยกับจตุรัส

“วันหนึ่งผมก๊วเป็นสิบเที่ยวละครับ”

“ครับ รถผมเอง เสียให้นายท่าเขา ๓,๐๐๐ เป็นแป๊ะเจี๊ยะ แล้วทุกวันท่มาวิ่ง ก๊ววันละ ๓๐”

เขาอธิบายถึงวิธีเข้ท่ามาหากินแถบนี้ และเมื่อจตุรัสเอ่ยถามอย่างพาซื่อว่า โฉนดขอมจะเสียค่ากินฟรีถึง ๓,๐๐๐ หากให้บริการปล่อยรถ การจ่ายรายวันน่าจะเพียงพอ

“โอ้คุณ นายท่าก๊วต้องจ่ายให้ตำรวจครับ สองโรงพักเลย ทั้งบางรัก และปทุมวัน”

และนี่เอง คือใบเบิกทางของกิจการรถเมล์เล็กที่ ไม่ได้รับสัมปทาน กลางกรุงอีกหลายสาย □

ระวางถูกโกงน้ำมัน

ราคาน้ำมันกำลังจะขึ้น นอกแล้วเจ้าของรถหลายคนอาจรีบเลยจรดเข้บมเพื่อเติมให้เต็มถึงก่อนจะต้องควักจ่ายในราคาที่สูงขึ้น ทงๆ ทาน้ำมันยังเหลือสักครึ่งถัง

เจ้าของรถคันโต ท่นักันมาหลายคนกำลังคุยกันอย่างออกรสพลางหันไปส่งเด็กว่า “เต็ม” หรือ “๑๐๐ นิง” พร้อมยื่นก๊วแจให้ แล้วก็หันมาคุยกับคนท่มาด้วยกัน

เมื่อรับก๊วแจกัน จ่ายเงินแล้วออกรถไปท่นที่ โดยไม่มองเข้มน้ำมัน อาจต้องงนงท่น้ำมันรถจะหมดในครั้งต่อไปเร็วกว่าท่นกไว้มาก

หากท่านเคยพบปัญหานี้แล้วกรัไว้เถอะว่า บม้น้ำมันที่ทานไปใช้บริการได้โกงท่านเข้แล้ว

เจ้าของรถหลายรายท่เคยมีประสบการณ์แบบน ดังอุทธรณ์กันให้เข้แจ้งแะ

“ผมไม่ท่นหันไปมองตอนเติมน้ำมันเต็มหรือก พอจ่ายต่งก็ร้อยนิง ก็ดูเข้มน้ำมันไม่เห็นมันชนเลย ผมก็ลงจากรถไปร้องเอากับเด็กว่า เต็มยังงิ ลูกผมท่นอยู่ยในรถก็บอกว่ เห็นตัวเลขท่แทนชนแะ ๕๐ พอผมโวย เด็กมันก็ยกสายมาเติมให้อีก ๕๐ แล้วพดหน้าตาเดะว่ เอาครบแล้ว น้ถ้าผมไม่กล้าโวยก็ถูกโกงแะไป”

“ยังกว่านั้นอีก ท่ผมเจอ มันไม่ลบราคาท่คนเก่าเขาเติมเอาไว้เสียค่าโง่ไปฟรีๆ หลายสิบบาทเลย เถียงมันไม่ท่น กราวหลังต้องระวาง” □

“ถึงร้อยรสบุปผาสุมาลัย...”

วันนี้เป็นอะไรไม่ทราบ ให้
ตะหงิดๆ คิดถึงน้ำหอมขึ้นมาใจจะ
ขาด เกิดความปรารถนาอย่างแรง
กล้าที่จะเดินเข้าไปในร้านสรรพสินค้า
หาซื้อสักแห่งหนึ่ง ตรึงเข้าไป
หาแผนกน้ำหอม แล้วปล่อยให้พนักงาน
งานสาว ๆ สวย ๆ แข่งกันขายโดยเอา
น้ำหอมกลิ่นต่างๆ ใหม่ ๆ มาให้ลอง
ดมเล่น

อ้อ...รู้สาเหตุแล้วปฏิกิริยาจาก
น้ำท่วมซึ่งเน่าอยู่ทั่ว กทม. นั่นเอง
คิดได้แล้วก็เออมมือไปหยิบขวด
โคโลญ ๔๗๑๑ ข้าหลวงเก่าผู้ซอสดัย
มาลูบมือลูบหน้าให้ชื่นใจยามไร้อากาศ
ไปพลางก่อน

มีเรื่องข้าค้างรุ่งตั้งแต่สมัยคุณ
ปู่คุณย่าเล่าให้ฟังตกทอดกันมาว่า รด
ขนขะของเทศบาลเมืองโคโลญกัน
หนึ่ง เจ้าของเกิดมีอารมณ์ขันแบบ
ไหนไม่ทราบ ไปขอตีทะเบียนรถขะ
ของตัวหมายเลข ๔๗๑๑ ได้แล้วก็
ออกวิ่งเล่นเก็บขะทั่วเมืองเป็นการ
เอิกเกริก

แต่บริษัทผลิตน้ำหอมไม่ยกเห็น
ด้วย

พูดก็พูดเถอะ เมืองไทยใส่น้ำ
หอมยาก อากาศร้อนความชื้นสูง
ฝนตลบ ควันท่อไอเสียคลุ้ง ฯลฯ

อดส่ายหลังทนชอบน้ำหอมปารีส
อย่างดี แพงหืออ ค่อย ๆ บรรจงและ
ตามจุดยุทธศาสตร์อย่างประหยัดที่
สุดแล้ว เดินออกจากบ้านยังไม่ทัน
ถึงปากซอยเลย มาตามโรซ่าก็กลาย
สภาพเป็นมาตามโรซ่าไปเสีย

แถมยังหาซื้อยากเสียอีก
ไม่ว่าไม่มีขายนะ มี...แต่
ประเภทอื่นโรงไม่ยอมลาทางนั้น ถ้าม
หาที่ไรมีแต่ ‘เจอเรอเวียง’ (Je
reviens) ‘อินทิเมท’ (Intimate)
หรือ ‘ทาบู’ (Tabu) เป็นประจำ
ถ้าเป็นคารากังก็เทียบเท่า สมบัติ
อริญญา หรืออาวนา ชนะจิต

เรื่องของเธอเรื่องไม่ใช่อะไรหรอก
มีน้ำหอมออกใหม่สู่ท้องตลาดทีเดียว
พร้อมกันสองกลิ่น ของ ‘มาร์แชลล่า
บอร์เกเซ’ เจ้าหญิงในวงการเครื่อง
สำอางค์ของอิตาลี (Princess Mar-
cella Borghese)

รู้แล้วก็ความโลภ อยากได้มา
ดอมดม แต่ไม่ทราบว่าจะไปหา
จากไหน มาตามเลขคุณ

กลิ่นแรกชื่อ ‘อันดีอาโม’ (An-
diamo) แปลตรงๆ ก็ได้ว่า ‘ไปกัน
เถอะ’ (ไม่ทราบไปไหน ถ้าอยากจะ
รู้จริงๆ เห็นจะต้องถามคุณฟาริดา
เพราะเธอคนดีเรื่องศัพท์แสงเครื่อง
สำอางค์) สำหรับกลิ่นอายนั้น นับ
ว่าคล้ายกลิ่นดอกส้มยามลมโชยมา
จากชายป่า

ส่วน ‘เฟี่ยมม่า’ (Fiamma) ซึ่ง
แปลเป็นภาษาอังกฤษว่า Flame คือ
‘เพลิง’ หรือ ‘เปลวไฟ’ นั้น เขาว่า
สกัดมาจากไม้จันทร์และดอกไฮยา
ซินซ์ (Hyacinth) ผสมกันแล้ว ‘หอม
กลิ่นกรุ่นกรุ่น’ ที่เดียว

โอมาเร่ คายัม กวีปราชญ์ชาว
เปอร์เซีย ปลายสมัยคริสต์ศตวรรษที่
๑๑ ได้เคยกล่าวถึงกลิ่นหอมของดอก
ไฮยาซินซ์ไว้ว่ากันว่า ถึงแม้ทางเนอ

ทั้งตัวเราจะมีเหลือแต่ขนมบังเพียง
สองก้อนเท่านั้น ก็ให้ขายไปเสียก่อน
หนึ่ง แล้วเอาเงินที่ได้มานั้นไปซื้อ
ดอกไฮยาซินซ์มาดม

“เพราะกลิ่นหอมของดอกไม้
จะหล่อเลี้ยงวิญญาณของเราให้ชุ่ม
ชื้นได้” ท่านว่า

ฟังดูเถอะ...แล้วจะไม่ให้เกิด
กิเลสให้หรือ

พูดถึงเรื่องน้ำหอมและดอกไม้
แล้ว นี่ก็ถึงเมื่อ ๒-๓ ปีก่อน ใน
เรือน บดท. จากเชียงใหม่จะกลับ
กรุงเทพฯ เกิดไปนั่งติดกับหม่อม
อเมริกันนักท่องเที่ยว สนทนาปรา
สรัยกันมาตามทาง แก่เลี้ยววิสาสะ
แอบถามว่าใส่น้ำหอมอะไรนะ หอม
จืดเลย กลิ่นหอมจากปารีสหรือ

เล่นเอง เพราะไม่ได้แตะ
ต้องขวดน้ำหอมมาเป็นเวลาหลาย
อาทิตย์แล้ว กว่าจะถึง ‘บางอ้อ’ ต้อง
รับขอโทษแล้วว่าเสียใจมาก ไม่ทราบ
ว่าภาษาฝรั่งเศสเรียกชื่ออะไร

ว่าแล้วก็รีบแก้ห่อพกที่เก็บกล้วย
ไม้ป่าประคองมาแต่แม่สะเรียงออก
มาอวด แล้วอธิบายให้แกฟังว่า

ภาษาไทยเราเรียกว่า ‘เอื้องแซะ’

เมืองเถื่อนยังไม่เปลี่ยนแปลง

หญิงชาวบ้านที่บักชไต

ทุกคนเฝ้าดูมากกว่าครึ่งปี นับตั้งแต่รัฐมนตรีช่วยว่าการมหาดไทยคนหนึ่งได้ลงไปบักชไต และให้คำมั่นสัญญา ทั้งต่อหน้าทชมชน และโดยผ่านสื่อมวลชน ประชาชนทั้งหลายทั้งปวงก็หวังว่าเขาพูด แสดงวาทีถึงความสามารถจหาญ และความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับสถานการณ์ในบักชไตนั้นจะเป็นผลดี

ก็โดยที่ก่อนหน้านี้หลายคนพูดว่า บักชไตเหมือนกับบ้านนอกแห่งหนึ่งของเขา ยศและตำแหน่งที่น่าหาหาของเขาก็ดูเหมือนว่าจะได้มาจากการที่เขาเป็นคนเหี้ยมหาญแห่งบักชไต

รัฐมนตรีช่วยว่าการมหาดไทยคนแรกนั้น เป็นที่รู้จักมักคุ้นกันดีกับฝูงลูกขนานนามว่าขุนโจรคนหนึ่ง ซึ่งภายหลังการลงไปบักชไตของเขาแล้ว บุคคลนั้นก็ได้นำสมัครพรรคพวก พร้อมด้วยอาวุธที่ใช้ในราชการสงครามเข้ามอบตัว

จำเป็นต้องกล่าวถึงสักเล็กน้อย เกี่ยวกับการตีความว่าผู้ที่เขามอบตัวต่อทางการพร้อมด้วยอาวุธร้ายแรงนั้น เป็นบุคคลที่มีความบริสุทธิ์หรือไม่ เรืองนฤกกล่าวว่าขงู้กันมาก ด้วยว่าแม่เวลาจะล่วงเลยมาแล้ว ทางมหาดไทยเองก็มิได้แสดงสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้เป็นที่ปรากฏแก่คนทั้งหลาย ตามกระบวนการความยุติธรรม มันเกี่ยวพันต่อไปอีกว่าการเป็นโจรแล้วเขามอบตัวต่อทางการเมื่อจมนตรอกนั้น กลับกลายเป็นผลดี เพราะจะไม่มีผลอะไรเลย ชาวทางการยังให้สิทธิหลายประการที่คนดี ๆ ไม่เคยได้รับ นั่นคือการจัดส่งทุกสิ่งทุกอย่างไปให้เพื่อประกอบอาชีพ แม้กระทั่งแทรกเตอร์ เครื่องสูบน้ำ พืชพันธุ์ต่างๆ และรวมกระทั่งมอบอาวุธให้อีก

ถ้าหากจำไม่ผิด รัฐมนตรีช่วยว่าการมหาดไทยคนนั้นได้กล่าวไว้ในหลายครั้งที่เขาว่า เขาจะจัดการให้สถานการณ์เป็นปกติได้ภายในเวลาไม่เกิน ๓ เดือน

ในที่สุด หลังจากที่เขาได้กล่าวด้วยคำอันมีน้ำหนักแต่เบาหวิวในความเป็นจริงแห่งการปฏิบัติแล้ว เหตุร้ายต่างๆ ก็เกิดมากขึ้นเรื่อยๆ การก่อวินาศกรรมของคณรัยักที่มากขึ้น เนื้อใหญ่ใจความก็คือการจับตัวบุคคลไปเรียกค่าไถ่อย่างเปิดเผย การเรียกค่าคุ้มครองจากคนทำมาหากินทั้งที่พอจะมีฐานะดี และครูผู้สอนหนังสือ การปล้นสดมภ์ทั้งในเวลาแสงสว่างเขื่อนฟ้า และขณะค่ำมืด

ความผันผวนต่างๆ มีมากมายก่ายกอง ทั้งที่ปรากฏเป็นข่าว และไม่เป็นข่าว บรรดาครูทั้งหลายพร้อมใจกันปิดโรงเรียนมากกว่าสองครั้ง สถานะเช่นนั้นเคยมีมาแต่ยุคที่อยู่ระหว่างสงครามเท่านั้น แต่ในบัดนี้ มันกลายเป็นเรื่องธรรมดา ด้วยพวกเขาไม่แน่ใจว่าความปลอดภัยของตน และของเด็กๆ ทั้งหลายจะถูกรับรองโดยใคร

เรื่องทำนองนี้ควรจะเป็นปัญหาใหญ่ ใหญ่มากทีเดียว เพราะเมื่อคนทั้งหลายเขารู้สึกว่าการมีชีวิตอยู่ได้เป็นไปตามปกติอย่างถูกต้องในครรลองของมัน เขาก็ชอบที่จะสนับสนุนในรัฐบาลผู้บริหารประเทศ แต่ทุกครั้งที่บุคคลระดับรัฐมนตรี หรือแม้แต่นายกรัฐมนตรีพูดออกมา ดูเหมือนว่าเขาจะรู้จักประโยชน์ที่คล้ายๆ กันอยู่เพียงอย่างเดียว คือ 'สถานการณ์ได้คลี่คลายไปในทางที่ดีขึ้น' หรือ 'การ

ปราบปรามเป็นผล' หรือ 'ปัญหาภัยได้ไม่ใช่เรื่องที่น่าเป็นห่วง'

แต่ตามความเป็นจริงแล้ว คนบักย์ได้ทั้งหลายต่างก็รู้ดี มันไม่เหมือนกับเมื่อตอนที่นายกรัฐมนตรีคนนี้เป็นเพียงนักหนังสือพิมพ์คนหนึ่ง และเดินทางไปเพื่อแสดงโชนให้คนทางโน้นดู

การทําศึกสงครามในเรื่องรามเกียรติ์ตอนต่างๆ และการใช้วาจาในขณะที่สวมหัวโชนอยู่นั้น ต่างกับความเป็นจริงมาก

ในที่สุด ภาระและความรับผิดชอบ รวมทั้งการตัดสินใจในการจัดการเกี่ยวกับปัญหาทางบักย์ได้ตกอยู่กับผู้ดำรงตำแหน่งแม่ทัพภาคที่ ๔ ซึ่งในสมัยหลังการปฏิวัติปี ๑๖ ใหม่ ๆ นั้น บุคคลผู้นี้ถูกกล่าวถึงในทำนองมีส่วนพัวพันกับความชั่วของข้าราชการหลายประการ จนถึงกับมีการประณามกันในชุมชน เมื่อมีการประท้วงของบรรดาครูครั้งแรกตอนปลายปี ๒๕๑๑ ว่าเขาเป็นเจาหนาทระดับสูงที่เลียดโจร หรือเจาหนาทระดับรองลงมาที่เป็นลูกสมุนของเขาเลียดโจร

จริงอยู่ ถ้ากล่าวเช่นนั้นอาจจะเป็นการกล่าวลอยๆ ก็ได้ แต่ถ้าหากไม่มีมูลความจริงอยู่บ้างแล้ว ใครเล่าจะกล้าขึ้นไปประณามกันอย่างเปิดเผยเช่นนั้น

แล้วเมื่อมาถึงตอนนั้น กลับปรากฏว่ารัฐมนตรีช่วยว่าการมหาดไทย และแม่แตรัฐมนตรีว่าการมหาดไทยเอง กลับกล่าวยกย่องสรรเสริญบุคคลผู้นั้นอย่างสนกปาก ว่าเขาได้ทำการปราบปรามอย่างดี มีความสามารถมาก

แต่ความเป็นจริงก็ดังที่ปรากฏอยู่ทุกวันนี้

เหตุการณ์ร้ายแรงยังไม่เปลี่ยนแปลงอะไรเลย ไม่ว่าจะมีโจรเข้ามาจับตัวต่อทางการสักเท่าใด กอ.รมน. จะใช้เงินไปในการเลี้ยงดู ให้เบียดเบียน แก่พวกโจรที่กลับใจเข้ามาจับตัว เป็นเงินมหาศาลสักเท่าใด การจับตัวเรียกค่าไถ่ การเรียกค่าคุ้มครอง การปล้นสดมภ์อย่างอุกอาจก็มีอยู่เรื่อย ๆ เรียกได้ว่าทุกวันนี้

สมาชิกสภาผู้แทนอันทรงเกียรติมิได้พูดถึงเรื่องนี้อย่างจริงจัง ด้วยเหตุว่าการมีชีวิตอยู่ของเขา ก็ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของพวกโจรทั้งหลายเช่นเดียวกับประชาชนทั่วไป

ในตอนนั้นไม่มีใครหวังอีกแล้ว ว่าผู้ที่สามารถแก้ปัญหามันได้นั้นจะเป็นใคร อดีตโจร หรือรัฐมนตรี หรือนายกรัฐมนตรี เพราะบุคคลต่างๆ ที่กล่าวมานั้นล้วนแต่เฝ้าเกาะในทางการเมืองการพูดด้วยกันทั้งสิ้น

ความจริงในขณะนั้นก็คือ ทหารได้เข้าไปร่วมปราบปรามโจร ทำศึกทำสงครามกับพวกโจรร่วมกับตำรวจใน ๓ จังหวัด ที่มีที่ท้าวพร้อมจะสูญเสียไปให้โจรเสียแล้ว แต่ถึงแม้ว่าในกาลก่อน พวกโจรจะขยายกับบรรดาทหารมากกว่าตำรวจอย่างไรก็ตาม มาถึงวันนี้บัดนี้พวกโจรเหล่านั้นไม่เกรงกลัวอะไรอีกแล้ว ไม่กลัวใครทั้งนั้น

เมื่อ ๓ จังหวัด ถูกเสริมกำลังอย่างหนาแน่น แบบประกบตัว พวกโจรก็ถอยร่นขึ้นมา สร้างเสริมกำลังในจังหวัดใกล้เคียงมากยิ่งขึ้น

การกระทำอันทำทลายได้เกิดขึ้นในตอนกลางวัน เมื่อวันเสาร์ที่ ๑ เดือนพฤศจิกายน นี้ โดยที่พวกโจรปิดถนนสายเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดปัตตานี และสงขลา ในเขตที่เคยกล่าวกันว่า คนของแม่ทัพภาค ครอบความเป็นใหญ่อยู่ที่นี่ ยึดครองโดยสารและรถส่วนตัวมากกว่า ๒๐ คัน ปลดทรัพย์สิ้นเงินทองของทุกคน แล้วจับตัวบางคนไป

วันรุ่งขึ้น สองแม่ลูกชาวสวนยางถูกยิงตาย ขณะที่ทำการกรีดยางอยู่

ทั้งสองถูกยิงตายเพราะวิ่งหนี

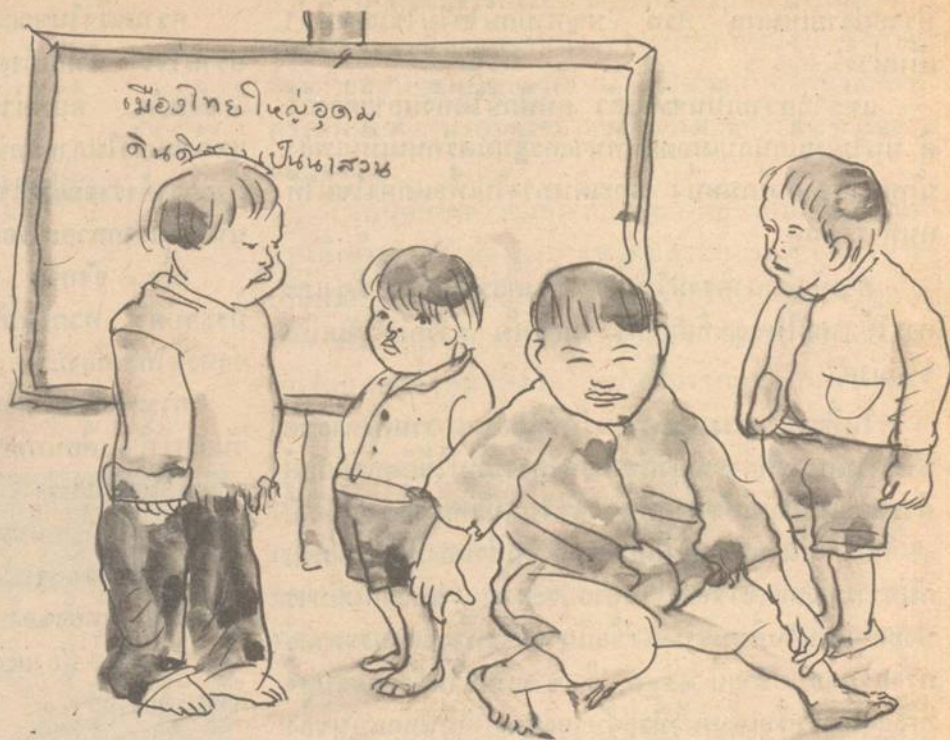
แม้แต่ข้าवरองของ 'จตุรัส' หรือข้าवरองของทางการแห่งรัฐบาลนั้นก็ไม่มีโอกาสรู้ได้ดกกว่า คนที่ยิงสองแม่ลูกตายนั้นเป็นใคร แต่ญาติพี่น้องและเพื่อนบ้านของเขาเรารู้ดี เพียงแต่ไม่กล้าพูดออกมาเท่านั้น เพราะการที่คนสองคนได้ตายไป โดยได้รับค่าทำขวัญบ้างเล็กน้อย อย่างเงี้ยบๆ นั้น จะดีกว่าที่ทําทาปอกโป้ง แล้วคนนั้นก็ตายตามไปอีกมากนัก

เมื่อวานนี้ วันน และวันพรุ่งนี้ รัฐมนตรีว่าการมหาดไทย รัฐมนตรีช่วยว่าการทั้งสองคน แม่ทัพภาคที่ ๔ และอาจจะรวมทั้งนายกรัฐมนตรี ก็คงพูดถึงสถานการณ์ที่ตึงเครียดของจังหวัดบักย์ได้อีก แต่คนทนนเขาไม่สนใจแล้วว่า ใครจะพูดอย่างไร ด้วยคำพูดยโสโอหัง หรือเล่นลิ้นอย่างไร

เพราะว่าตอนนั้น เขา รอที่จะให้มันกลายเป็นเมืองเดือนอย่างเต็มที่ แล้วจะเข้าไปรวมกลุ่มกับพวกโจรด้วย เพราะฉะนั้นการเป็นกบฏหรือให้รัฐบาลมาช่วยเหลือแล้วในที่สุด อะไรๆ มันอาจจะคิดกันถ้วน

หลายคนก็เข้ามาความเข้าใจเรื่องนี้ รังบักปัญหา และการแก้ปัญหานั้นทางบักย์ได้ แต่เขาไม่กล้าแสดงตัวออกมา เพราะไม่แน่ใจว่า ระหว่างโจรที่อยู่ในป่ากับพวกที่เป็นเจาหนาทชั้นสูงสุดของรัฐบาลนั้น ฝ่ายไหนจะอันตรายแก่ตัวเขากว่ากัน

นิทรรศการคนยาก

เป็นยุคที่คนจนมากขึ้น จวนๆ
จะเป็นกองทัพ ปลดแอกความยาก
ลงได้ คนรวยก็ยังไม่ค่อยจะยอมรับ
ความจริง ใครพูดถึงชาวไร่ชาวนา
กว่าเป็นแดง เป็นซ้าย ใครตีเจ้าหน้าที่
ของรัฐว่าไม่ซื่อตรง ก็หาว่ากระด้าง
กระเดื่องเป็นศัตรู ถ้าเช่นนั้นก็ต้องดู
ซ้ สักกลางเมืองเป็นเรื่องที่เลียงไม่
ได้ จะเกิดขึ้น เป็นไปเอง นักปลุก
ระดมก็ต้องม軒 มาได้เพราะเนื่อง
ด้วยความยากความจน

คนเริ่มแตกแยก รวมกันไม่ติด
ชมรมคิดว่าทุกคนจะตระหนักถ้าเรา
ทำนิทรรศการชนบท เอาความจริง
ออกมาตีแผ่ ว่ามีการเอาเปรียบกัน
มาก เราจะถ่ายภาพ ลำดับเรื่อง ให้
เห็นภาพเด็กๆ ในโรงเรียน ที่เสื้อผ้า
ไม่มีจะพันตัว พักบนองมีกางเกงตัว
เดียวใส่ผลัดกันมาเรียน หิวเขากิน
ซอเล็ก ขาวๆ นมเป็นผงเหมือนแป้ง
ทบนเป็นแท่ง นั่นก็ไม่มีใครจะปฏิเสธ
จตุรัส ๕๐

เสรีได้ ครูก็จ่ายเงินเดือนเป็นค่าขนม
ให้เด็กเพราะทนดูไม่ไหว โกลเมือง
โกลผู้ใหญ่เงินเดือนไม่ค่อยขึ้น ใครๆ
ก็นักว่าอยู่บ้านนอกกลางดง มีเงิน
เดือนมาก ก็ไม่รู้จะไปซื้ออะไร เก็บ
ออมได้มากกว่าครูในเมือง

เราจะให้เห็นว่า เวลาพักกลาง
วัน เด็กๆ เบ็บข้าวกินเปล่าๆ ไม่มีกับ
ส่วนนักปฏิรูปการศึกษาในกรุงซี
ประชุมสัมมนาในที่โรงแรมใหญ่ๆ
แจกขนมบั้ง เนย พลังข้าวเลื่องดูกัน
ว่าใครกินเป็นหรือเปล่าอาหารฝรั่ง
ชูปชดกัน เนื้อทอด ทอยมากับผัก
บั้นหน้าเป็นคนสำคัญ พุดจาแต่ง
ถ้อยคำ เสื้อผ้าที่สวมแพงลิบกรีด
กราชวอดกัน

เด็กเอ๋ย ทำไมหนูกินข้าวเหนียว
เปล่าๆ ไม่มีกับ
เมื่อเช้าเบ็บมันไม่ใช่
เด็กนอนมแมเบ็บตัวหนึ่ง ปาก
แบนๆ งามๆ ทำให้อูเหมือนกับมัน
ขม ร้องด้วยเสียงพรั่วๆ ไม่แผด

แหลมแข่งกระด้างเหมือนสัตว์อนๆ
ท้องข้อยต่ำ เดินสาย ไม่กระโดดกระ
เดก ทุกคืนมันออกไขสีขาวเปลือก
บางเฉียบผุดผ่อง เข้าตรูปลูกให้เด็ก
น้อยรีบไปตรงที่เบ็บเคยนอน ไขกลม
เกลี้ยงเสียดกว่าสังคิน นั่นคือกับข้าว
มอกลางวันของเขาเพียงอย่างเดียว
แต่เมื่อเช้านี้ แม่เบ็บไม่มีไข่ เด็ก
น้อยก็ต้องกินข้าวเปล่าๆ

ในเมืองเรากินทั้งกินข้าง ใน
ถิ่นกันดารไม่มีอะไรกินได้เลย เรา
จะให้เห็นภาพชีวิตประจำวันของ
เด็กๆ เหล่านี้ เติบโตขึ้น ไปสู่ท้อง
ไร่ท้องนา ผลิดอาหารส่งไปให้คน
ในเมือง จนที่สุดสุดลมฟ้าที่แปรปรวน
ไม่ไหว

ที่สถานีขนส่ง ที่สถานีรถไฟ
คนชนบทเหล่านี้ใส่หมวกเก่าๆ กระ
เป่าใบเล็กๆ กล้ามเนื้อเป็นมัดๆ แสดง
ความทรนทน แต่ไม่มีโอกาสใช้
หรือไม่ก็ผอมโซ เข้าสู่เมืองกรุงมอง
เห็นตึกมากมาย เขาก็ตาโต ตันตลัง กับ

ชีวิตแบบใหม่ที่เต็มไปด้วยขวดยาน
เครื่องยนต์ จนเขาไม่อาจจะข้าม
ถนนได้ง่ายๆ

ที่พักอยู่ที่ไหน เราจะให้เห็น
ภาพเขานอนอยู่ตามป้ายรถเมล์ ตาม
ซอกมมตึก หรือวัดซึ่งไม่มีห้องว่าง
และไม่ต้อนรับคนแปลกหน้าเข้ามา
แล้ว หลังจากพวกเรื่อนจรจัดมาก่อ
ความเดือดร้อน ครั้นแล้วคนของเรา
ก็พบสลัม ปลูกเพิงด้วยลังไม้ สังกะสี
ผุๆอาศัยอยู่จนคร่ำเหม็นโคล เป็นที่
อาศัยของยุง มากจนต้องกางมุ้งกิน
ข้าว และห้องครัวห้องนอนของทุก
คนอยู่ในห้องเดียวกัน ที่เขื่อนเท่านั้น
ที่เขาพอจะฟังได้ ฝาของไว้ รุงขึ้น
ก็ออกเดินทางทำตามตึก ก็ล้วน
เป็นห้องกระจุก โต๊ะใหญ่ๆผู้คนแต่ง
ตัวดี ส่วนเขาไม่มีแม้แต่สารรูปพอ
จะเป็นคนใช้

มีป้ายกระดานแผ่นติดอยู่หน้า
ร้านบางแห่ง รับสมัครคนพับถุง ผู้
ช่วยคนทำอาหาร คนสวน ชายขนม
รายได้เดือนละ ๑๕๐ หรือ ๒๐๐ ต่อ
ท้าย คนของเราเข้าไป พบว่ามีคน
มาสมัครหลายคนแล้ว เขาซอโรไว้
ให้มารอดูข่าว ว่าใครจะสมควรได้
ก่อน ใครจ่ายเงินบริการ หรือยอม
หักเงินเดือนมากที่สุด เขาก็จะได้
งานไป

คนของเราไปเป็นกรรมกร ผู้
หญิงไปเป็นโสเภณี นางนวด เป็น
คนรับใช้ ดังหนึ่งเกิดมาเป็นทาส
อย่างไรก็อย่างนั้น นิตสันการของ
เราจะออกมาในรูปนี้

‘ผมเดินทางไปด้วยภาพตามที่
ลำดับเรื่องให้แล้วครับ’

‘สำเร็จตามแผนใหม่’

‘ผมไม่แน่ใจครับ’

‘เริ่มต้นถ่ายจากไหน’

‘โรงเรียนในหมู่บ้านกลางดงลึก
ทุกคันดาร์ มองไปรอบๆมีแต่ความ

แห้งแล้ง’

‘พระอาทิตย์ส่องมา สีทองอ่อน
จางจับโตะเล็กๆที่เด็ก ๆ นั่งเรียน

‘ภาพต่อไป’

‘กรีนพอสายเข้า แสงแดดนั้น
ก็ยังคงอยู่ที่โตะ ทั้งๆที่พระอาทิตย์
โด่ง แต่เพราะหลังการวิ่ง แดดจึง
ลอดลงมา

กระดานดำแขวนอยู่ที่เสา มี
อักษรสีขาวที่ยังไม่ได้ลบ เขียนไว้ให้
เด็กหัดอ่านหัดท่องเมื่อวันวานว่า
เมืองไทยใหญ่อุดม ดินดีสมเป็นนา
รวม’

‘นาสวน นาสวน ภาพต่อไป’

‘ภาพเด็กๆมากันแล้ว เบ็ดฟง
กลมๆ เพราะกระดุมเสื้อ ไม่มีสักเม็ด
กระดานชนวนแตกๆ เหลือขนาดฝ่า
มือออกมา พร้อมหนังสือเก่าๆออก
จากชายป่ามาสู่โรงเรียน

ก็เหมือนเด็กๆทั่วไป คือเล่น
สนุก เตะฟุตบอลกันใหญ่ ลูกฟุตบอล
บอลกอลกระดากที่ขยำเป็นก้อนกลมๆ

‘สายมากครูเริ่มมา’

‘ทำไมให้ภาพครูมาสาย’

‘ครูอยู่ไกลหน่อย กว่าจะมาถึง
ก็สาย แต่ถึงสายครูก็ไม่เคยทิ้งโรง
เรียน

เริ่มสอน ก็อย่างอื่นๆอาหารที่
ดื่มประโยชน์ก็อะไรบ้าง มารยาท
ผู้ดี หน้าที่พลธรรม ไม่มีวิชาไหนที่
สอนให้เข้าใจธรรมชาติของควาย
กินหญ้าอะไร เลี้ยงอย่างไรจึงจะแข็งแรง
ได้นาคี’

‘วิเศษมาก ภาพต่อไป’

‘พระตักลงเพลจากวัด เด็กๆ
หยุดพัก’

‘กินข้าวเปล่าๆ ไม่มีกับ เบ็ดไม้
ไข่ ถ้าวินันเด็กมีกับก็ให้เขาออก
แล้วถ่ายข้าวเปล่าๆมา เพื่อจะให้ได้
ภาพที่เร้าใจ เพราะอะไรที่ตักนั้นดี
อยู่แล้วไม่เป็นไร ส่วนใหญ่ที่ยังบก

พร่อง เราต้องพูดถึงเพื่อช่วยกันแก้ไข
สำคัญที่เป้าหมายหรือจุดประสงค์
ของเรา เอา... ว่าไป’

‘ไม่ได้ถ่ายภาพข้าวเปล่าๆ ไม่มี
ไข่เปิดอย่างที่ท่านเล่าครับ’

‘อ้าว... ทำไม’

‘เพราะกลางวันเด็กที่นั่นเผอิญ
ไม่กินข้าว’

‘ไม่กินข้าว’

‘ครับ... ไม่มีข้าวกิน จนชิน
มานานแล้ว’

‘ถ่ายหรือเปล่า ฉันจะต้องถ่าย
ภาพเพิ่มให้เห็นภาพที่บ้านว่าเด็กกิน
ข้าวเข้า จากนั้นไปเรียนกลางวันอด
ไปได้อีกสักกี่ตอนเย็นก็ได้ ดีกว่าที่
คิดเสียอีก’

‘ผมก็ตกใจเหมือนกันที่แรก เลย
ไปดื่มน้ำบ้าน จะถ่ายข้าวมือเขาพบว่า
ไม่กินข้าวกันอีก’

‘อดขนาดไม่กิน ๒ มื้อเลย ดี
ละเป็นอันว่ากินมือเย็นมือเดียวเท่า
สะใจมาก’

‘พี่ครับ มือเย็นก็ไม่ได้กินข้าว
อีกเหมือนกัน’

‘โกหก มันจะมากไป นิตสัน
การแบบนี้คนไม่เชื่อหรอก’

‘ช่วยไม่ได้ มันเป็นเรื่องจริง
เขาอยู่ได้ตรงมอเย็นนั้นแหละครับ
เขากินกลอยแทน บางคราวกินหน่อ
ไม้ รากไม้ เพราะหัดที่ยังมีหัวกลอย
ให้เขากิน ยิ่งไปกว่านั้น’

‘เดี๋ยวก่อน ผมขอคิด ผมกำลัง
นึกว่านิตสันการของเราคนจะไม่เชื่อ
หรือไม่’

ยังไปกว่านั้นชาวบ้านที่นั่นพอรู้
ว่าจะถ่ายภาพชีวิตความเป็นอยู่ของ
เขามาแสดง เขาตกใจมากครับ เขา
ร้อง ไม่ยอมให้ถ่าย เป็นตายไม่ยอม
ว่าอาชคนบ้านอนครับ’ □

เทพศิริ สุขโสภา
จิตรัส ๕๐

นักศึกษาจีน :

แนวหน้าขบวนการปฏิวัติสังคม

เทอด ชงธรรม และ

วรรณ พรประเสริฐ แปลเรียบเรียง

พรรคพลังธรรม

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จัดพิมพ์

๓๖๑ หน้า ราคา ๑๖ บาท

นักศึกษาจีน:

แนวหน้าขบวนการปฏิวัติสังคม

แปลเรียบเรียงโดย เทอด ชงธรรม วรรณ พรประเสริฐ

นักศึกษาจีน : แนวหน้าขบวนการปฏิวัติสังคม นับเป็นหนังสือที่แสดงให้เห็นวิวัฒนาการของขบวนการนักศึกษาจีนในการต่อสู้คัดค้านต่างๆ ได้อย่างชัดเจนและมีชีวิตจิตใจ นับตั้งแต่การเริ่มคัดค้านลัทธิจักรวรรดินิยมเป็นเสียงแรกในขบวนการ ๔ พฤษภาคม ๒๔๖๒ ซึ่งเป็นก้าวแรกแห่งการปฏิวัติประชาธิปไตยแผนใหม่ของจีน จนกระทั่งการเคลื่อนไหว ๓๐ พฤษภาคม ๒๔๖๘ และเข้าร่วมสงครามปราบชนศักดินาเหนือ คัดค้านจักรวรรดินิยมหลายชาติที่หนุนหลัง การต่อสู้เรียกร้องให้ 'ยุติศึกภายในประเทศ ร่วมกันต่อต้านญี่ปุ่น' 'ช่วงชิงประชาธิปไตย' เพราะในขณะนั้นรัฐบาลก๊กมินตั๋งแทนที่จะต่อต้านและคัดค้านการรุกรานของจักรวรรดินิยมที่กดขี่และปราบปรามประชาชน

อย่างเปิดเผย กลับเร่งโหมการปราบปรามเยาวชน นักเรียน นักศึกษา ประชาชน และเร่งทำลายฐานที่มั่นปฏิวัติของพรรคคอมมิวนิสต์อย่างเอาเป็นเอาตาย ต่อมาก็เข้าร่วมในสงครามต่อต้านญี่ปุ่นจนสามารถขับไล่จักรวรรดินิยมผู้รุกรานออกไปได้

แต่สันติสุขก็ยังไม่เกิดขึ้นเพราะจักรวรรดินิยมอเมริกาได้เข้ามาสืบต่อความเลวร้ายของการรุกรานต่อไป จนมีขบวนการต่อต้านต่างๆ เกิดขึ้นอีกมาก เรื่อยๆ มาถึง พ.ศ. ๒๔๘๑ ต่อไป ซึ่งเป็นช่วงที่อเมริกาเริ่มหนุนชูญี่ปุ่นให้เข้ามามีอิทธิพลในจีนอีกครั้งหนึ่ง

หนังสือเล่มนี้ ได้ให้รายละเอียดต่าง ๆ ที่สามารถมองเห็นการเคลื่อนไหวของขบวนการนักศึกษาอย่างเป็นรูปเป็นร่างควรแก่การศึกษามากทีเดียว

ในท่ามกลางการสู้รบอันยาวนานของนักเรียนนักศึกษา ซึ่งเป็นแนวหน้าต่อต้านลัทธิจักรวรรดินิยมและการต่อสู้เปลี่ยนแปลงสังคมนี้ ต้องเผชิญกับการปราบปรามนับครั้งไม่ถ้วน เกิดคดีเลือดที่โหดเหี้ยมจนเลื่องลือกันไปนอกประเทศ นักศึกษาจีนล้มตายเหมือนใบไม้ร่วง แพ้แล้วลุก แพ้แล้วลุก

แต่การถูกปราบปราม และการพ่ายแพ้แต่ละครั้งมิใช่อุปสรรคสำคัญที่จะทำให้พลังของนักศึกษาต้องถูกทำลายลงได้ มันกลับกลายเป็นเบ้าหลอมปัญญาชนปฏิวัติที่แข็งแกร่งของประชาชนชน สร้างเสริมความอดทน กล้าต่อสู้ กล้าเสียสละ และยืนหยัดอย่างถึงที่สุด ขณะเดียวกันก็ศึกษาค้นคว้าวิธีการต่อสู้ต่างๆ พัฒนาและขยายขอบเขตการต่อสู้ไปทั่วประเทศ จากการต่อสู้โดด

เดี่ยวจนกระทั่งสามารถรวมศูนย์สร้างแนวร่วมกับประชาชนทุกชนชั้น สร้างพลังที่ยิ่งใหญ่ กลายเป็นวีรกรรมที่ต้องบันทึกไว้เป็นประวัติการณ์ของการต่อสู้ของประชาชนจีน

ที่ต้องขมก็คือ หนังสือให้หลักฐานและรายละเอียดของการปราบปรามประชาชนจีนอย่างบ้าเถื่อนไว้ชัดเจน ซึ่งอ่านแล้วสะเทือนใจเป็นอย่างยิ่ง ในขณะเดียวกันก็อดไม่ได้ที่จะเชิดชูความเป็นนักสู้กระตือรือร้นของนักศึกษาประชาชนจีน ในคดีฆ่าหมู่ที่โหดเหี้ยมครั้งหนึ่ง คอคอดหมู ๓๐ พฤษภาคม ๒๔๖๘ ซึ่งมีจักรวรรดินิยมถึง ๕ ชาติร่วมกันเป็นเพชฌฆาตครั้งนั้น คือ อังกฤษ อเมริกา ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น และอิตาลี

จากการยืนยันของชาวอเมริกันที่เป็นผู้บงการคนหนึ่งได้บรรยายไว้ว่า

'เลือดพุ่งจากร่างผู้ถูกยิงติดประตูดง ๘ ฟุต ตามถนนมีผู้เสียชีวิตมาก เลือดไหลนองเต็มถนนจนฉน พวกที่ตายแล้วหน้าลูกกระบองตั้นร่างแตกขาดเป็นชิ้นๆ... พวกเราตีกระดุกเส้นเอ็นคนจีนตึงเยะ ตีสมองคนจีนแตกไป ๑๒-๑๓ คน ทบกระดุกสันหลังคนหนึ่งแตกละเอียด ทบหน้าคนแตกไปหลายคน... ขบรถจปเหล็กชนหน้ากว่าหัว ข้างบนรถมตึงบน มบนกลบรรจเต็มอัตราคล้ายรถถัง ขบเร่งเต็มทีพุ่งไปยังฝูงชน ขณะที่เราผ่านไปตบตายคาที่ ๒ คน อวัยวะส่วนใน ตับ ไส พุง พุงกระเด็นเกลื่อนตามถนน พวกที่หลบได้แต่แขนขาที่ถูกตบเสียแตก'

คดีฆ่าหมู่เป็นกรณีที่เกิดขึ้นและน่าศึกษา เพราะทหารตำรวจของประเทศจักรวรรดินิยมต่างๆ ลงมือเข่นฆ่าประชาชนจีนอย่างโจ่งแจ้ง

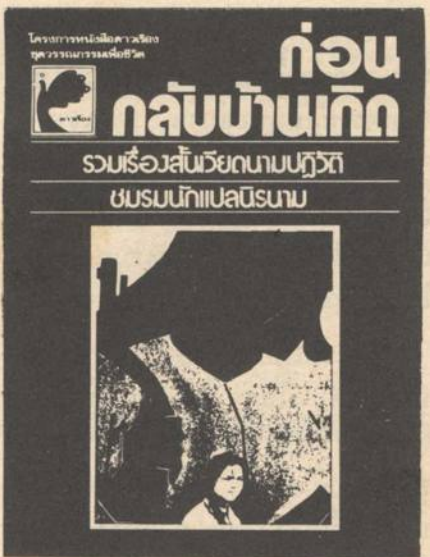
ต่อหน้าต่อตารัฐบาลจีนโดยไม่ต้อง
ซ่อนเร้นอำพรางรูปแบบใดๆเหมือน
เช่นในประเทศอื่น ทั่วๆที่เป็นผืน
แผ่นดินของจีนเอง นับเป็นเรื่องน่า
สลดใจมาก เป็นการแสดงให้เห็นได้
ชัดว่า รัฐบาลชาตินั้นไม่ว่าที่ใด
ก็เหมือนกันทั้งสิ้น นั่นคือมองที่จะ
พิทักษ์รักษาสถาบันแห่งอำนาจของ
ตนไว้อย่างเหนียวแน่น ไม่ว่าจะต้อง
แลกมาด้วยชีวิตและเลือดเนื้อของ
ประชาชนสักเท่าใด และการต้อง
เป็นสมุนผู้ซบถของจักรวรรดินิยม
ก็ตาม เป็นบทเรียนที่นักศึกษาประ
ชาชนทั่วโลกจะต้องจำไว้จนวันตาย
จะปล่อยให้จักรวรรดินิยมสมคบกับ
ชนชั้นปกครองขายชาติเช่นฆ่าประ
ชาชนของเราอีกต่อไปไม่ได้

เนื่องจากต้องเผชิญกับการปราบ
ปรามจากรัฐบาลปฏิวัติที่กมินตั๋ง
อย่างหนัก ขบวนการต่อสู้ของนัก
ศึกษาจีนจึงมีลักษณะทรหดอดทน ไม่
ท้อถอยง่ายๆ มีหลายตอนที่แสดง
ให้เห็นบรรยากาศการต่อสู้ภายใน
มหาวิทยาลัยที่ต้องเริ่มต้นกันใหม่
หลังการปราบปรามหนัก กระแสการ
ต่อสู้ต่ำลง เช่น ที่เมืองคุนหมิง เป็น
ต้น อาจจะคล้ายกับเมืองไทยหลังการ
ปราบปรามจับกุมครั้งใหญ่ปี พ.ศ.
๒๕๐๐ ซึ่งบรรยากาศทางการเมือง
ซบเซามาก ต้องค่อยๆรวบรวมกัน
ก่อตั้งขึ้นมาใหม่จนเกิดกรณี ๑๔ ตุลา
คม ซึ่งผลก็ทำให้เกิดการก้าวกระโดด
ที่สำคัญของพัฒนาการของขบวนการ
นักศึกษาจีน

นักศึกษาไทยที่อ่านจบแล้วคง
จะได้ข้อคิดมากมาย ที่สำคัญประการ
หนึ่งคือ ขบวนการนักศึกษาไทยยัง
ต้องผ่านการต่อสู้ การทดสอบและ
หล่อหลอมตนเอง คัดแปลงตนเองอีก
ยาวนาน เพื่อเข้าร่วมและเป็นแนว

หน้าขบวนการปฏิวัติสังคมในที่สุด
สิ่งที่ผ่านมารายังเสียสละไม่ได้แม้
เพียงครึ่งหนึ่งของนักศึกษาจีน □
สุวัณ รุ่งจรัส

ก่อนกลับบ้านเกิด
รวมเรื่องสั้นเวียดนามปฏิวัติ
ชมรมนักแปลนิรนาม
โครงการหนังสือดาวเรือง ๑๕๖ หน้า
๑๒ บาท

รวมเรื่องสั้นเวียดนามปฏิวัติชุด
ก่อนกลับบ้านเกิดนี้ มีเรื่องราวซึ่งอาจ
กล่าวได้ว่าใกล้เคียงตำนานแสดงวีร

ชน วีรกรรมและความโหดร้ายทารุณ
ที่เกิดขึ้นกับประชาชนในสงครามเวียด
นาม มากกว่าเรื่องอ่านเล่นธรรมดา
ถึง ๕ เรื่อง อีกทั้งยังเขียนขึ้นอย่าง
ซื่อๆง่าย ๆ เรื่องราวต่างๆ ส่วนใหญ่
เกือบไม่มีการปรุงแต่ง แต่ก็เข้มข้น
เป็นจริงเป็นจัง เป็นเรื่องของชีวิต
ของประชาชน เพื่อชีวิต เพื่อประชา
ชนอย่างแจ่มแจ้งไม่มีที่สงสัย

อย่างเรื่อง บ้านเกิด ที่อันที่ ดูก
เป็นผืนเขียน นกเป็นเรื่องของคนแก่
ที่เป็นวีรชนชาวนานักปฏิวัติ ผู้ซึ่งต่อ
ต้านทหารรัฐบาลหุ่นอย่างยอมตาย
ไม่ยอมถกบงคับให้เคลื่อนย้ายจากที่
ดิน บ้านเกิดซึ่งแกถือว่าได้รับมอบ
จากบรรพบุรุษและการปฏิวัติเขายู่
ในค่ายควบคุม หมู่บ้านยุทธศาสตร์

หรืออย่างเรื่อง ลูกชาย ที่เกิดขึ้น
ภายหลังจากสงครามครวัถูกกวาด
ต้อนเข้าอยู่ในค่ายกักกัน หมู่บ้าน
ยุทธศาสตร์ บาและเมื่อก่แทบไม่มี
สมบัติอะไรเหลืออยู่ยกเว้นนอกจากทรง
ลูกชายคนเดียวผู้ซึ่งเมื่อ ๑๖ ปีก่อน
ขณะที่พ่อแม่ยากจนแทบไม่มีผ้าพัน
กาย ทรงสามารถคลอดจากท้องแม่
รอดตายและเติบโตมาได้ ก็โดยความ
ช่วยเหลือของกองทัพประชาชน ที่
ให้ทั้งพยาบาล (ทำคลอด) ผ้าอ้อม
เด็ก และที่ดิน ๒ ไร่ สำหรับทำกิน
แก่บา จึงไม่แปลกอะไรที่บาจะเต็ม
ใจเสี่ยงภัยโทษภัยทุกสถานแลกกับ
การให้ทรงหนีไปเป็นทหารเข้าร่วม
กับกองทัพประชาชนพร้อมทั้งเงิน
ก้อนสุดท้ายที่เขาอยู่แทนที่จะให้ถูก
เกณฑ์ไปเป็นทหารของรัฐบาลหุ่น
ศัตรูประชาชน

อย่างเรื่อง บ้าชาน ก็อาจถือเป็น
สัญลักษณ์ของประชาชนเวียดนาม
ได้ในความทรหด อดทน ไม่ยอมถก
จตุรัส ๕๓

ทำลาย ไม่ยอมพ่ายแพ้ เมื่อใดก็ตาม
 ทนทานใหญ่ต้นหนึ่งถูกทำลายลงก็
 จะมีต้นชานูอ่อนงอกงามขึ้นแทนที่
 ถึงสหัสกัน หมู่บ้านชาวสตราเป็นหมู่บ้าน
 แห่งหนึ่งในป่าชานูที่ใดต่อสู่
 ปลดปล่อยตัวเองจากการกดขี่ของรัฐ
 บาลหัน ประวัติศาสตร์ของหมู่บ้าน
 นเติมไปด้วยเรื่องราวการต่อสู้ของวีร
 บุรุษ วีรสตรีของหมู่บ้านสราชน
 และ 'ฐ' ก็เป็นวีรบุรุษชาวหมู่บ้าน
 ภาภูมิใจที่สุด

ฐเริ่มงานรับใช้การปฏิวัติตั้งแต่
 เขาเป็นเด็กชายเล็กๆ คู่กับ ไม เพื่อน
 หญิงซึ่งต่อมาเมื่อเติบโตขึ้นก็ได้เป็น
 คู่ชีวิตกัน ฐกับไมร่วมกันสู้รบจนไม
 และลูกน้อยลูกศรฆ่าตายและฐถูก
 ทรมาณสาหัส ชะตากรรมของทั้งสอง
 ผลักดันให้คนทั้งหมู่บ้านลุกขึ้นต่อสู้
 ทำลายศัตรูซึ่งเป็นทหารรัฐบาลลง
 และนับแต่นั้นไมว่าผู้เต่าผู้แก่ ผู้
 หญิงและเด็กเล็กก็กลายเป็นนักรบที่
 เข้มแข็งของกองทัพประชาชน หมู่
 บ้านกลายเป็นกองกำลังปฏิวัติและ
 เกิดมีตัวแทนไมที่ตายและตัวตามร
 ช่งก้าวขึ้นเป็นนักรบรุ่นพ่ออย่างเชอ
 ได้ว่าไม่หมดสน

ต่อจากนั้น ที่กล่าวว่า สงคราม
 เวียดนามเป็นสงครามนำความสูญเสีย
 มาให้มนุษยชาติในทศวรรษนั้นมากที่
 สุดและเป็นบทเรียนราคาแพงแห่ง
 ประวัติศาสตร์เวียดนามก็ย่อมไม่ใช่
 ความจริงทั้งหมด เพราะขณะที่สง
 กรามนำความสูญเสียมาให้ ความ
 สูญเสียนั้นก็มีได้สูญเสียเปล่า และบท
 เรียนราคาแพงดังกล่าว (ซึ่งอาจหลัก
 เลี้ยงการจ่ายไม่ได้) ก็ทำให้ประชา
 ชนเวียดนามได้ได้พิสูจน์คุณค่า จาก
 มวลชนที่ยากไร้แต่อดอยากและได้รับการ
 กดขี่ เขี่ยดหยาบตลอดเวลาว่า แท้
 จริงพวกเขาเป็นประชาชนที่มีศักดิ์
 ศรัทธาและยิ่งใหญ่

ดาราวัลย์ เกษทอง

คุยเพื่อเรื่องราวหน้า

คุณครูคนใหม่

ระหว่างลูกนายทุน
 กับครูอุดมคติ

อาชีพครูได้ชื่อว่า เป็นอาชีพหนึ่ง
 ที่ผู้ยึดถือจะต้องเป็นคนเสียสละ และ
 ลดอัตราส่วนตนอยู่มาก คนเราทุก
 คนที่เกิดมานอกจากจะได้รับการเรียน
 รู้สูงต่ำต่างๆ จากพ่อแม่แล้ว ครูก็ม
 บทบาทสำคัญอย่างยิ่งยวดในการที่จะ
 ให้ความรู้และอบรมสั่งสอน

ครูระเบียบก็นับว่าเป็นครูก
 หนึ่งที่ยึดมั่นในอุดมคติ และรักรับ
 ผิดชอบในฐานะของความเป็นครู
 อย่างเต็มเปี่ยม แต่น่าเสียดายที่ผู้
 ประพันธ์เองได้กำหนดให้ครูระเบียบ
 เป็นบุคคลที่มีฐานะอยู่ในชนชั้นอันจะ
 กิน ดังนั้นเมื่อหนังสือได้ถ่ายทอดชีวิต
 ของครูระเบียบออกมาแล้ว จึงดูเหมือน
 ว่าในการที่ครูระเบียบได้รับอุปการะ
 'ลินทอง' นักเรียนที่เคยเกรงแต่กลับ
 ใจได้ และในการไปประกันตัว 'สันติ'
 ถึงสองครั้ง สามครั้งนั้น ก็เพราะ
 ครูระเบียบมีฐานะความเป็นอยู่อย่าง
 สบาย จึงมีเงินที่พอจะอุปการะ
 'ลินทอง' และประกันตัว 'สันติ'

ได้อย่างสบาย

แต่ในมุมกลับ ถ้าครูระเบียบเป็น
 ครูธรรมดาๆ คนหนึ่ง ที่ยากจน หรือ
 พอจะมีเงิน ประทับใจชีวิตของตนเอง
 ไปได้วันหนึ่งๆ เท่านั้น แต่ขี้ดมัน
 ในอุดมคติและสำนึกในหน้าที่ ครู
 ระเบียบจะสามารถทำให้ 'ลินทอง'
 กลายเป็นคนดีในอนาคตต่อไปได้
 และครูระเบียบจะมีวิธีการอย่างไรใน
 การที่จะทำให้ 'ลินทอง' ประสพกับ
 สิ่งที่เขาตั้งใจไว้ได้ โดยปราศจาก
 เงิน ถ้าผู้ประพันธ์เรื่องจะแสดงให้เห็น
 ถึงความทุกข์ยากในส่วนตัวของ
 ครูระเบียบมากกว่าความสบายแล้ว
 เชอแนเหลือเกินว่าครูระเบียบจะเป็น
 ครูกคนใหม่เป็นครูตัวอย่างที่น่าจะจด
 จำ ถึงแม้ว่าจะเป็นเพียงครูในภาพ
 ยนต์ก็ตามที่ แต่ก็อาจจะเป็นเครื่อง
 เตือนสติ และอุทาหรณ์ให้แก่บุคคล
 ที่กำลังก้าวเข้ามาเป็น 'แม่พิมพ์ของ
 ชาติ' ในอนาคต ให้สำนึกในฐานะ
 ของความเป็นครูมากกว่าที่เบ
 อยู่

สมบุรณ์ สำนัยดาราน้ำใหม่
 ผู้รับบทเป็น 'สันติ' ลูกนายทุน ผู้ที่
 ได้รับความรักและการเลี้ยงดูจาก
 บิดาไปในทางที่ผิด การทรงตนว่า
 เป็นลูกของนายทุนผู้ให้เงินแก่ผู้จัด
 การโรงเรียนนำมาสร้างโรงเรียนที่ตน
 เรียน จึงยะโสและมีความคิดไปใน
 ทางที่ผิดว่า จะไม่มีใครมาทำอะไร
 ตนเองได้ ตั้งแต่ครูไปจนถึงผู้จัดการ

การอยู่ดีกินดีของลูกคนรวย
 อย่างสันติในบางครั้งก็เป็นผลเสีย
 ทำให้ความรูสึกที่ 'กลืนไม่เข้า
 คายไม่ออก' เมื่อต้องไปดัดกระ
 ลำบาก จะเห็นได้ชัดจากการที่สันติ
 หนีออกจากบ้านแล้ว ไปนอนบ้าน
 เพื่อน ซึ่งยากจนกว่าตนหลายร้อย
 เท่า

ส่วนบทบาทการแสดงก็นับว่า เล่นได้ดีพอสมควร แต่ถ้าจะไปเทียบกับบุญ ปานน้อย ผู้รับบทเป็น 'ล้นทอง' และสาธิต ทิมวรรณบันเทิง ผู้รับบทเป็น 'มนูญ' เพื่อนร่วมแสดงแล้ว สมบูรณ์ยังแพสงคนอยู่ทีเดียว ทั้งบทบาทก็ดูดีอย่างเต็มที่ (และนับเป็นตัวเอกของเรื่องทีเดียว) โดยเฉพาะบุญ ปานน้อย ผู้ซึ่งมีบุคลิกหน้าตาตลอดจนเส้นผม และท่ามออย่างเจ๋งๆ คล้าย ไพโรจน์ ใจสิงห์มากทีเดียว ผิดกันที่ส่วตัวเท่านั้นเอง เล่นได้เยี่ยมมาก ด้วยการแสดงออกทางสีหน้าและแววตา จึงอยากจะขอเดาเล่นๆ บ้างว่า ตึกดาทองตัวประกอบฝ่ายชายประจำบ้าน กงหน้ไม่พ่น ๓ คนที่กล่าวมาจากเรื่องนี้เป็นแน่

สำหรับดาราเร่ใหญ่อย่างสมบัติ นิรุตต์ และนัยนาไม่มีอะไรที่น่าจะพูดถึงเพราะบทบาทน้อยเหลือเกิน ผู้สร้างนำมาแสดงก็เพื่อที่จะขายชื่อเท่านั้นเอง ทิมบทบาทมากน้อยก็ถือพิธีสมัยดาราเร่เก่าแก่ผู้ซึ่งควราหวอดมากับหนังไทยนานโขทีเดียว จึงสามารถที่จะสวมบทของกระเบียบทั้งงามทั้งใจและงามทั้งกายได้อย่างสนิทใจพอสมควร

นอกจากนี้แล้วก็มีข้อผิดพลาดที่ค่อนข้างจะเวียนศีรษะ กล่าวคือตอนที่ 'สันติ' หนีออกจากบ้านแล้วไปอยู่บ้านเพื่อนและได้ให้ 'สายสร้อยทอง' แก่แม่ของเพื่อนเพื่อเป็นการตอบแทน ภายหลังพอสันติ กลับไปอยู่บ้านตน ก็มีสายสร้อยเหมือนอย่างเดิม (ซึ่งสันติอาจจะเอาเงินไปไถ่กลับมาก็ได้) ต่อมาสันติก็ไม่มีเรื่องชกต่อยกับ 'ล้นทอง' ที่โรงเรียน สายสร้อยก็ยังมียู่ แต่พอชกต่อยกันเสร็จ พ่อของสันติก็มา

ตบหน้าสันติถึงโรงเรียน สันติเจ็บใจและเสียใจมากจึงไปกินเบียร์ในร้านแห่งหนึ่ง ปรากฏว่าตอนนั้นสายสร้อยหายไ้จากคอของสันติแล้ว ต่อมาสันติก็ถูกพวกจ๊ากโก้มกระแทบเอาในร้าน พอสันติฟื้นขึ้นมาพบว่า กำลังนอนอยู่ในบ้านกระเบียบแล้ว และก็ปรากฏว่าสายสร้อยกลับมาอยู่คอของสันติอีกแล้ว

ฟัง (อ่าน) ดู แล้วก็คงจะเวียนศีรษะพอสมควร ไม่รู้ว่าเป็นความสับสนของคนเขียนบท หรือของผู้กำกับที่ขาดความรอบคอบกันแน่ แต่รู้สึกว่าการเขียนบทกับผู้กำกับ คงจะเป็นบุคคลเดียวกันถ้าเขาไม่ผิด

บังเอิญเหลือเกินที่คนครุ่นใหม่ได้ออกฉายในขณะที่ตลาดหนังไทยยังเวียนว่ายอยู่ในรูปของหนังชายเช็กส์ จึงนับว่าเป็นหนังไทยเรื่องหนึ่งที่ได้แหวกว่ายออกมาจากรูปแบบซ้ำๆ ซากๆ แต่น่าเสียดายที่ผู้กำกับไม่สามารถขุดใจจดหนึ่งให้ลึกซึ้งลงไปกว่านี้ได้ (จึงดเป็นเรื่องราวธรรมดาเกินไป) อีกทั้งผู้กำกับฯ ยังขาดความเคารพต่อคนดู และไม่ให้เกิดริเกร์แก่คนดูเลย

น้ามนต์ อยู่สกุล

เกร็ดหนัง

คุณครูคนใหม่

สมบัติ เมทะนี, พิสมัย วิไลศักดิ์ แสดงนำ/ไศจรินทร์ บุญเรือง เขียนบท จากบทประพันธ์ของ พร น้าเพชร/แสง ดิษยวรรณะ กำกับภาพ/ชวินธร สืบบุญเรือง อำนวยการสร้าง พันคำกำกับการแสดง/ฉายที่เฉลิมกรุงวันละ ๖ รอบ

ที่ เอยูเอ. มีหนังอเมริกันทั้งเก่าและกลางเก่ากลางใหม่ น่าสนใจตลอดเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๘ เรียกกันว่า มหกรรมภาพยนตร์อเมริกัน

วันที่ ๒๖ North by Northwest
หนังของอัลเฟรด ฮิชคอก ประเภทผจญภัย ตามแนวที่เขาถนัด แต่มีขลุ่ยตกปณเข้ามาด้วย นับว่าดูแล้วเพลิดเพลิน
แคว้ แกรนท์ กับ เอวามาเรีย เซนต์ นำแสดง

วันที่ ๒๗ Orphans of the Storm
ดัดบลิว กริฟฟิธ กำกับ เป็นเรื่องของเด็กฝรั่งเสสสองคน ที่ไปอยู่กันคนละที่ คนหนึ่งไปอยู่กับโจร อีกคนไปอยู่กับผู้ดี

วันที่ ๒๘ Oklahoma
เป็นหนังเพลง ของโรเจอร์กับแฮมเมอร์สไตน์ ก็ฟังเพลงกันไปตามธรรมเนียม เฟรด โรนัแมน กำกับ

เวลาดูฉาย ๑๓.๓๐ น. กับ ๒๐.๐๐ น.

๑๕
ผู้สื่อข่าวสงคราม

แนวรบด้านเวียงจันทน์ กำลังพิจารณาเงื่อนไขอย่าง
เคร่งขรึม ผู้สื่อข่าวสงครามพร้อมด้วยช่างภาพกำลังสละ
วนหาเรือ นปช. ท่เกยต่น ด้วยความชำนาญทางสมรภูมิรบ
ผู้สื่อข่าวแคลสสิกวัยวันฉับหนึ่ง จดข้อความจากปากคำ
ของพลทหารที่เล่าถึงการสู้รบอันน่าตื่นเต้น หลังคำถาม
สุดท้าย พลทหารนั้นสรุปอย่างสั้น ๆ ให้ผู้สื่อข่าวฟังว่า

‘ตัวเขาเองก็มาไม่ทันเหตุการณ์’

ผู้สื่อข่าวแคลสสิกก็ยกมือบรู๊ตออกไปจากที่นั่น ช่าง
ภาพรุ่นปู่สะพายกล้องสองเลนส์บนไหล่ อีกข้างสะพาย
๓๕ ของไอ้ยุ่นรุ่นใหม่เอี่ยม จนช่างภาพรุ่นน้องขอความ
วิเศษ ก็ได้รับบรรณาธิบายว่าเวลาหมุนฟิล์มถ้าเลขบอกจำ
นวนรูปขึ้นก็ใช้ได้ ช่างภาพปากมากคนหนึ่งก็เผยว่า ตัว
หมุนฟิล์มกลับ ต้องหมุนตามด้วยซิ ฟิล์มจึงจะเดิน ช่าง
ภาพรุ่นปู่มองด้วยสายตาสมเพช พร้อมกับสับถอยกลับมา
หลายกระบัง

ทหารกำลังเคลื่อนย้ายยุทธภูมิ เพื่อหลอกล่อ บ้ายรด
ถึงกับรถลำเลียงพลขนไปทางตะวันออก หน่วยบินครกย้าย
ถอยหลังไปหลบหลังคันกันน้ำ กองกำลังเพื่อการปะทะ ยัง
คงยึดมั่นริมหาดและตามชายป่าตลอดแนวท่ามะเฟือง

โรงเรียนประถมกลายเป็นศูนย์บัญชาการขนาดย่อม
ผู้แทนกองทัพบก เรือ อากาศ และหน่วยทำลายได้เข้า
กำลังตั้งแถวคอยผู้บัญชาการ ทุกคนออกมาตั่งแถวรับกลาง
สนาม รอฟังการเดินทางมาของผู้บัญชาการทางวิทยุ ท่าน
ผู้บัญชาการนั่งรถเก๋งสี่ล้อมาพร้อมกับทหารคนสนิท และ
ทหารอีกสองนาย นักข่าวกรเกรียวกันเข้าไปถามอย่างรวดเร็ว
แต่ไม่มีคำตอบ ท่านผู้บัญชาการขอเข้าประชุมปรึกษา
หารอกันบนโรงเรียนก่อน ขอร้องให้นักข่าวรออยู่ข้างล่าง

เสียงรายงานต่อผู้บังคับบัญชาแบบทหารดงชน ผู้สื่อ
ข่าวสงครามกรกัณมาทไถ่ถนห้องประชุม จบคำรายงาน
กัน สักครูเสียงนั้นก็เงียบไป พร้อมกับตั้งปัญหาให้ที่ประ
ชุมคิดแก้ไข

‘เราจะเอาเรือคนหรือไม่ ก็คำถาม’

“ลงมาแล้ว” เสียงใครคนหนึ่งตะโกน นักข่าวสง
ครามและช่างภาพวิ่งกรุกกันไปทันที

คำถามพรวดไปพร้อมกันเป็นสิบ ได้คำตอบกลับมา
ว่า “ผมไม่รู้”

ผู้สื่อข่าวรองเท้าแตะ คาดการณ์ว่าจะไม่เป็นผลอันใด
ในการตั้งคำถาม เพราะท่านไม่ยอมตอบทำเดี๋ยวจึงสมมติ
คำถามออกไป

“ถ้าเหตุการณ์เช่นนี้เกิดเมื่อตอนท่านหนุ่ม ๆ ท่านจะ
บุกออกไปเอาเรือทันทีไหม”

“ผมจะหนุ่มตลอดกาล มีแต่เจ้านกเขาเท่านั้นที่เหี่ยว
แต่ลำผัดกลั่นมนก็สู้เหมือนกันนะ”

“เรื่องผมรายงานไปทางบ้านได้ไหมครับ” ผู้สื่อข่าว
รองเท้าแตะถาม

“ผมรับรองได้ว่า เรือที่ไปเกยต่นอยู่ขณะนี้เป็นของ
เรา ๕๐๐ เปอร์เซ็นต์”

อ่าน

สมัครสมาชิก

อัตราค่าสมาชิก

3 เดือน 60 บาท

6 เดือน 115 บาท

1 ปี 220 บาท

รณานัติส่งจ่าย บณ.กลาง

ในนาม นายมงคล วุฒิสวัสดิ์ชัย

๔๒ อาคารเอ็มเอเอฟ. ชั้น ๓ ถนนสุขุมวิท
กรุงเทพฯ ๑๕

หนังสือข่าวกรอง
ประจำสัปดาห์

ชื่อ

ที่อยู่

ขอสมัครเป็นสมาชิกหนังสืออาตุรัส

☐ 13 ฉบับ ☐ 26 ฉบับ ☐ 52 ฉบับ

ທຸກຈບັບທີ່ຟ່ານມາ
ພິສູກນີ້ໄດ້ແລ້ວວ່າ
ເຮົາ ຈຸຕຸຣັສ

ມຸ່ງ
ສົມພັສຄວາມຈິງ